

TABEL DE CONCORDANȚĂ
a proiectului de Lege pentru modificarea unor acte normative
 (perfecționarea mecanismului de confiscare a bunurilor infracționale)

1	<p>Titlul actului Uniunii Europene, inclusiv cele mai recente amendamente incluse</p> <p>Regulamentul (UE) 2018/1805 al Parlamentului European și al Consiliului din 14 noiembrie 2018 privind recunoașterea reciprocă a ordinelor de indisponibilizare și de confiscare</p> <p>Regulation (EU) 2018/1805 of the European Parliament and of the Council of 14 November 2018 on the mutual recognition of freezing orders and confiscation orders</p> <p>Obiectul: Prezentul regulament stabilește normele în temeiul cărora un stat membru recunoaște și execută pe teritoriul său ordine de indisponibilizare și ordine de confiscare emise de un alt stat membru în cadrul unei proceduri în materie penală.</p> <p>Subject matter: This Regulation lays down the rules under which a Member State recognises and executes in its territory freezing orders and confiscation orders issued by another Member State within the framework of proceedings in criminal matters.</p>
2	<p>Titlul proiectului de act normativ național</p> <p>Proiect de lege pentru modificarea unor acte normative (perfecționarea mecanismului de confiscare a bunurilor infracționale)</p> <p>Draft law on amending some normative acts (improving the mechanism of asset confiscation)</p> <p>Scopul: Fortificarea mecanismului de urmărire și identificare a bunurilor infracționale pentru a sprijini organele competente de confiscare și executare efectivă a acestora, precum și asigurarea măsurilor de gestionare și planificare a activelor, prin alinierea cadrului normativ național la standardele legislației UE.</p> <p>Object: The purpose pursued by the draft law is to strengthen the mechanism for tracing and identifying criminal assets to support the competent authority for their confiscation and effective execution, as well as ensuring asset management and planning measures, by aligning the national regulatory framework with the standards of EU legislation.</p>

3 Gradul general de compatibilitate: Parțial compatibil					
Actul Uniunii Europe	Proiectul de act normativ național	Gradul de compatibilitate	Diferențele	Observațiile	Autoritatea/ persoana responsabilă
4	5	6	7	8	9
<p><i>Articolul 1</i> Obiectul</p> <p>(1) Prezentul regulament stabilește normele în temeiul cărora un stat membru recunoaște și execută pe teritoriul său ordine de indisponibilizare și ordine de confiscare emise de un alt stat membru în cadrul unei proceduri în materie penală.</p>		Opțiune nepreluată prin prezentul proiect de lege			
<p>(2) Prezentul regulament nu are ca efect modificarea obligației de a respecta drepturile fundamentale și principiile juridice fundamentale, consfințite la articolul 6 din TUE.</p>		Opțiune nepreluată prin prezentul proiect de lege			

<p>(3) Autoritățile emitente se asigură că principiile necesității și proporționalității sunt respectate atunci când sunt emise ordine de indisponibilizare sau ordine de confiscare.</p>		<p>Opțiune nepreluată prin prezentul proiect de lege</p>			
<p>(4) Prezentul regulament nu se aplică ordinelor de indisponibilizare și ordinelor de confiscare emise în cadrul unei proceduri civile sau administrative.</p>		<p>Opțiune nepreluată prin prezentul proiect de lege</p>			
<p><i>Articolul 2</i> Definiții În sensul prezentului regulament, se aplică următoarele definiții: 1. „ordin de indisponibilizare” înseamnă o hotărâre emisă sau validată de o autoritate emitentă pentru a preveni distrugerea, transformarea, îndepărtarea, transferul sau înstrăinarea unui bun în vederea confiscării acestuia;</p>	<p>Art. II – Codul de procedură penală al Republicii Moldova nr. 122/2003 (republicat în Monitorul Oficial al Republicii Moldova, 2012, nr. 263-269, art. 855), cu modificările ulterioare, se modifică după cum urmează: Articolul 205 alineatul (1) va avea următorul cuprins: „(1) Punerea sub sechestru a bunurilor poate fi dispusă</p>	<p>Compatibil</p>		<p>Prevederile actuale prevăd deja temeiurile pentru aplicarea sechestrului. Totuși dispozițiile prezentului proiect de lege propune uniformizarea noțiunilor de indisponibilizare.</p>	<p>Ministerul Justiției Victor Stratu, șef adjunct Direcție elaborare acte normative</p>

	<p>motivată de către organul de urmărire penală sau de către instanța de judecată pentru a evita distrugerea, transformarea, cheltuirea, transferul, deplasarea sau înstrăinarea bunurilor prevăzute la art. 204.”.</p> <p>Art. IV – Legea nr. 371/2006 cu privire la asistența juridică internațională în materie penală (Monitorul Oficial al Republicii Moldova, 2006, nr. 14-17, art.42) cu modificările ulterioare, se modifică după cum urmează:</p> <p>„Articolul 31. Măsuri de indisponibilizare a bunurilor (1) Măsură de indisponibilizare a bunurilor reprezintă orice măsură luată în cadrul procesului penal de o autoritate competentă care constă în interzicerea temporară a oricăror acțiuni pentru a preveni distrugerea, transformarea, îndepărtarea, transferul sau înstrăinarea unui bun.</p>				
--	--	--	--	--	--

	<p>Art. VI – Legea nr. 48/2017 privind Agenția de Recuperare a Bunurilor Infracționale (Monitorul Oficial al Republicii Moldova, 2017, nr. 155-166, art. 251) cu modificările ulterioare, se modifică după cum urmează:</p> <p>Articolul 10 se completează cu alineatul (1¹) cu următorul cuprins:</p> <p>„(1¹) Indisponibilizarea bunurilor infracționale prin emiterea ordinului de înghețare constă în interzicerea temporară a transferului, a distrugerii, a transformării, a înstrăinării ori a deplasării bunurilor în vederea recuperării bunurilor sau asumarea temporară a administrării ori a controlului asupra bunurilor.”;</p>				
<p>2. „ordin de confiscare” înseamnă o pedeapsă sau o măsură definitivă dispusă de o instanță în cadrul unei proceduri inițiate ca urmare a săvârșirii unei infracțiuni, având ca</p>		<p>Opțiune nepreluată prin prezentul proiect de lege</p>			

<p>rezultat privarea definitivă a unei persoane fizice sau juridice de bunul respectiv</p>					
<p>3. „bunuri” înseamnă bunuri de orice fel, corporale sau necorporale, mobile sau imobile, precum și actele sau instrumentele juridice care dovedesc existența unui titlu sau a unui drept asupra unor astfel de bunuri, despre care autoritatea emitentă consideră că:</p> <p>(a) reprezintă produsul unei infracțiuni ori echivalentul său, fie că este vorba de suma totală, fie doar de o parte a valorii unui astfel de produs;</p> <p>(b) reprezintă instrumentul unei infracțiuni sau valoarea respectivului instrument;</p> <p>(c) face obiectul confiscării prin aplicarea, în statul emitent, a oricăreia dintre competențele de confiscare prevăzute în Directiva 2014/42/UE; sau</p> <p>(d) face obiectul confiscării în temeiul oricăror alte dispoziții privind competențele de confiscare, inclusiv confiscarea în lipsa unei condamnări definitive în temeiul legislației statului emitent, în cadrul unei</p>		<p>Opțiune nepreluată prin prezentul proiect de lege</p>			

proceduri inițiate ca urmare a săvârșirii unei infracțiuni;					
4. „produse” înseamnă orice avantaj economic obținut direct sau indirect din săvârșirea unei infracțiuni, constând în orice tip de bun și incluzând orice reinvestire sau transformare ulterioară a produselor directe, precum și orice beneficiu de valoare;		Opțiune nepreluată prin prezentul proiect de lege			
5. „instrumente” înseamnă orice bun utilizat sau destinat a fi utilizat, în orice mod, total sau parțial, la comiterea unei infracțiuni;		Opțiune nepreluată prin prezentul proiect de lege			
6. „stat emitent” înseamnă statul membru în care s-a emis un ordin de indisponibilizare sau un ordin de confiscare;		Opțiune nepreluată prin prezentul proiect de lege			

<p>7. „stat de executare” înseamnă statul membru căruia i-a fost transmis un ordin de indisponibilizare sau un ordin de confiscare, în scopul recunoașterii și executării acestuia;</p>		<p>Opțiune nepreluată prin prezentul proiect de lege</p>			
<p>8. „autoritate emitentă” înseamnă:</p> <p>(a) în ceea ce privește un ordin de indisponibilizare:</p> <p>(i) un judecător, o instanță sau un procuror competent în cazul vizat; sau</p> <p>(ii) orice altă autoritate competentă care este desemnată ca atare de către statul emitent și care are competența în materie penală să dispună indisponibilizarea unui bun sau să execute un ordin de indisponibilizare în conformitate cu dreptul intern. În plus, înainte de a fi transmis autorității de executare, ordinul de indisponibilizare trebuie să fie validat de un judecător, de o instanță sau de un procuror din statul emitent, după examinarea conformității sale cu condițiile pentru emiterea unui astfel de ordin în temeiul prezentului</p>		<p>Opțiune nepreluată prin prezentul proiect de lege</p>			

<p>regulament. În cazul în care ordinul de indisponibilizare a fost validat de un judecător, de o instanță sau de un procuror, această autoritate competentă poate fi considerată, de asemenea, autoritate emitentă în scopul transmiterii ordinului;</p>					
<p>(b) în ceea ce privește un ordin de confiscare, o autoritate care este desemnată ca atare de către statul emitent și care are competența în materie penală să execute un ordin de confiscare emis de o instanță în conformitate cu dreptul intern;</p>		<p>Opțiune nepreluată prin prezentul proiect de lege</p>			
<p>9. „autoritate de executare” înseamnă o autoritate care are competența de a recunoaște un ordin de indisponibilizare sau un ordin de confiscare și de a asigura executarea acestuia în conformitate cu prezentul regulament și cu procedurile aplicabile în temeiul dreptului intern privind indisponibilizarea și confiscarea bunurilor; în cazul în care aceste proceduri implică faptul că o instanță înregistrează ordinul și autorizează executarea acestuia,</p>		<p>Opțiune nepreluată prin prezentul proiect de lege</p>			

<p>autoritatea de executare include autoritatea care are competența de a solicita o astfel de înregistrare și autorizare;</p>					
<p>10. „persoană afectată” înseamnă persoana fizică sau juridică împotriva căreia a fost emis un ordin de indisponibilizare sau un ordin de confiscare, sau persoana fizică sau juridică care deține proprietatea asupra bunului care face obiectul ordinului respectiv, precum și orice părți terțe ale căror drepturi în raport cu bunul în cauză sunt direct afectate de respectivul ordin în temeiul legislației statului de executare.</p>		<p>Opțiune nepreluată prin prezentul proiect de lege</p>			
<p><i>Articolul 3</i> Infrațiuni (1) Un ordin de indisponibilizare sau un ordin de confiscare se execută fără verificarea dublei incriminări a faptelor care generează astfel de ordine, dacă aceste fapte se sancționează în statul emitent cu o</p>		<p>Opțiune nepreluată prin prezentul proiect de lege</p>			

<p>pedeapsă privativă de libertate cu o durată maximă de cel puțin trei ani și constituie una sau mai multe dintre următoarele infracțiuni, în temeiul legislației statului emitent:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. participarea la un grup infracțional organizat; 2. terorismul; 3. traficul de persoane; 4. exploatarea sexuală a copiilor și pornografia infantilă; 5. traficul ilicit de stupefiante și substanțe psihotrope; 6. traficul ilicit de arme, muniții și substanțe explozive; 7. corupția; 8. fraudă, inclusiv fraudă și alte infracțiuni îndreptate împotriva intereselor financiare ale Uniunii, astfel cum sunt definite în Directiva (UE) 2017/1371 a Parlamentului European și a Consiliului; 9. spălarea produselor infracțiunii; 10. falsificarea de monedă, inclusiv falsificarea monedei euro; 11. criminalitatea informatică; 12. infracțiunile împotriva mediului, inclusiv traficul ilicit de specii de 					
---	--	--	--	--	--

<p>animale pe cale de dispariție și traficul ilicit de specii și soiuri de plante pe cale de dispariție;</p> <p>13. facilitarea intrării și șederii neautorizate;</p> <p>14. omucidere sau vătămare corporală gravă;</p> <p>15. traficul ilicit de organe și țesuturi umane;</p> <p>16. răpire, sechestrare sau luare de ostatici;</p> <p>17. rasismul și xenofobia;</p> <p>18. jaful organizat sau armat;</p> <p>19. traficul ilicit de bunuri culturale, inclusiv antichități și opere de artă;</p> <p>20. înșelăciunea;</p> <p>21. racketul și extorcarea de fonduri;</p> <p>22. contrafacerea și pirateria produselor;</p> <p>23. falsul și uzul de fals în înscrisuri oficiale;</p> <p>24. falsificarea de mijloace de plată;</p> <p>25. traficul ilicit cu substanțe hormonale și alți factori de creștere;</p> <p>26. traficul ilicit de materiale nucleare sau radioactive;</p> <p>27. traficul de autovehicule furate;</p> <p>28. violul;</p>					
--	--	--	--	--	--

<p>29. incendierea cu intenție; 30. infracțiunile de competența Curții Penale Internaționale; 31. capturarea ilicită a aeronavelor sau a navelor; 32. sabotajul</p>					
<p>(2) Pentru alte infracțiuni decât cele menționate la alineatul (1), statul de executare poate condiționa recunoașterea și executarea unui ordin de indisponibilizare sau a unui ordin de confiscare de încadrarea faptelor care conduc la emiterea ordinului de indisponibilizare sau a ordinului de confiscare ca infracțiune în temeiul legislației statului de executare, oricare ar fi elementele sale constitutive și calificarea sa în legislația statului emitent.</p>		<p>Opțiune nepreluată prin prezentul proiect de lege</p>			
<p><i>Articolul 4</i> Transmiterea ordinelor de indisponibilizare (1) Un ordin de indisponibilizare se transmite printr-un certificat de indisponibilizare. Autoritatea emitentă transmite certificatul de indisponibilizare, prevăzut la articolul 6, direct autorității de executare sau,</p>		<p>Opțiune nepreluată prin prezentul proiect de lege</p>			

<p>dacă este cazul, autorității centrale menționate la articolul 24 alineatul (2), prin orice mijloc care permite o înregistrare scrisă și în condiții care să permită autorității de executare să stabilească autenticitatea certificatului de indisponibilizare.</p>					
<p>(2) Statele membre pot să formuleze o declarație în care să precizeze că, atunci când le este transmis un certificat de indisponibilizare în vederea recunoașterii și a executării unui ordin de indisponibilizare, autoritatea emitentă trebuie să transmită, împreună cu certificatul de indisponibilizare, ordinul de indisponibilizare original sau o copie legalizată a acestuia. Cu toate acestea, numai certificatul de indisponibilizare trebuie tradus, în conformitate cu articolul 6 alineatul (2).</p>		<p>Opțiune nepreluată prin prezentul proiect de lege</p>			
<p>(3) Statele membre pot să formuleze declarația menționată la alineatul (2) înainte de data aplicării prezentului regulament sau la o dată ulterioară. Statele membre pot retrage o astfel de</p>		<p>Opțiune nepreluată prin prezentul proiect de lege</p>			

<p>declarație în orice moment. Statele membre informează Comisia în momentul în care formulează sau retrag o astfel de declarație. Comisia pune astfel de informațiile la dispoziția tuturor statelor membre și a RJE.</p>					
<p>(4) În ceea ce privește un ordin de indisponibilizare referitor la o sumă de bani, în cazul în care autoritatea emitentă are motive rezonabile să creadă că persoana împotriva căreia a fost emis ordinul deține proprietatea asupra bunurilor sau veniturilor într-un stat membru, transmite certificatul de indisponibilizare statului membru respectiv.</p>		<p>Opțiune nepreluată prin prezentul proiect de lege</p>			
<p>(5) În ceea ce privește un ordin de indisponibilizare referitor la bunuri specifice, în cazul în care are motive rezonabile să creadă că bunurile se găsesc într-un stat membru, autoritatea emitentă transmite certificatul de indisponibilizare statului membru respectiv.</p>		<p>Opțiune nepreluată prin prezentul proiect de lege</p>			

<p>(6) Certificatul de indisponibilizare: (a) este însoțit de un certificat de confiscare transmis în conformitate cu articolul 14; sau (b) conține o dispoziție potrivit căreia bunurile rămân indisponibilizate în statul de executare în așteptarea transmiterii și a executării ordinului de confiscare în conformitate cu articolul 14, caz în care autoritatea emitentă indică data estimată pentru această transmitere în certificatul de indisponibilizare.</p>		<p>Opțiune nepreluată prin prezentul proiect de lege</p>			
<p>(7) Autoritatea emitentă informează autoritatea de executare dacă are cunoștință de existența unor persoane afectate. De asemenea, autoritatea emitentă furnizează la cerere autorității de executare orice informație relevantă pentru orice pretenție pe care astfel de persoane afectate ar putea să le aibă în legătură cu bunurile, inclusiv orice informație care permite identificarea persoanelor respective.</p>		<p>Opțiune nepreluată prin prezentul proiect de lege</p>			

<p>(8) În cazul în care, în ciuda informației puse la dispoziție în conformitate cu articolul 24 alineatul (3), autoritatea de executare competentă nu este cunoscută autorității emitente, autoritatea emitentă face toate demersurile necesare, inclusiv prin punctele de contact ale RJE, pentru a determina autoritatea care este competentă pentru recunoașterea și executarea ordinului de indisponibilizare</p>		<p>Opțiune nepreluată prin prezentul proiect de lege</p>			
<p>(9) În cazul în care autoritatea din statul de executare care primește un certificat de indisponibilizare nu are competența de a recunoaște ordinul de indisponibilizare sau de a lua măsurile necesare pentru executarea sa, autoritatea respectivă transmite imediat certificatul de indisponibilizare autorității de executare competente din statul membru respectiv și informează în consecință autoritatea emitentă.</p>		<p>Opțiune nepreluată prin prezentul proiect de lege</p>			

<p style="text-align: center;"><i>Articolul 5</i></p> <p style="text-align: center;">Transmiterea unui ordin de indisponibilizare către unul sau mai multe state de executare</p> <p>(1) Un certificat de indisponibilizare se transmite în temeiul articolului 4 unui singur stat de executare o dată, cu excepția cazului în care se aplică condițiile menționate la alineatul (2) sau (3) de la prezentul articol.</p> <p>(2) În cazul în care un ordin de indisponibilizare se referă la anumite bunuri, certificatul de indisponibilizare poate fi transmis simultan mai multor state de executare în cazul în care:</p> <p>(a) autoritatea emitentă are motive rezonabile să creadă că diferite bunuri vizate de ordinul de indisponibilizare se găsesc în state de executare diferite; sau</p> <p>(b) indisponibilizarea unor bunuri specifice vizate de ordinul de indisponibilizare ar implica înfișierea unei acțiuni în mai multe state de executare.</p> <p>(3) În cazul în care un ordin de indisponibilizare se referă la o sumă</p>	<p>Art. IV – Legea nr. 371/2006 cu privire la asistența juridică internațională în materie penală</p> <p>Articolul 115¹. Transmiterea spre recunoaștere și executare a hotărârii de confiscare către unul sau mai multe state</p> <p>(1) Hotărârea judecătorească cu privire la confiscarea bunurilor poate fi transmisă spre recunoaștere și executare doar unui singur stat străin, cu excepția cazurilor prevăzute la alin. (2) și (3).</p> <p>(2) Hotărârea judecătorească cu privire la confiscarea bunurilor sau unei părți dintr-un bun determinat poate fi transmis către mai multe state de executare, în același timp, atunci când:</p> <p>a) sunt motive întemeiate de a presupune că bunul sau anumite părți din acesta supus confiscării se află în locații diferite din mai multe state de executare;</p> <p>b) confiscarea unei anumite părți dintr-un bun supus confiscării implică activități</p>	<p>Compatibil</p>		<p>Legislația nu prevede modalitatea de transmitere a unui ordin de indisponibilizare către unul sau mai multe state de executare.</p> <p>Proiectul de lege ajustează această inadvertență</p>	<p>Ministerul Justiției</p> <p>Victor Stratu, șef adjunct Direcție elaborare acte normative</p>
---	---	--------------------------	--	--	---

<p>de bani, certificatul de indisponibilizare poate fi transmis simultan mai multor state de executare, în cazul în care autoritatea emitentă consideră că există o necesitate anume în acest sens, în special în cazul în care este probabil ca valoarea estimată a bunurilor care pot fi indisponibilizate în statul emitent și în orice stat de executare în parte să nu fie suficientă pentru indisponibilizarea sumei totale prevăzute în ordinul de indisponibilizare.</p>	<p>care presupun acțiuni din partea mai multor state de executare sau sunt motive întemeiate de a presupune că o anumită parte dintr-un bun supus confiscării se află în unul din două sau mai multe state de executare.</p> <p>(3) Hotărârea judecătorească cu privire la confiscarea unei sume de bani poate fi transmis mai multor state de executare, în același timp, atunci când:</p> <p>a) bunul respectiv nu a fost indisponibilizat;</p> <p>b) valoarea bunului care ar putea fi confiscat în Republica Moldova, ca stat emitent, și în oricare dintre statele de executare nu este suficientă pentru executarea întregii sume prevăzute în hotărârea de confiscare.”.</p>				
--	---	--	--	--	--

<p align="center"><i>Articolul 6</i></p> <p align="center">Certificatul de indisponibilizare standard</p> <p>(1) În vederea transmiterii unui ordin de indisponibilizare, autoritatea emitentă completează certificatul de indisponibilizare prevăzut în anexa I, îl semnează și îi certifică conținutul ca fiind exact și corect.</p>		<p>Opțiune nepreluată prin prezentul proiect de lege</p>			
<p>(2) Autoritatea emitentă transmite autorității de executare o traducere a certificatului de indisponibilizare într-o limbă oficială a statului de executare sau în orice altă limbă pe care statul de executare o acceptă în conformitate cu alineatul (3).</p>		<p>Opțiune nepreluată prin prezentul proiect de lege</p>			
<p>(3) Orice stat membru poate indica, în orice moment, într-o declarație depusă la Comisie, că acceptă traduceri ale certificatelor de indisponibilizare într-una sau mai multe limbi oficiale ale Uniunii, altele decât limba oficială sau limbile oficiale ale respectivului stat membru. Comisia pune declarațiile la dispoziția statelor membre și a RJE.</p>		<p>Opțiune nepreluată prin prezentul proiect de lege</p>			

<p style="text-align: center;"><i>Articolul 7</i></p> <p>Recunoașterea și executarea ordinelor de indisponibilizare</p> <p>(1) Autoritatea de executare recunoaște un ordin de indisponibilizare transmis în conformitate cu articolul 4 și ia măsurile necesare pentru executarea sa în aceeași manieră ca în cazul unui ordin emis la nivel intern de o autoritate a statului de executare, cu excepția cazului în care respectiva autoritate de executare invocă unul dintre motivele de nerecunoaștere și de neexecutare prevăzute la articolul 8 sau unul dintre motivele de amânare prevăzute la articolul 10.</p>		<p>Opțiune nepreluată prin prezentul proiect de lege</p>			
<p>(2) Autoritatea de executare trimite autorității emitente un raport cu privire la executarea ordinului de indisponibilizare, inclusiv o descriere a bunurilor indisponibilizate și, atunci când este posibil, cuprinzând o estimare a valorii bunurilor. Raportarea respectivă se realizează utilizând orice mijloace care permit obținerea unei înregistrări scrise, fără întârzieri nejustificate odată ce</p>		<p>Opțiune nepreluată prin prezentul proiect de lege</p>			

<p>autoritatea de executare este informată că ordinul de indisponibilizare a fost executat.</p>	
<p style="text-align: center;"><i>Articolul 8</i></p> <p style="text-align: center;">Motive de nerecunoaștere și de neexecutare a ordinelor de indisponibilizare</p> <p>(1) Autoritatea de executare poate hotărî să nu recunoască și să nu execute un ordin de indisponibilizare numai dacă:</p> <p>(a) executarea ordinului de indisponibilizare ar contraveni principiului <i>ne bis in idem</i>;</p>	
<p>(b) un privilegiu sau o imunitate în temeiul legislației statului de executare ar împiedica indisponibilizarea bunului în cauză sau există norme privind stabilirea sau limitarea răspunderii penale, legate de libertatea presei sau de libertatea de exprimare în alte mijloace de</p>	

	Opțiune nepreluată prin prezentul proiect de lege			
	Opțiune nepreluată prin prezentul proiect de lege			

informare în masă, care împiedică executarea ordinului de indisponibilizare;					
(c) certificatul de indisponibilizare este incomplet sau în mod vădit incorect și nu a fost completat în urma consultării menționate la alineatul (2);		Opțiune nepreluată prin prezentul proiect de lege			
(d) ordinul de indisponibilizare se referă la o infracțiune săvârșită integral sau parțial în afara teritoriului statului emitent și integral sau parțial pe teritoriul statului de executare, iar fapta în legătură cu care a fost emis ordinul de indisponibilizare nu constituie o infracțiune în temeiul legislației statului de executare;		Opțiune nepreluată prin prezentul proiect de lege			

<p>(e) într-unul din cazurile care intră sub incidența articolului 3 alineatul (2), fapta în legătură cu care a fost emis ordinul de indisponibilizare nu constituie o infracțiune în conformitate cu legislația statului de executare; cu toate acestea, în cazurile care implică taxe și impozite sau reglementări privind regimul vamal și schimbul valutar, executarea ordinului de indisponibilizare nu poate fi refuzată pe motiv că dreptul statului de executare nu impune același tip de taxe sau impozite sau nu stabilește același tip de norme în ceea ce privește taxele și impozitele sau același tip de reglementări privind regimul vamal și schimbul valutar ca dreptul statului emitent;</p>		<p>Opțiune nepreluată prin prezentul proiect de lege</p>			
<p>(f) în situații excepționale, există motive serioase să se creadă, pe baza unor probe specifice și obiective, că executarea ordinului de indisponibilizare ar conduce, în circumstanțele specifice ale cazului, la o încălcare vădită a unui drept fundamental relevant astfel cum se prevede în cartă, în special dreptul la</p>		<p>Opțiune nepreluată prin prezentul proiect de lege</p>			

<p>o cale de atac efectivă, dreptul la un proces echitabil sau dreptul la apărare.</p>					
<p>(2) În oricare dintre cazurile menționate la alineatul (1), înainte de a hotărî nerecunoașterea sau neexecutarea ordinului de indisponibilizare în întregime sau parțial, autoritatea de executare se consultă cu autoritatea emitentă, prin orice mijloc adecvat și solicită autorității emitente, dacă este oportun, să îi furnizeze fără întârziere orice informație necesară.</p>		<p>Opțiune nepreluată prin prezentul proiect de lege</p>			

<p>(3) Orice decizie de nerecunoaștere sau de neexecutare a ordinului de indisponibilizare se pronunță fără întârziere și se notifică imediat autorității emitente prin orice mijloc care permite o înregistrare scrisă.</p>		<p>Opțiune nepreluată prin prezentul proiect de lege</p>			
<p>(4) În cazul în care autoritatea de executare a recunoscut un ordin de indisponibilizare, însă constată pe parcursul executării acestuia că se aplică unul dintre motivele de nerecunoaștere sau de neexecutare, aceasta contactează imediat autoritatea emitentă, prin orice mijloc adecvat pentru a discuta care sunt măsurile adecvate care trebuie luate. Pe acest temei, autoritatea de executare poate decide retragerea ordinului de indisponibilizare. În cazul în care în urma unor astfel de discuții nu se ajunge la nicio soluție, autoritatea de executare poate decide să oprească executarea ordinului de indisponibilizare.</p>		<p>Opțiune nepreluată prin prezentul proiect de lege</p>			

<p style="text-align: center;"><i>Articolul 9</i></p> <p style="text-align: center;">Termene pentru recunoașterea și executarea ordinelor de indisponibilizare</p> <p>(1) După ce a primit certificatul de indisponibilizare, autoritatea de executare pronunță o hotărâre privind recunoașterea și executarea ordinului de indisponibilizare și execută ordinul respectiv fără întârziere, cu aceeași rapiditate și cu același grad de prioritate ca într-un caz intern similar.</p>		<p>Opțiune nepreluată prin prezentul proiect de lege</p>			
<p>(2) În cazul în care autoritatea emitentă a indicat în certificatul de indisponibilizare că executarea ordinului de indisponibilizare trebuie să se desfășoare la o anumită dată, autoritatea de executare ține seama de acest fapt în cea mai mare măsură posibilă. În cazul în care autoritatea emitentă a indicat faptul că este necesară coordonarea între statele membre implicate, autoritatea de executare și autoritatea emitentă se coordonează între ele pentru a stabili data de executare a ordinului de indisponibilizare. În cazul în care nu se poate ajunge la un acord,</p>		<p>Opțiune nepreluată prin prezentul proiect de lege</p>			

<p>autoritatea de executare hotărăște data de executare a ordinului de indisponibilizare, ținând seama în cea mai mare măsură posibilă de interesele autorității emitente.</p>					
<p>(3) Fără a aduce atingere alineatului (5), în cazul în care autoritatea emitentă a indicat în certificatul de indisponibilizare că se impune indisponibilizarea imediată, fie pentru că există motive legitime să se considere că bunurile în cauză vor fi îndepărtate sau distruse într-un viitor apropiat, fie pentru orice nevoi de investigare sau procedurale în statul emitent, autoritatea de executare hotărăște cu privire la recunoașterea ordinului de indisponibilizare în cel mult 48 de ore de la primirea acestuia de către autoritatea de executare. În termen de cel mult 48 de ore de la pronunțarea unei astfel de hotărâri, autoritatea de executare ia măsurile concrete necesare pentru executarea ordinului.</p>		<p>Opțiune nepreluată prin prezentul proiect de lege</p>			

<p>(4) Autoritatea de executare comunică autorității emitente fără întârziere și prin orice mijloc care permite o înregistrare scrisă hotărârea de recunoaștere și de executare a ordinului de indisponibilizare</p>		<p>Opțiune nepreluată prin prezentul proiect de lege</p>			
<p>(5) Dacă nu poate respecta într-un caz specific termenele prevăzute la alineatul (3), autoritatea de executare informează imediat autoritatea emitentă, prin orice mijloc, indicând motivele pentru care nu a fost posibilă respectarea termenelor respective, și se consultă cu autoritatea emitentă cu privire la un calendar adecvat pentru recunoașterea sau executarea ordinului de indisponibilizare.</p>		<p>Opțiune nepreluată prin prezentul proiect de lege</p>			
<p>(6) Expirarea termenelor prevăzute la alineatul (3) nu exonerează autoritatea de executare de obligația de a pronunța imediat o hotărâre privind recunoașterea și executarea ordinului de indisponibilizare și de a executa acest ordin fără întârziere.</p>		<p>Opțiune nepreluată prin prezentul proiect de lege</p>			

<p align="center"><i>Articolul 10</i></p> <p align="center">Amânarea executării ordinelor de indisponibilizare</p> <p>(1) Autoritatea de executare poate amâna executarea unui ordin de indisponibilizare transmis în conformitate cu articolul 4:</p> <p>(a) dacă executarea acestuia riscă să afecteze o investigație în desfășurare, caz în care executarea ordinului de indisponibilizare poate fi amânată până în momentul considerat oportun de autoritatea de executare;</p>	<p>Art. IV - Legea nr. 371/2006 cu privire la asistența juridică internațională în materie penală</p> <p>Articolul 31. Măsuri de indisponibilizare a bunurilor (...)</p> <p>(2) Comisia rogatorie care are ca obiect măsuri de indisponibilizare a bunurilor poate fi amânată dacă:</p> <p>a) executarea acesteia riscă să afecteze o investigație în desfășurare;</p>	<p>Compatibil</p>		<p>Legislația nu prevede temeiurile amânării executării ordinelor de indisponibilizare, motiv pentru care în proiect se regăsește acest fapt.</p>	<p>Ministerul Justiției</p> <p>Victor Stratu, șef adjunct Direcție elaborare acte normative</p>
<p>(b) dacă bunul face deja obiectul unui ordin de indisponibilizare existent, caz în care executarea ordinului de indisponibilizare poate fi amânată până în momentul retragerii respectivului ordin existent;</p>	<p>Art. IV - Legea nr. 371/2006 cu privire la asistența juridică internațională în materie penală</p> <p>Articolul 31. Măsuri de indisponibilizare a bunurilor (...)</p> <p>(2) Comisia rogatorie care are ca obiect măsuri de indisponibilizare a bunurilor poate fi amânată dacă:</p> <p>b) bunul face deja obiectul unei măsuri de indisponibilizare existente, caz în care executarea măsurii</p>	<p>Compatibil</p>		<p>Legislația nu prevede temeiurile amânării executării ordinelor de indisponibilizare, motiv pentru care în proiect se regăsește acest fapt.</p>	<p>Ministerul Justiției</p> <p>Victor Stratu, șef adjunct Direcție elaborare acte normative</p>

	de indisponibilizare poate fi amânată până în momentul retragerii respectivei măsuri existente.				
sau (c) dacă bunul face deja obiectul unui ordin existent emis în cadrul altei proceduri în statul de executare, caz în care executarea ordinului de indisponibilizare poate fi amânată până în momentul retragerii respectivului ordin existent; cu toate acestea, prezenta dispoziție nu se aplică decât în cazul în care ordinul existent are prioritate, în temeiul dreptului intern, față de ordinele de indisponibilizare naționale ulterioare în materie penală		Opțiune nepreluată prin prezentul proiect de lege			

<p>(2) Autoritatea de executare prezintă autorității emitente imediat și prin orice mijloc care permite o înregistrare scrisă un raport privind amânarea executării ordinului, indicând motivele amânării și, dacă este posibil, durata estimativă a amânării.</p>	<p>Art. IV - Legea nr. 371/2006 cu privire la asistența juridică internațională în materie penală</p> <p>Articolul 31. Măsuri de indisponibilizare a bunurilor (...)</p> <p>(3) Despre amânarea și reluarea executării comisiei rogatorii care are ca obiect măsuri de indisponibilizare a bunurilor, autoritatea de executare informează statul solicitant, imediat și prin orice mijloc care permite o înregistrare scrisă, indicând motivele amânării și, dacă este posibil, durata estimativă a amânării.</p>	<p>Compatibil</p>		<p>Legislația nu prevede temeiurile amânării executării ordinelor de indisponibilizare, motiv pentru care în proiect se regăsește acest fapt.</p>	<p>Ministerul Justiției</p> <p>Victor Stratu, șef adjunct Direcție elaborare acte normative</p>
<p>(3) De îndată ce motivele amânării încetează să existe, autoritatea de executare ia imediat măsurile necesare pentru executarea ordinului și informează în acest sens autoritatea emitentă prin orice mijloc care permite o înregistrare scrisă.</p>	<p>Art. IV - Legea nr. 371/2006 cu privire la asistența juridică internațională în materie penală</p> <p>Articolul 31. Măsuri de indisponibilizare a bunurilor (...)</p> <p>(3) Despre amânarea și reluarea executării comisiei rogatorii care are ca obiect măsuri de indisponibilizare a</p>	<p>Compatibil</p>		<p>Legislația nu prevede temeiurile amânării executării ordinelor de indisponibilizare, motiv pentru care în proiect se regăsește acest fapt.</p>	<p>Ministerul Justiției</p> <p>Victor Stratu, șef adjunct Direcție elaborare acte normative</p>

	bunurilor, autoritatea de executare informează statul solicitant, imediat și prin orice mijloc care permite o înregistrare scrisă, indicând motivele amânării și, dacă este posibil, durata estimativă a amânării.				
Articolul 11 Confidențialitate (1) În cursul executării unui ordin de indisponibilizare, autoritatea emitentă și autoritatea de executare țin seama în mod corespunzător de confidențialitatea investigației în contextul căreia a fost emis ordinul.		Opțiune nepreluată prin prezentul proiect de lege			
(2) Mai puțin în măsura în care este necesar pentru executarea ordinului de indisponibilizare, autoritatea de executare garantează confidențialitatea faptelor și a elementelor de fond ale ordinului de indisponibilizare, în conformitate cu dreptul său intern. Fără a se aduce atingere alineatului (3) din prezentul articol, de îndată ce ordinul de indisponibilizare a fost executat, autoritatea de executare informează		Opțiune nepreluată prin prezentul proiect de lege			

<p>persoanele afectate cu privire la acest lucru în conformitate cu articolul 32.</p>					
<p>(3) Pentru a proteja investigațiile în desfășurare, autoritatea emitentă poate solicita autorității de executare să amâne informarea persoanelor afectate cu privire la executarea ordinului de indisponibilizare, în conformitate cu articolul 32. De îndată ce nu mai este necesar să se amâne informarea persoanelor afectate pentru a proteja investigațiile în desfășurare, autoritatea emitentă informează în acest sens autoritatea de executare, astfel încât autoritatea de executare să poată informa persoanele afectate cu privire la executarea ordinului de indisponibilizare, în conformitate cu articolul 32.</p>		<p>Opțiune nepreluată prin prezentul proiect de lege</p>			
<p>(4) În cazul în care nu poate respecta obligațiile de confidențialitate în</p>		<p>Opțiune nepreluată prin</p>			

<p>sensul prezentului articol, autoritatea de executare notifică imediat acest lucru autorității emitente și, dacă este posibil, înainte de executarea ordinului de indisponibilizare</p>		<p>prezentul proiect de lege</p>			
<p><i>Articolul 12</i> Durata ordinelor de indisponibilizare (1) Bunurile care fac obiectul unui ordin de indisponibilizare rămân indisponibilizate în statul de executare până când autoritatea competentă a statului respectiv răspunde definitiv unui ordin de confiscare transmis în conformitate cu articolul 14 sau până când autoritatea emitentă informează autoritatea de executare cu privire la orice hotărâre sau măsură în temeiul căreia ordinul nu mai este executoriu sau este retras, în conformitate cu articolul 27 alineatul (1).</p>		<p>Opțiune nepreluată prin prezentul proiect de lege</p>			
<p>(2) Ținând cont de circumstanțele cazului, autoritatea de executare poate prezenta o cerere motivată autorității emitente pentru a limita perioada în care bunurile urmează a fi indisponibilizate. O astfel de cerere,</p>		<p>Opțiune nepreluată prin prezentul proiect de lege</p>			

<p>inclusiv eventualele informații justificative relevante, se transmite prin orice mijloace care permit o înregistrare scrisă, în condiții care să permită autorității emitente să stabilească autenticitatea cererii. Atunci când examinează o astfel de cerere, autoritatea emitentă ține seama de toate interesele, inclusiv de cele ale autorității de executare. Autoritatea emitentă răspunde cât mai curând posibil la cerere. În cazul în care autoritatea emitentă nu este de acord cu limitarea, aceasta informează autoritatea de executare cu privire la motivele sale. În acest caz, bunurile rămân indisponibilizate în conformitate cu alineatul (1). În cazul în care autoritatea emitentă nu răspunde în termen de șase săptămâni de la primirea cererii, autoritatea de executare nu mai este obligată să execute ordinul de indisponibilizare.</p>					
--	--	--	--	--	--

<p align="center"><i>Articolul 13</i></p> <p>Imposibilitatea de a executa un ordin de indisponibilizare</p> <p>(1) Atunci când consideră că este imposibil să execute un ordin de indisponibilizare, autoritatea de executare notifică acest lucru autorității emitente fără întârziere.</p>		<p>Opțiune nepreluată prin prezentul proiect de lege</p>			
<p>(2) Autoritatea de executare, după caz, se consultă cu autoritatea emitentă înainte de a-i transmite notificarea în conformitate cu alineatul (1).</p>		<p>Opțiune nepreluată prin prezentul proiect de lege</p>			
<p>(3) Neexecutarea unui ordin de indisponibilizare în conformitate cu prezentul articol poate fi justificată numai în cazul în care bunurile:</p> <p>(a) au fost deja confiscate;</p> <p>(b) au dispărut;</p> <p>(c) au fost distruse;</p> <p>(d) nu pot fi găsite la locul indicat în certificatul de indisponibilizare; sau</p> <p>(e) nu pot fi găsite deoarece locul lor nu a fost indicat suficient de clar, în pofida consultărilor menționate la alineatul (2).</p>		<p>Opțiune nepreluată prin prezentul proiect de lege</p>			

<p>(4) În ceea ce privește situațiile menționate la alineatul (3) literele (b), (d) și (e), în cazul în care dobândește ulterior informații care îi permit să localizeze bunurile, autoritatea de executare poate executa ordinul de indisponibilizare fără a fi necesară transmiterea unui nou certificat de indisponibilizare, cu condiția ca autoritatea de executare, înainte de a executa ordinul de indisponibilizare, să verifice împreună cu autoritatea emitentă faptul că ordinul de indisponibilizare este încă valabil.</p>		<p>Opțiune nepreluată prin prezentul proiect de lege</p>			
<p>(5) În pofida alineatului (3), în cazul în care autoritatea emitentă a indicat că pot fi indisponibilizate bunuri de o valoare echivalentă, autoritatea de executare nu este obligată să execute ordinul de indisponibilizare dacă se manifestă una dintre circumstanțele prevăzute la alineatul (3) și dacă nu există bunuri de valoare echivalentă care să poată fi indisponibilizate.</p>		<p>Opțiune nepreluată prin prezentul proiect de lege</p>			

<p style="text-align: center;"><i>Articolul 14</i></p> <p style="text-align: center;">Transmiterea ordinelor de confiscare</p> <p>(1) Un ordin de confiscare se transmite prin intermediul unui certificat de confiscare. Autoritatea emitentă transmite certificatul de confiscare prevăzut la articolul 17 direct autorității de executare sau, dacă este cazul, autorității centrale menționate la articolul 24 alineatul (2), prin orice mijloc care permite o înregistrare scrisă în condiții care să permită autorității de executare să stabilească autenticitatea certificatului de confiscare.</p>		<p>Opțiune nepreluată prin prezentul proiect de lege</p>			
<p>(2) Statele membre pot să facă o declarație în care să precizeze că, atunci când le este transmis un certificat de confiscare în vederea recunoașterii și a executării unui ordin de confiscare, autoritatea emitentă urmează să transmită ordinul de confiscare original sau o copie legalizată a acestuia împreună cu certificatul de confiscare. Cu toate acestea, numai certificatul de confiscare trebuie să fie tradus, în</p>		<p>Opțiune nepreluată prin prezentul proiect de lege</p>			

conformitate cu articolul 17 alineatul (2).					
(3) Statele membre pot să formuleze declarația menționată la alineatul (2) înainte de data aplicării prezentului regulament sau la o dată ulterioară. Statele membre pot retrage o astfel de declarație în orice moment. Statele membre informează Comisia în momentul în care fac sau retrag o astfel de declarație. Comisia pune astfel de informațiile la dispoziția tuturor statelor membre și a RJE.		Opțiune nepreluată prin prezentul proiect de lege			
(4) În ceea ce privește un ordin de confiscare referitor la o sumă de bani, în cazul în care autoritatea emitentă are motive rezonabile să considere că persoana împotriva căreia a fost emis ordinul de confiscare deține proprietatea asupra bunurilor sau veniturilor într-un stat membru, aceasta transmite certificatul de confiscare respectivului stat membru.		Opțiune nepreluată prin prezentul proiect de lege			

<p>(5) În ceea ce privește un ordin de confiscare referitor la anumite bunuri, în cazul în care autoritatea emitentă are motive rezonabile să considere că bunurile respective se găsesc într-un stat membru, aceasta transmite certificatul de confiscare respectivului stat membru.</p>		<p>Opțiune nepreluată prin prezentul proiect de lege</p>			
<p>(6) Autoritatea emitentă informează autoritatea de executare dacă are cunoștință de existența unor persoane afectate. De asemenea, autoritatea emitentă furnizează la cerere autorității de executare orice informație relevantă pentru orice pretenție pe care astfel de persoane afectate ar putea să o aibă în legătură cu bunurile, inclusiv orice informație care permite identificarea persoanelor respective.</p>		<p>Opțiune nepreluată prin prezentul proiect de lege</p>			
<p>(7) În cazul în care, în pofida informațiilor puse la dispoziție în conformitate cu articolul 24 alineatul (3), autoritatea de executare competentă nu este cunoscută autorității emitente, autoritatea emitentă face toate demersurile necesare, inclusiv prin punctele de</p>		<p>Opțiune nepreluată prin prezentul proiect de lege</p>			

<p>contact ale RJE, pentru a determina autoritatea care este competentă pentru recunoașterea și executarea ordinului de confiscare.</p>					
<p>(8) În cazul în care autoritatea din statul de executare care primește un certificat de confiscare nu are competența de a recunoaște ordinul de confiscare sau de a lua măsurile necesare pentru executarea sa, această autoritate transmite imediat certificatul de confiscare autorității de executare competente din statul său membru și informează în consecință autoritatea emitentă.</p>		<p>Opțiune nepreluată prin prezentul proiect de lege</p>			

<p align="center"><i>Articolul 15</i></p> <p align="center">Transmiterea unui ordin de confiscare către unul sau mai multe state de executare</p> <p>(1) Un certificat de confiscare nu se transmite, în temeiul articolului 14, decât unui singur stat de executare o dată, cu excepția cazului în care se aplică alineatul (2) sau (3) de la prezentul articol.</p>		<p>Opțiune nepreluată prin prezentul proiect de lege</p>			
<p>(2) În cazul în care un ordin de confiscare se referă la anumite bunuri, certificatul de confiscare poate fi transmis simultan mai multor state de executare în cazul în care:</p> <p>(a) autoritatea emitentă are motive rezonabile să creadă că diferite bunuri vizate de ordinul de confiscare se găsesc în state de executare diferite; sau</p> <p>(b) confiscarea unui bun specific vizat de ordinul de confiscare ar presupune inițierea unei acțiuni în mai multe state de executare.</p>	<p>Art. IV - Legea nr. 371/2006 cu privire la asistența juridică internațională în materie penală</p> <p>Articolul 115¹. Transmiterea spre recunoaștere și executare a hotărârii de confiscare către unul sau mai multe state (...)</p> <p>(2) Hotărârea judecătorească cu privire la confiscarea bunurilor sau unei părți dintr-un bun determinat poate fi transmis către mai multe state de executare, în același timp, atunci când:</p>	<p>Compatibil</p>		<p>Legislația actuală nu prevede modalitatea de transmitere spre executare a hotărârii de confiscare către unul sau mai multe state de executare</p>	<p>Ministerul Justiției</p> <p>Victor Stratu, șef adjunct Direcție elaborare acte normative</p>

	<p>a) sunt motive întemeiate de a presupune că anumite părți din bunul supus confiscării se află în locații diferite din mai multe state de executare;</p> <p>b) confiscarea unei anumite părți dintr-un bun supus confiscării implică activități care presupun acțiuni din partea mai multor state de executare sau sunt motive întemeiate de a presupune că o anumită parte dintr-un bun supus confiscării se află în unul din două sau mai multe state de executare.</p>				
<p>(3) În cazul în care un ordin de confiscare se referă la o sumă de bani, certificatul de confiscare poate fi transmis simultan mai multor state de executare în cazul în care autoritatea emitentă consideră că există o necesitate anume pentru a se proceda în acest sens, în special atunci când:</p> <p>(a) bunul respectiv nu a fost indisponibilizat în temeiul prezentului regulament; sau</p> <p>(b) este probabil ca valoarea estimată a bunurilor care pot fi</p>	<p>Art. IV - Legea nr. 371/2006 cu privire la asistența juridică internațională în materie penală</p> <p>Articolul 115¹. Transmiterea spre recunoaștere și executare a hotărârii de confiscare către unul sau mai multe state</p> <p>(...)</p> <p>(3) Hotărârea judecătorească cu privire la confiscarea unei sume de bani poate fi transmis mai multor state de</p>	Compatibil		<p>Legislația actuală nu prevede modalitatea de transmitere spre executare a hotărârii de confiscare către unul sau mai multe state de executare</p>	<p>Ministerul Justiției</p> <p>Victor Stratu, șef adjunct Direcție elaborare acte normative</p>

<p>confiscate în statul emitent și în orice stat de executare în parte să nu fie suficientă pentru a confisca suma totală prevăzută de ordinul de confiscare.</p>	<p>executare, în același timp, atunci când: a) bunul respectiv nu a fost indisponibilizat; b) valoarea bunului care ar putea fi confiscat în Republica Moldova, ca stat emitent, și în oricare dintre statele de executare nu este suficientă pentru executarea întregii sume prevăzute în hotărârea de confiscare.</p>				
<p><i>Articolul 16</i> Consecințele transmiterii ordinelor de confiscare (1) Transmiterea unui ordin de confiscare în conformitate cu articolele 14 și 15 nu limitează dreptul statului emitent de a executa ordinul.</p>	<p>Art. IV - Legea nr. 371/2006 cu privire la asistența juridică internațională în materie penală: Articolul 116 se completează cu alineatul (4) cu următorul cuprins: „(4) Prin derogare de la alin. (1), recunoașterea și executarea în străinătate a hotărârii de confiscare nu limitează dreptul Republicii Moldova de a o executa.”.</p>	<p>Compatibil</p>		<p>Legislația actuală nu prevede dreptul Republicii Moldova de a executa o hotărâre de confiscare, chiar dacă statul străin a acceptat cererea de încuviințare a executării hotărârii de confiscare.</p>	<p>Ministerul Justiției Victor Stratu, șef adjunct Direcție elaborare acte normative</p>

<p>(2) Valoarea totală care rezultă din executarea unui ordin de confiscare care privește o sumă de bani nu depășește suma maximă specificată în ordinul de confiscare, indiferent dacă ordinul a fost transmis către unul sau mai multe state de executare.</p>		<p>Opțiune nepreluată prin prezentul proiect de lege</p>			
<p>(3) Autoritatea emitentă informează imediat autoritatea de executare, prin orice mijloc care permite o înregistrare scrisă, în cazul în care:</p> <p>(a) consideră că există un risc ca măsura de confiscare să vizeze o sumă mai mare decât suma maximă care trebuie confiscată, în special pe baza informațiilor primite de la autoritatea de executare în temeiul articolului 21 alineatul (1) litera (b);</p> <p>(b) ordinul de confiscare a fost executat integral sau parțial în statul emitent sau într-un alt stat de executare, caz în care se precizează suma pentru care ordinul de confiscare nu a fost încă executat; sau</p> <p>(c) după transmiterea unui certificat de confiscare în conformitate cu articolul 14, o</p>		<p>Opțiune nepreluată prin prezentul proiect de lege</p>			

<p>autoritate a statului emitent primește o sumă de bani care a fost plătită în temeiul ordinului de confiscare. În cazul în care se aplică litera (a) de la primul paragraf, autoritatea emitentă informează autoritatea de executare cât mai curând posibil atunci când riscul menționat la dispoziția respectivă nu mai există.</p>					
<p><i>Articolul 17</i> Certificatul de confiscare standard (1) În vederea transmiterii ordinului de confiscare, autoritatea emitentă completează certificatul de confiscare prevăzut în anexa II, îl semnează și îi certifică conținutul ca fiind exact și corect.</p>		<p>Opțiune nepreluată prin prezentul proiect de lege</p>			
<p>(2) Autoritatea emitentă comunică autorității de executare o traducere a certificatului de confiscare într-o limbă oficială a statului de executare sau în orice altă limbă pe care statul de executare o acceptă în conformitate cu alineatul (3).</p>		<p>Opțiune nepreluată prin prezentul proiect de lege</p>			

<p>(3) Orice stat membru poate indica, în orice moment, într-o declarație depusă la Comisie că acceptă traduceri ale certificatului de confiscare într-una sau mai multe alte limbi oficiale ale Uniunii, altele decât limba oficială sau limbile oficiale ale respectivului stat membru. Comisia pune declarațiile la dispoziția statelor membre și a RJE.</p>		<p>Opțiune nepreluată prin prezentul proiect de lege</p>			
<p><i>Articolul 18</i> Recunoașterea și executarea ordinelor de confiscare (1) Autoritatea de executare recunoaște un ordin de confiscare transmis în conformitate cu articolul 14 și ia măsurile necesare executării sale, în același mod ca în cazul unui ordin de confiscare intern emis de o autoritate din statul de executare, cu excepția cazului în care autoritatea de executare invocă unul dintre motivele de nerecunoaștere și de neexecutare prevăzute la articolul 19 sau unul dintre motivele de amânare prevăzute la articolul 21.</p>		<p>Opțiune nepreluată prin prezentul proiect de lege</p>			

<p>(2) În cazul în care un ordin de confiscare are ca obiect un bun specific, autoritatea emitentă și autoritatea de executare pot să stabilească, în cazul în care acest lucru este prevăzut în legislația statului emitent, că măsura de confiscare în statul de executare se poate îndeplini prin confiscarea unei sume de bani care să corespundă valorii bunului care urma să fie confiscat.</p>		<p>Opțiune nepreluată prin prezentul proiect de lege</p>			
<p>(3) În cazul în care un ordin de confiscare are ca obiect o sumă de bani iar autoritatea de executare nu poate obține plata acestei sume, aceasta execută ordinul de confiscare în conformitate cu alineatul (1) asupra oricărui bun disponibil în acest scop. Dacă este necesar, autoritatea de executare transformă suma care urmează să fie confiscată în moneda statului de executare, la cursul de schimb curent al monedei euro, astfel cum este publicat în seria C a Jurnalului Oficial al Uniunii Europene, la data emiterii ordinului de confiscare.</p>		<p>Opțiune nepreluată prin prezentul proiect de lege</p>			

<p>(4) Orice parte a sumei recuperate în temeiul ordinului de confiscare în orice stat, altul decât statul de executare, este dedusă integral din suma care urmează să fie confiscată în statul de executare.</p>		<p>Opțiune nepreluată prin prezentul proiect de lege</p>			
<p>(5) În cazul în care autoritatea emitentă a emis un ordin de confiscare, dar nu a emis un ordin de indisponibilizare, autoritatea de executare poate decide, în cadrul măsurilor prevăzute la alineatul (1), indisponibilizarea bunurile vizate, în conformitate cu dreptul său intern, în vederea executării ulterioare a ordinului de confiscare. În acest caz, autoritatea de executare informează fără întârziere autoritatea emitentă, și, dacă este posibil, înainte de indisponibilizarea bunurilor vizate.</p>		<p>Opțiune nepreluată prin prezentul proiect de lege</p>			

<p>(6) De îndată ce s-a încheiat executarea ordinului de confiscare, autoritatea de executare informează autoritatea emitentă prin orice mijloc care permite o înregistrare scrisă cu privire la rezultatele executării.</p>		<p>Opțiune nepreluată prin prezentul proiect de lege</p>			
<p><i>Articolul 19</i> Motive de nerecunoaștere și de neexecutare a ordinelor de confiscare (1) Autoritatea de executare poate hotărî să nu recunoască sau să nu execute un ordin de confiscare numai dacă: (a) executarea ordinului de confiscare ar contraveni principiului ne bis in idem;</p>		<p>Opțiune nepreluată prin prezentul proiect de lege</p>			
<p>(b) în dreptul statului de executare se prevede un privilegiu sau o imunitate care ar împiedica confiscarea bunurilor respective sau există norme privind stabilirea sau limitarea răspunderii penale, legate de libertatea presei sau de libertatea de exprimare în alte mijloace de</p>		<p>Opțiune nepreluată prin prezentul proiect de lege</p>			

informare în masă, care împiedică executarea ordinului de confiscare;					
(c) certificatul de confiscare este incomplet sau în mod vădit incorect și nu a fost completat în urma consultării menționate la alineatul (2);		Opțiune nepreluată prin prezentul proiect de lege			
(d) ordinul de confiscare se referă la o infracțiune săvârșită integral sau parțial în afara teritoriului statului emitent și integral sau parțial pe teritoriul statului de executare, iar fapta în legătură cu care a fost emis ordinul de confiscare nu constituie o infracțiune în dreptul statului de executare;		Opțiune nepreluată prin prezentul proiect de lege			

<p>(e) executarea ordinului de confiscare nu este posibilă în temeiul legislației statului de executare din cauza drepturilor persoanelor afectate, inclusiv atunci când imposibilitatea decurge din exercitarea căilor de atac în conformitate cu articolul 33;</p>		<p>Opțiune nepreluată prin prezentul proiect de lege</p>			
<p>(f) într-unul din cazurile reglementate la articolul 3 alineatul (2), fapta în legătură cu care a fost emis ordinul de confiscare nu constituie o infracțiune în temeiul dreptului statului de executare; cu toate acestea, în cazurile care implică taxe sau impozite sau reglementări privind regimul vamal și schimbul valutar, recunoașterea sau executarea ordinului de confiscare nu poate fi refuzată pe motiv că dreptul statului de executare nu impune același tip de taxe sau impozite sau nu conține același tip de norme în ceea ce privește taxele și impozitele sau același tip de reglementări privind regimul vamal și schimbul valutar ca dreptul statului emitent;</p>		<p>Opțiune nepreluată prin prezentul proiect de lege</p>			

<p>(g) în conformitate cu certificatul de confiscare, persoana împotriva căreia a fost emis ordinul de confiscare nu a compărut la procesul în urma căruia a fost emis ordinul de confiscare aferent unei condamnări definitive, cu excepția cazului în care în certificatul de confiscare se menționează că, în conformitate cu alte cerințe procedurale definite în legislația statului emitent, persoana:</p> <p>(i) a fost citată personal în timp util și, prin urmare, a fost informată privind data și locul planificate ale procesului în urma căruia a fost emis ordinul de confiscare sau a primit efectiv, prin alte mijloace, o informare oficială cu privire la data și locul planificate ale procesului, astfel încât s-a stabilit fără niciun</p>		<p>Opțiune nepreluată prin prezentul proiect de lege</p>			

<p>echivoc faptul că persoana în cauză a avut cunoștință de procesul stabilit și a fost informată în timp util cu privire la faptul că un astfel de ordin de confiscare poate fi emis în cazul în care nu se prezintă la proces;</p> <p>(ii) având cunoștință de procesul stabilit, a mandatat un avocat care a fost numit fie de către persoana în cauză, fie de către stat pentru a o apăra la proces și a fost într-adevăr apărată de avocatul respectiv la proces; sau</p> <p>(iii) după ce i s-a notificat ordinul de confiscare și a fost informată în mod expres cu privire la dreptul la rejudecarea cauzei sau la depunerea unei căi de atac, la care persoana ar avea dreptul de a fi prezentă, care ar permite o reexaminare a fondului cauzei, inclusiv o examinare a dovezilor noi, și care ar putea conduce la schimbarea ordinului de confiscare inițial, aceasta a declarat în mod expres că nu contestă ordinul de confiscare sau nu a solicitat rejudecarea cauzei sau nu a introdus</p>					
--	--	--	--	--	--

o cale de atac în termenele corespunzătoare;					
(h) în situații excepționale, există motive serioase să se creadă, pe baza unor probe specifice și obiective, că executarea ordinului de confiscare ar conduce, în circumstanțele specifice ale cazului, la o încălcare vădită a unui drept fundamental relevant menționat în cartă, în special dreptul la o cale de atac efectivă, dreptul la un proces echitabil sau dreptul la apărare.		Opțiune nepreluată prin prezentul proiect de lege			
(2) În oricare dintre cazurile menționate la alineatul (1), înainte de a hotărî nerecunoașterea sau neexecutarea ordinului de confiscare în întregime sau parțial, autoritatea de executare se consultă cu autoritatea emitentă, prin orice mijloc adecvat și solicită autorității emitente, dacă este oportun, să îi		Opțiune nepreluată prin prezentul proiect de lege			

furnizeze fără întârziere orice informație necesară.					
(3) Orice hotărâre de nerecunoaștere sau de neexecutare a ordinului de confiscare se pronunță fără întârziere și se notifică imediat autorității emitente, prin orice mijloc care permite o înregistrare scrisă.		Opțiune nepreluată prin prezentul proiect de lege			
<p><i>Articolul 20</i></p> <p>Termene pentru recunoașterea și executarea ordinelor de confiscare</p> <p>(1) Autoritatea de executare pronunță hotărârea de recunoaștere și executare a ordinului de confiscare fără întârziere și, fără a aduce atingere alineatului (4), în termen de cel mult 45 de zile de la primirea certificatului de confiscare.</p>		Opțiune nepreluată prin prezentul proiect de lege			

<p>(2) Autoritatea de executare comunică autorității emitente fără întârziere și prin orice mijloc care permite o înregistrare scrisă hotărârea privind recunoașterea și executarea ordinului de confiscare.</p>		<p>Opțiune nepreluată prin prezentul proiect de lege</p>			
<p>(3) Cu excepția cazului în care există motive de amânare în temeiul articolului 21, autoritatea de executare ia măsurile concrete necesare pentru a executa fără întârziere ordinul de confiscare, cel puțin cu aceeași rapiditate și același grad de prioritate ca în cazul unui ordin de confiscare similar la nivel intern.</p>		<p>Opțiune nepreluată prin prezentul proiect de lege</p>			
<p>(4) Dacă nu poate respecta într-un anumit caz termenul prevăzut la alineatul (1), autoritatea de executare informează fără întârziere autoritatea emitentă, prin orice mijloace, indicând motivele pentru care nu a fost posibilă respectarea termenului respectiv, și se consultă cu autoritatea emitentă cu privire la calendarul adecvat pentru</p>		<p>Opțiune nepreluată prin prezentul proiect de lege</p>			

recunoașterea și executarea ordinului de confiscare.						
(5) Expirarea termenelor menționate la alineatul (1) nu exonerează autoritatea de executare de obligația de a lua o hotărâre de recunoaștere și executare a ordinului de confiscare și de a executa acest ordin fără întârziere.		Opțiune nepreluată prin prezentul proiect de lege				
<p><i>Articolul 21</i></p> <p>Amânarea executării ordinelor de confiscare</p> <p>(1) Autoritatea de executare poate amâna recunoașterea sau executarea unui ordin de confiscare transmis în conformitate cu articolul 14:</p> <p>(a) dacă executarea acestuia riscă să afecteze o investigație în desfășurare, caz în care executarea ordinului de confiscare poate fi amânată până în momentul</p>	<p>Art. IV – Legea nr. 371/2006 cu privire la asistența juridică internațională în materie penală</p> <p>Articolul 112¹. Amânarea executării hotărârii judecătorești străine de confiscare</p> <p>(1) Executarea unei hotărâri judecătorești de confiscare poate fi amânată dacă:</p>	Compatibil		<p>Legislația prevede modalitatea amânare executării hotărârilor confiscare</p>	<p>nu de a de</p>	<p>Ministerul Justiției</p> <p>Victor Stratu, șef adjunct Direcție elaborare acte normative</p>

<p>considerat oportun de autoritatea de executare;</p> <p>(b) în ceea ce privește un ordin de confiscare referitor la o sumă de bani, dacă aceasta consideră că există un risc ca suma obținută din executarea ordinului de confiscare respectiv să fie considerabil mai mare decât suma specificată în ordinul de confiscare din cauza executării simultane a ordinului de confiscare în mai multe state membre;</p> <p>(c) dacă bunul face deja obiectul unei proceduri de confiscare în desfășurare în statul de executare; sau</p> <p>(d) a fost invocată o cale de atac astfel cum se menționează la articolul 33.</p>	<p>a) executarea acesteia riscă să afecteze o investigație în desfășurare;</p> <p>b) în cazul unei hotărâri judecătorești de confiscare privind o sumă de bani, instanța apreciază dacă există un risc ca suma obținută din executarea hotărârii judecătorești de confiscare privind o sumă de bani să depășească suma specificată în hotărâre datorită executării simultane în mai multe state;</p> <p>c) bunul face deja obiectul unei proceduri de confiscare în desfășurare în Republica Moldova;</p> <p>d) hotărârea a fost contestată cu apel sau cu recurs, în cazul în care nu este prevăzută calea de atac apelul.</p>				
<p>(2) În pofida articolului 18 alineatul (5), pe întreaga perioadă în care executarea ordinului de confiscare este amânată, autoritatea competentă a statului de executare ia toate măsurile pe care le-ar lua într-un caz intern similar pentru a evita o situație în care bunul să nu mai fie</p>	<p>Art. IV – Legea nr. 371/2006 cu privire la asistența juridică internațională în materie penală</p> <p>Articolul 112¹. Amânarea executării hotărârii judecătorești străine de confiscare</p>	<p>Compatibil</p>		<p>Legislația prevede modalitatea amânare executării hotărârilor confiscare</p>	<p>nu de a de</p> <p>Ministerul Justiției</p> <p>Victor Stratu, șef adjunct Direcție elaborare acte normative</p>

<p>disponibil în scopul executării ordinului de confiscare.</p>	<p>(...)</p> <p>(2) Pe întreaga perioadă în care executarea hotărârii judecătorești de confiscare este amânată, autoritatea competentă de executare ia toate măsurile pentru a evita o situație în care bunul să nu mai fie disponibil în scopul executării hotărârii de confiscare.</p>				
<p>(3) Autoritatea de executare prezintă autorității emitente fără întârziere și prin orice mijloc care permite o înregistrare scrisă un raport privind amânarea executării ordinului de confiscare, indicând motivele amânării și, dacă este posibil, durata estimativă a amânării.</p>		<p>Opțiune nepreluată prin prezentul proiect de lege</p>			

<p>(4) De îndată ce motivele amânării încetează să existe, autoritatea de executare ia fără întârziere măsurile necesare pentru executarea ordinului de confiscare și informează în acest sens autoritatea emitentă, prin orice mijloc care permite o înregistrare scrisă.</p>	<p>Art. IV – Legea nr. 371/2006 cu privire la asistența juridică internațională în materie penală</p> <p>Articolul 112¹. Amânarea executării hotărârii judecătorești străine de confiscare (...)</p> <p>(3) De îndată ce motivele amânării încetează să existe, autoritatea de executare ia fără întârziere măsurile necesare pentru executarea hotărârii judecătorești de confiscare și informează statul solicitant.</p>	<p>Compatibil</p>		<p>Legislația prevede modalitatea amânare executării hotărârilor confiscare</p>	<p>nu de a de</p> <p>Ministerul Justiției</p> <p>Victor Stratu, șef adjunct Direcție elaborare acte normative</p>
<p><i>Articolul 22</i></p> <p>Imposibilitatea de a executa un ordin de confiscare</p> <p>(1) Atunci când consideră că este imposibil să execute un ordin de confiscare, autoritatea de executare notifică acest lucru autorității emitente fără întârziere.</p>		<p>Opțiune nepreluată prin prezentul proiect de lege</p>			

<p>(2) Înainte de a notifica acest lucru autorității emitente în conformitate cu alineatul (1), autoritatea de executare se consultă, după caz, cu autoritatea emitentă, ținând seama și de posibilitățile prevăzute la articolul 18 alineatul (2) sau (3).</p>		<p>Opțiune nepreluată prin prezentul proiect de lege</p>			
<p>(3) Neexecutarea unui ordin de confiscare în temeiul prezentului articol poate fi justificată numai în cazul în care bunurile:</p> <ul style="list-style-type: none"> (a) au fost deja confiscate; (b) au dispărut; (c) au fost distruse; (d) nu pot fi găsite la locul indicat în certificatul de confiscare; sau (e) nu pot fi găsite deoarece locul lor nu a fost indicat suficient de clar, în pofida consultărilor menționate la alineatul (2). 		<p>Opțiune nepreluată prin prezentul proiect de lege</p>			

<p>(4) În ceea ce privește situațiile menționate la alineatul (3) literele (b), (d) și (e), în cazul în care obține ulterior informații care îi permit să localizeze bunurile, autoritatea de executare poate executa ordinul de confiscare fără să fie necesară transmiterea unui nou certificat de confiscare, cu condiția ca, înainte de a executa ordinul de confiscare, autoritatea de executare să verifice împreună cu autoritatea emitentă faptul că ordinul de confiscare este încă valabil.</p>		<p>Opțiune nepreluată prin prezentul proiect de lege</p>			
<p>(5) În pofida alineatului (3), în cazul în care autoritatea emitentă a indicat că pot fi confiscate bunuri de o valoare echivalentă, autoritatea de executare nu trebuie să execute ordinul de confiscare dacă una dintre circumstanțele prevăzute la alineatul (3) este valabilă și dacă nu există bunuri de valoare echivalentă care să poată fi confiscate.</p>		<p>Opțiune nepreluată prin prezentul proiect de lege</p>			
<p><i>Articolul 23</i> Legislația care reglementează executarea</p>		<p>Opțiune nepreluată prin prezentul proiect de lege</p>			

<p>(1) Executarea ordinului de indisponibilizare sau a ordinului de confiscare este reglementată de legislația statului de executare, iar autoritățile acestuia sunt singurele autorități competente să hotărască procedurile de executare a acestuia și să stabilească toate măsurile aferente.</p>					
<p>(2) Un ordin de indisponibilizare sau un ordin de confiscare emis împotriva unei persoane juridice este executat chiar dacă statul de executare nu recunoaște principiul răspunderii penale a persoanelor juridice.</p>		<p>Opțiune nepreluată prin prezentul proiect de lege</p>			
<p>(3) În pofida articolului 18 alineatele (2) și (3), statul de executare nu poate să impună, fără consimțământul statului emitent, măsuri alternative ordinului de indisponibilizare transmis în temeiul articolului 4 sau ordinului de confiscare transmis în temeiul articolului 14.</p>		<p>Opțiune nepreluată prin prezentul proiect de lege</p>			

<p align="center"><i>Articolul 24</i></p> <p align="center">Notificarea autorităților competente</p> <p>(1) Până la 19 decembrie 2020, fiecare stat membru informează Comisia cu privire la autoritatea sau autoritățile definite la articolul 2 punctele 8 și 9 care sunt competente în temeiul legislației sale, în cazul în care respectivul stat membru este stat emitent sau stat de executare.</p>		<p>Prevedere aplicabilă statelor membre UE</p>			
<p>(2) În cazul în care structura sistemului său juridic impune aceasta, fiecare stat membru poate desemna una sau mai multe autorități centrale responsabile pentru procedura administrativă de transmitere și primire a certificatelor de indisponibilizare și a certificatelor de confiscare și pentru sprijinirea autorităților competente. Fiecare stat membru informează Comisia cu privire la orice astfel de autoritate pe care o desemnează.</p>		<p>Prevedere aplicabilă statelor membre UE</p>			

<p>(3) Comisia pune informațiile primite în temeiul prezentului articol la dispoziția tuturor statelor membre și a RJE.</p>		<p>Prevedere aplicabilă statelor membre UE</p>			
<p><i>Articolul 25</i> Comunicare</p> <p>(1) Dacă este necesar, autoritatea emitentă și autoritatea de executare se consultă reciproc fără întârziere, în vederea asigurării unei aplicări eficiente a prezentului regulament, utilizând orice mijloc de comunicare adecvat.</p>		<p>Opțiune nepreluată prin prezentul proiect de lege</p>			
<p>(2) Toate comunicările, inclusiv cele destinate să trateze dificultățile legate de transmiterea sau autentificarea oricărui document necesar pentru executarea ordinului de indisponibilizare sau a ordinului de confiscare, se efectuează direct între autoritatea emitentă și autoritatea de executare, iar în cazul în care statul membru a desemnat o autoritate centrală în conformitate cu articolul 24 alineatul (2), se efectuează, după caz, cu implicarea autorității centrale respective.</p>		<p>Opțiune nepreluată prin prezentul proiect de lege</p>			

<p style="text-align: center;"><i>Articolul 26</i></p> <p style="text-align: center;">Ordine multiple</p> <p>(1) În cazul în care autoritatea de executare primește două sau mai multe ordine de indisponibilizare sau ordine de confiscare din state membre diferite împotriva aceleiași persoane, iar persoana respectivă nu dispune de suficiente bunuri în statul de executare pentru a satisface toate ordinele, sau în cazul în care autoritatea de executare primește două sau mai multe ordine de indisponibilizare sau ordine de confiscare pentru același bun specific, autoritatea de executare hotărăște care dintre ordine este executat în conformitate cu legislația statului de executare, fără a aduce atingere posibilității de a amâna executarea unui ordin de confiscare în conformitate cu articolul 21.</p>		<p>Opțiune nepreluată prin prezentul proiect de lege</p>			
<p>(2) La pronunțarea hotărârii sale, autoritatea de executare acordă, dacă este posibil, prioritate intereselor victimelor. De asemenea, aceasta ține seama de</p>		<p>Opțiune nepreluată prin prezentul proiect de lege</p>			

<p>toate celelalte circumstanțe relevante, inclusiv următoarele:</p> <p>(a) dacă activele sunt deja indisponibilizate;</p> <p>(b) datele la care au fost emise și transmise ordinele respective;</p> <p>(c) gravitatea infracțiunii vizate; și</p> <p>(d) locul în care a fost săvârșită infracțiunea</p>					
<p><i>Articolul 27</i></p> <p>Încetarea executării unui ordin de indisponibilizare sau unui ordin de confiscare</p> <p>(1) Autoritatea emitentă retrage, fără întârziere, ordinul de indisponibilizare sau ordinul de confiscare atunci când ordinul de indisponibilizare sau ordinul de confiscare nu mai este executoriu sau nu mai este valabil.</p>		<p>Opțiune nepreluată prin prezentul proiect de lege</p>			
<p>(2) Autoritatea emitentă informează imediat autoritatea de executare, prin orice mijloc care permite o înregistrare scrisă, cu privire la retragerea unui ordin de indisponibilizare sau a unui ordin de confiscare, precum și cu privire la orice hotărâre sau măsură care</p>		<p>Opțiune nepreluată prin prezentul proiect de lege</p>			

determină retragerea unui ordin de indisponibilizare sau unui ordin de confiscare.					
(3) În măsura în care executarea nu s-a încheiat, autoritatea de executare încetează executarea ordinului de indisponibilizare sau a ordinului de confiscare de îndată ce a fost informată de către autoritatea emitentă în conformitate cu alineatul (2). Autoritatea de executare transmite statului emitent, fără întârziere și prin orice mijloc care permite o înregistrare scrisă, confirmarea privind încetarea.		Opțiune nepreluată prin prezentul proiect de lege			
<i>Articolul 28</i> Gestionarea și înstrăinarea bunurilor indisponibilizate și confiscate (1) Gestionarea bunurilor indisponibilizate și a celor confiscate este reglementată de dreptul statului de executare.		Opțiune nepreluată prin prezentul proiect de lege			

<p>(2) Statul de executare gestionează bunurile indisponibilizate sau cele confiscate cu scopul de a preveni deprecierea valorii acestora. În acest scop, statul de executare are posibilitatea, cu respectarea articolului 10 din Directiva 2014/42/UE, de a vinde sau transfera bunurile indisponibilizate.</p>		<p>Opțiune nepreluată prin prezentul proiect de lege</p>			
<p>(3) Bunurile indisponibilizate și banii obținuți după vânzarea acestor bunuri în conformitate cu alineatul (2) rămân în statul de executare până la transmiterea certificatului de confiscare și executarea ordinului de confiscare, fără a aduce atingere posibilității de a se restitui bunurile în temeiul articolului 29.</p>		<p>Opțiune nepreluată prin prezentul proiect de lege</p>			
<p>(4) Statul de executare nu are obligația de a vinde sau de a restitui anumite bunuri care fac obiectul ordinului de confiscare dacă aceste bunuri constituie obiecte culturale, astfel cum sunt definite la articolul 2 punctul 1 din Directiva 2014/60/UE a Parlamentului European și a Consiliului (1). Prezentul regulament nu aduce atingere</p>		<p>Opțiune nepreluată prin prezentul proiect de lege</p>			

<p>obligăției de a restitui obiectele culturale în conformitate cu directiva respectivă.</p>					
<p><i>Articolul 29</i> Restituirea în favoarea victimei a bunurilor indisponibilizate (1) În cazul în care autoritatea emitentă sau o altă autoritate competentă din statul emitent a pronunțat o hotărâre, în conformitate cu dreptul său intern, de restituire a bunurilor indisponibilizate în favoarea victimei, autoritatea emitentă include informații despre această hotărâre în certificatul de indisponibilizare, sau comunică informații referitoare la hotărârea respectivă autorității de executare într-o etapă ulterioară.</p>		<p>Opțiune nepreluată prin prezentul proiect de lege</p>			
<p>(2) În cazul în care autoritatea de executare a fost informată referitor la o hotărâre de restituire în favoarea victimei a bunurilor indisponibilizate menționată la alineatul (1), aceasta ia măsurile</p>		<p>Opțiune nepreluată prin prezentul proiect de lege</p>			

<p>necesare pentru a se asigura că, dacă bunurile respective au fost indisponibilizate, acestea sunt restituite cât mai curând posibil victimei, în conformitate cu normele de procedură ale statului de executare, dacă este necesar prin intermediul statului emitent, cu condiția ca:</p> <p>(a) titlul de proprietate al victimei asupra bunului să nu fie contestat;</p> <p>(b) bunul să nu fie necesar ca probă în procedurile penale în statul de executare; și</p> <p>(c) drepturile persoanelor afectate să nu fie prejudiciate.</p> <p>Autoritatea de executare informează autoritatea emitentă în cazul în care bunul este transferat direct victimei.</p>					
<p>(3) Atunci când autoritatea de executare nu este convinsă că au fost îndeplinite condițiile de la alineatul (2), aceasta consultă fără întârziere autoritatea emitentă, prin orice mijloace adecvate, în vederea găsirii unei soluții. În cazul în care nu se poate găsi o soluție, autoritatea de</p>		<p>Opțiune nepreluată prin prezentul proiect de lege</p>			

<p>executare poate hotărî să nu restituie victimei bunurile indisponibilizate.</p>					
<p><i>Articolul 30</i> Înstrăinarea bunurilor confiscate sau a banilor obținuți după vânzarea acestora (1) În cazul în care autoritatea emitentă sau o altă autoritate competentă din statul emitent a pronunțat o hotărâre, în conformitate cu dreptul său intern, fie de restituire a bunurilor confiscate în favoarea victimei, fie de despăgubire a victimei, autoritatea emitentă include informații despre această hotărâre în certificatul de confiscare, sau comunică într-o etapă ulterioară informații referitoare la hotărârea respectivă autorității de executare.</p>		<p>Opțiune nepreluată prin prezentul proiect de lege</p>			
<p>(2) În cazul în care autoritatea de executare a fost informată referitor la o hotărâre de restituire a bunurilor confiscate în favoarea victimei, astfel cum este menționată la alineatul (1), aceasta ia măsurile necesare pentru a se asigura că, dacă bunurile respective au fost</p>		<p>Opțiune nepreluată prin prezentul proiect de lege</p>			

<p>confiscate, acestea sunt restituite cât mai curând posibil victimei, dacă este necesar prin intermediul statului emitent. Autoritatea de executare informează autoritatea emitentă în cazul în care bunul este transferat direct victimei.</p>					
<p>(3) În cazul în care autoritatea de executare nu poate să restituie bunul victimei în conformitate cu alineatul (2), dar sau obținut bani ca urmare a executării unui ordin de confiscare în legătură cu bunul respectiv, suma corespunzătoare se transferă victimei în temeiul obligației de restituire, atunci când este necesar prin intermediul statului emitent. Autoritatea de executare informează autoritatea emitentă în cazul în care bunul este transferat direct victimei. Orice bunuri rămase se înstrăinează în conformitate cu alineatul (7).</p>		<p>Opțiune nepreluată prin prezentul proiect de lege</p>			
<p>(4) În cazul în care autoritatea de executare a fost informată referitor la o hotărâre de despăgubire a victimei, astfel cum este menționată la alineatul (1), și s-au obținut bani ca urmare a executării unui ordin de</p>		<p>Opțiune nepreluată prin prezentul proiect de lege</p>			

<p>confiscare, suma corespunzătoare, în măsura în care nu depășește suma indicată în certificat, este transferată victimei în temeiul obligației de despăgubire, după caz prin intermediul statului emitent. Autoritatea de executare informează autoritatea emitentă în cazul în care bunul este transferat direct victimei. Orice bunuri rămase se înstrăinează în conformitate cu alineatul (7).</p>					
<p>(6) Fără a aduce atingere alineatelor (1)-(5), alte bunuri decât sumele de bani obținute în urma executării ordinului de confiscare se înstrăinează în conformitate cu următoarele dispoziții:</p> <p>(a) bunurile pot fi vândute și, în acest caz, de produsul vânzării se dispune în conformitate cu alineatul (7);</p> <p>(b) bunurile pot fi transferate statului emitent cu condiția ca, în cazul în care ordinul de confiscare are ca obiect o sumă de bani, autoritatea emitentă și-a exprimat acordul pentru transferul bunurilor către statul emitent;</p>		<p>Opțiune nepreluată prin prezentul proiect de lege</p>			

<p>(c) cu respectarea literei (d), dacă nu este posibil să se aplice litera (a) sau (b), bunurile se pot înstrăina în alt mod, în conformitate cu dreptul statului de executare; sau</p> <p>(d) bunurile pot fi utilizate în interes public sau în scop social în statul de executare, în conformitate cu legislația sa, cu acordul statului emitent;</p>					
<p>(7) Cu excepția cazului în care ordinul de confiscare este însoțit de o hotărâre de restituire a bunurilor în favoarea victimei sau de despăgubire a victimei în conformitate cu alineatele (1)-(5), ori în absența unui acord contrar între statele membre implicate, statul de executare dispune de banii obținuți ca urmare a executării unui ordin de confiscare după cum urmează:</p> <p>(a) dacă suma obținută în urma executării ordinului de confiscare este mai mică sau egală cu 10 000 EUR, aceasta revine statului de executare; sau</p>	<p>Art. IV – Legea nr. 371/2006 cu privire la asistența juridică internațională în materie penală (Monitorul Oficial al Republicii Moldova, 2006, nr. 14-17, art.42) cu modificările ulterioare, se modifică după cum urmează</p> <p>Articolul 113¹. Dispunerea de bunurile confiscate</p> <p>(1) Bunurile confiscate în temeiul unei hotărâri judecătorești străine se returnează statului solicitant, în baza acordului negociat, în conformitate cu prevederile tratatele internaționale sau în condiții de reciprocitate.</p>	<p>Compatibil</p>		<p>Legislația actuală nu prevede modul de repartizare a sumelor obținute din valorificarea bunurilor confiscate.</p>	<p>Ministerul Justiției</p> <p>Victor Stratu, șef adjunct. Direcție elaborare acte normative</p>

<p>(b) dacă suma obținută în urma executării ordinului de confiscare este mai mare de 10 000 EUR, statul de executare transferă 50 % din sumă statului emitent.</p>	<p>(2) Pentru executarea hotărârii judecătorești străine cu privire la confiscare se deduc cheltuielile suportate de autoritățile naționale în legătură cu urmărirea și identificarea bunurilor infracționale, indisponibilizarea, administrarea și valorificarea acestora din valoarea bunurilor recuperate.</p> <p>(3) În lipsa unui acord cu statul solicitant, dacă valoarea bunurilor recuperate în urma executării hotărârii străine de confiscare, după deducerea cheltuielilor este</p> <p>a) mai mică de 10 000 de euro, această sumă revine statului Republica Moldova;</p> <p>b) mai mare de 10 000 de euro, jumătate din această sumă se transferă statului solicitant.</p> <p>(4) Prevederile alin. (3) nu se aplică asupra bunurilor și sumelor prevăzute în hotărâre de judecată străină de confiscare pentru restituirea</p>				
---	--	--	--	--	--

	bunurilor confiscate către victimă sau sunt pentru despăgubirea acestora. Bunurile sau valoarea acestora pentru despăgubire se transmit direct victimei sau prin intermediul statului solicitant.				
<i>Articolul 31</i> Costuri		Opțiune nepreluată prin prezentul proiect de lege			
(1) Fiecare stat membru suportă propriile sale costuri rezultate din punerea în aplicare a prezentului regulament, fără a aduce atingere dispozițiilor referitoare la înstrăinarea bunurilor confiscate, prevăzute la articolul 28.					
(2) Autoritatea de executare poate transmite o propunere autorității emitente privind suportarea în comun a costurilor atunci când, fie înainte, fie după executarea unui ordin de indisponibilizare sau a unui ordin de confiscare, se constată că executarea ordinului implică costuri ridicate sau excepționale. Astfel de propuneri sunt însoțite de o defalcare detaliată a costurilor		Opțiune nepreluată prin prezentul proiect de lege			

<p>implicate realizată de către autoritatea de executare. Ca urmare a unei astfel de propuneri, autoritatea emitentă și autoritatea de executare se consultă reciproc. După caz, Eurojust poate facilita aceste consultări.</p> <p>Consultările, sau cel puțin rezultatul acestora, se înregistrează prin orice mijloc care permite o înregistrare scrisă.</p>					
<p><i>Articolul 32</i></p> <p>Obligația de a informa persoanele afectate</p> <p>(1) Fără a aduce atingere articolului 11, după executarea unui ordin de indisponibilizare sau în urma hotărârii de a recunoaște și a executa un ordin de confiscare, autoritatea de executare informează, în măsura în care acest lucru este posibil, fără întârziere persoanele afectate cunoscute cu privire la această executare și hotărâre, în conformitate cu procedurile prevăzute de dreptul său intern.</p>		<p>Opțiune nepreluată prin prezentul proiect de lege</p>			

<p>(2) Informațiile care trebuie furnizate în conformitate cu alineatul (1) menționează denumirea autorității și căile de atac disponibile în temeiul legislației statului de executare. Informațiile menționează de asemenea, cel puțin în mod succint, motivele care stau la baza ordinului.</p>		<p>Opțiune nepreluată prin prezentul proiect de lege</p>			
<p>(3) Dacă este necesar, autoritatea de executare poate solicita autorității emitente asistență în îndeplinirea atribuțiilor menționate la alineatul (1).</p>		<p>Opțiune nepreluată prin prezentul proiect de lege</p>			
<p><i>Articolul 33</i> Căi de atac în statul de executare împotriva recunoașterii și executării unui ordin de indisponibilizare sau a unui ordin de confiscare (1) Persoanele afectate au dreptul la căi de atac efective în statul de executare împotriva hotărârii privind recunoașterea și executarea ordinelor de indisponibilizare în conformitate cu articolul 7 și a ordinelor de confiscare în conformitate cu articolul 18.</p>		<p>Opțiune nepreluată prin prezentul proiect de lege</p>			

Dreptul la o cale de atac se invocă în fața unei instanțe competente din statul de executare în conformitate cu legislația sa. În ceea ce privește ordinele de confiscare, invocarea unei căi de atac ar putea avea efect suspensiv în cazul în care legislația statului de executare prevede acest lucru.					
(2) Motivele de fond care au condus la emiterea ordinului de indisponibilizare sau a ordinului de confiscare nu pot fi contestate în fața unei instanțe a statului de executare		Opțiune nepreluată prin prezentul proiect de lege			
(3) Autoritatea competentă a statului emitent este informată cu privire la orice cale de atac invocată în conformitate cu alineatul (1).		Opțiune nepreluată prin prezentul proiect de lege			
(4) Prezentul articol nu aduce atingere aplicării, în statul emitent, a unor garanții și căi de atac în conformitate cu articolul 8 din Directiva 2014/42/UE.		Opțiune nepreluată prin prezentul proiect de lege			

<p style="text-align: center;"><i>Articolul 34</i> Rambursare</p> <p>(1) Atunci când statul de executare este responsabil, în temeiul legislației sale, pentru prejudicii aduse unei persoane afectate ca urmare a executării unui ordin de indisponibilizare care i-a fost transmis în temeiul articolului 4 sau a unui ordin de confiscare care i-a fost transmis în temeiul articolului 14, statul emitent rambursează statului de executare orice despăgubiri plătite persoanei afectate. Cu toate acestea, dacă statul emitent poate demonstra statului de executare că prejudiciul sau oricare parte a acestuia s-a datorat exclusiv acțiunii statului de executare, statul emitent și statul de executare convin asupra sumei care urmează să fie rambursată.</p>		<p>Opțiune nepreluată prin prezentul proiect de lege</p>			
<p>(2) Alineatul (1) nu aduce atingere legislației statelor membre privind cererile de despăgubire a prejudiciilor formulate de persoane fizice sau juridice.</p>		<p>Opțiune nepreluată prin prezentul proiect de lege</p>			

<p style="text-align: center;"><i>Articolul 35</i> Statistici</p> <p>(1) Statele membre culeg periodic statistici cuprinzătoare din partea autorităților relevante. Statele membre conservă aceste statistici și le transmit anual Comisiei. Statisticile respective includ, în plus față de informațiile prevăzute la articolul 11 alineatul (2) din Directiva 2014/42/UE, numărul ordinelor de indisponibilizare și al ordinelor de confiscare primite de un stat membru de la alte state membre care au fost recunoscute și executate și al celor cărora li s-a refuzat recunoașterea și executarea.</p>		<p>Prevedere aplicabilă statelor membre UE</p>			
<p>(2) Statele membre trimit de asemenea anual Comisiei următoarele statistici, în cazul în care sunt disponibile la nivel central în statul membru vizat:</p> <p>(a) numărul de cazuri în care o victimă a primit despăgubiri sau i s-au restituit bunurile ca urmare a executării unui ordin de confiscare în conformitate cu prezentul regulament; și</p>		<p>Prevedere aplicabilă statelor membre UE</p>			

<p>(b) durata medie necesară executării ordinelor de indisponibilizare și a ordinelor de confiscare în conformitate cu prezentul regulament.</p>					
<p><i>Articolul 36</i> Modificarea certificatului și a formularului Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 37 cu privire la orice modificare a certificatelor prevăzute la anexele I și II. Respectivele modificări respectă prezentul regulament și nu aduc atingere acestuia.</p>		<p>Prevedere aplicabilă statelor membre UE</p>			
<p><i>Articolul 37</i> Exercitarea delegării (1) Competența de a adopta acte delegate este conferită Comisiei în condițiile prevăzute la prezentul articol.</p>		<p>Prevedere aplicabilă statelor membre UE</p>			
<p>(2) Competența de a adopta acte delegate menționată la articolul 36 se conferă Comisiei pe o perioadă nedeterminată de la 19 decembrie 2020.</p>		<p>Prevedere aplicabilă statelor membre UE</p>			

<p>(4) Înainte de adoptarea unui act delegat, Comisia consultă experții desemnați de fiecare stat membru în conformitate cu principiile prevăzute în Acordul interinstituțional din 13 aprilie 2016 privind o mai bună legiferare.</p>		<p>Prevedere aplicabilă statelor membre UE</p>			
<p>(5) De îndată ce adoptă un act delegat, Comisia îl notifică simultan Parlamentului European și Consiliului.</p>		<p>Prevedere aplicabilă statelor membre UE</p>			
<p>(6) Un act delegat adoptat în temeiul articolului 36 intră în vigoare numai în cazul în care nici Parlamentul European și nici Consiliul n au formulat obiecțiuni în termen de două luni de la notificarea actului respectiv către Parlamentul European și Consiliu, sau în cazul în care, înaintea expirării termenului respectiv, Parlamentul European și Consiliul au informat Comisia că nu vor formula obiecțiuni. Respectivul termen se prelungește cu două luni la inițiativa Parlamentului European sau a Consiliului.</p>		<p>Prevedere aplicabilă statelor membre UE</p>			

<p align="center"><i>Articolul 38</i></p> <p>Raportarea și reexaminare</p> <p>Până la 20 decembrie 2025 și, ulterior, la fiecare cinci ani, Comisia transmite Parlamentului European, Consiliului și Comitetului Economic și Social European un raport privind aplicarea prezentului regulament, inclusiv privind: (a) posibilitatea statelor membre de a formula și a retrage declarații în conformitate cu articolul 4 alineatul (2) și cu articolul 14 alineatul (2);</p>		<p>Prevedere aplicabilă statelor membre UE</p>			
<p>(b) interacțiunea dintre respectarea drepturilor fundamentale și recunoașterea reciprocă a ordinelor de indisponibilizare și a ordinelor de confiscare;</p>		<p>Prevedere aplicabilă statelor membre UE</p>			
<p>(c) aplicarea articolelor 28, 29 și 30 în raport cu gestionarea și înstrăinarea bunurilor indisponibilizate și confiscate și cu restituirea bunurilor către victime și despăgubirea victimelor.</p>		<p>Prevedere aplicabilă statelor membre UE</p>			

<p align="center"><i>Articolul 39</i> Înlocuirea</p> <p>Prezentul regulament înlocuiește Decizia-cadru 2003/577/JAI în ceea ce privește indisponibilizarea bunurilor între statele membre pentru care prezentul regulament este obligatoriu, cu începere de la 19 decembrie 2020.</p> <p>Prezentul regulament înlocuiește Decizia-cadru 2006/783/JAI între statele membre pentru care prezentul regulament este obligatoriu, cu începere de la 19 decembrie 2020.</p> <p>Pentru statele membre pentru care prezentul regulament este obligatoriu, trimerile la Decizia-cadru 2003/577/JAI referitoare la indisponibilizarea bunurilor și trimerile la Decizia-cadru 2006/783/JAI se interpretează ca trimiteri la prezentul regulament.</p>		<p>Prevedere aplicabilă statelor membre UE</p>			
<p align="center"><i>Articolul 40</i> Dispoziții tranzitorii</p> <p>(1) Prezentul regulament se aplică certificatelor de indisponibilizare și certificatelor de confiscare</p>		<p>Prevedere aplicabilă statelor membre UE</p>			

transmise începând cu 19 decembrie 2020.					
(2) Până la executarea finală a ordinului de indisponibilizare sau a ordinului de confiscare, certificatele de indisponibilizare și certificatele de confiscare transmise înainte de 19 decembrie 2020 continuă să fie reglementate, între statele membre pentru care prezentul regulament este obligatoriu, de Deciziile-cadru 2003/577/JAI și 2006/783/JAI.		Prevedere aplicabilă statelor membre UE			
<p align="center"><i>Articolul 41</i></p> <p align="center">Intrarea în vigoare</p> Prezentul regulament intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene. Se aplică de la 19 decembrie 2020. Cu toate acestea, articolul 24 se aplică de la 18 decembrie 2018.		Prevedere aplicabilă statelor membre UE			

TABEL DE CONCORDANȚĂ
a proiectului de Lege pentru modificarea unor acte normative
(perfecționarea mecanismului de confiscare a bunurilor infracționale)

1	<p>Titlul actului Uniunii Europene, inclusiv cele mai recente amendamente incluse</p> <p>Directivă (UE) 2024/1260 a Parlamentului European și a Consiliului din 24 noiembrie 2024 privind recuperarea și confiscarea activelor, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene Seria L din 02 mai 2024.</p> <p>Directive (EU) 2024/1260 of the European Parliament and of the Council of 24 April 2024 on asset recovery and confiscation, published in the Official Journal of the European Union Seria L of 02 May 2024.</p> <p>Obiectul: Prezenta directivă stabilește normele minime privind urmărirea și identificarea, indisponibilizarea, confiscarea și gestionarea bunurilor în cadrul procedurilor în materie penală.</p> <p>Subject matter: This Directive establishes minimum rules on the tracing and identification, freezing, confiscation and management of property within the framework of proceedings in criminal matters.</p>
2	<p>Titlul proiectului de act normativ național</p> <p>Proiect de lege pentru modificarea unor acte normative (perfecționarea mecanismului de confiscare a bunurilor infracționale)</p> <p>Draft law on amending some normative acts (improving the mechanism of asset confiscation)</p> <p>Scopul: Fortificarea mecanismului de urmărire și identificare a bunurilor infracționale pentru a sprijini organele competente de confiscare și executare efectivă a acestora, precum și asigurarea măsurilor de gestionare și planificare a activelor, prin alinierea cadrului normativ național la standardele legislației UE.</p> <p>Object: The purpose pursued by the draft law is to strengthen the mechanism for tracing and identifying criminal assets to support the competent authority for their confiscation and effective execution, as well as ensuring asset management and planning measures, by aligning the national regulatory framework with the standards of EU legislation.</p>
3	<p>Gradul general de compatibilitate: Parțial compatibil</p>

Actul Uniunii Europe	Proiectul de act normativ național	Gradul de compatibilitate	Diferențele	Observațiile	Autoritatea/ persoana responsabilă
4	5	6	7	8	9
<p>Articolul 1 Obiectul</p> <p>Prezenta directivă stabilește normele minime privind urmărirea și identificarea, indisponibilizarea, confiscarea și gestionarea bunurilor în cadrul procedurilor în materie penală, aplicându-se fără a aduce atingere măsurilor de indisponibilizare și de confiscare din cadrul procedurilor în materie civilă sau administrativă.</p>		<p>Opțiune nepreluată prin prezentul proiect de lege</p>			
<p>Articolul 2 Domeniul de aplicare</p> <p>(1) Prezenta directivă se aplică infracțiunilor reglementate de:</p> <p>(a) Decizia-cadru 2008/841/JAI;</p> <p>(b) Directiva (UE) 2017/541 a Parlamentului European și a Consiliului;</p>	<p>Art. I – Codul penal al Republicii Moldova nr. 985/2002 (republicat în Monitorul Oficial al Republicii Moldova, 2009, nr.72-74, art.195), cu modificările ulterioare, se modifică după cum urmează:</p>	<p>Parțial compatibil</p>	<p>Nu a fost preluată opțiunea de la art. 2 alin. (1) lit. p) din Directivă.</p>	<p>Legislația națională prevede selectiv categoriile de infracțiuni pentru care era aplicabilă confiscarea bunurilor.</p>	<p>Ministerul Justiției</p> <p>Victor Stratu, șef adjunct Direcție elaborare acte normative</p>

<p>(c) Directiva 2011/36/UE a Parlamentului European și a Consiliului;</p> <p>(d) Directiva 2011/93/UE a Parlamentului European și a Consiliului;</p> <p>(e) Decizia-cadru 2004/757/JAI a Consiliului;</p> <p>(f) Convenția privind lupta împotriva corupției care implică funcționari ai Comunităților Europene sau funcționari ai statelor membre ale Uniunii Europene, elaborată în temeiul articolului K.3 alineatul (2) litera (c) din Tratatul privind Uniunea Europeană și Decizia-cadru 2003/568/JAI a Consiliului;</p> <p>(g) Directiva (UE) 2018/1673 a Parlamentului European și a Consiliului;</p> <p>(h) Directiva (UE) 2019/713 a Parlamentului European și a Consiliului;</p>	<p>Articolul 106¹ va avea următorul cuprins:</p> <p>Articolul 106¹. Confiscarea extinsă</p> <p>(1) Sunt supuse confiscării extinse și alte bunuri decât cele indicate la art. 106, în cazul în care persoana este bănuită, învinuită, inculpată sau condamnată pentru comiterea infracțiunilor prevăzute la art. 140¹-142, 144, 158, 164 alin. (2) lit. f), 165-168, 171 alin. (2) lit. a) și alin. (3) lit. a), 172 alin. (2) lit. a) și alin. (3) lit. a), 173 alin. (2), 174-175¹, 181¹-181³, 186-191, 206, 208-208², 214¹, 217-217⁴, 218-220¹, 223-233, 236-246¹, 247 alin. (2), 248-253, 257, 259-260⁶, 260⁸, 275, 278-280, 282-286, 289-290, 292, 295-295², 302, 324-329, 330², 332-335¹, 342, 343, 361 și 362¹, dacă fapta este de natură să genereze un beneficiu economic.</p> <p>(2) Confiscarea extinsă se dispune dacă sunt întrunite cumulativ următoarele condiții:</p> <p>a) valoarea bunurilor dobândite de persoana bănuită, învinuită, inculpată sau condamnată, în ultimii 5 ani înainte și, dacă este</p>				
--	---	--	--	--	--

<p>(i) Directiva 2014/62/UE a Parlamentului European și a Consiliului;</p> <p>(j) Directiva 2013/40/UE a Parlamentului European și a Consiliului;</p> <p>(k) Protocolul împotriva fabricării și traficului ilegale de arme de foc, piese și componente ale acestora, precum și de muniții, adițional la Convenția Organizației Națiunilor Unite împotriva criminalității transnaționale organizate;</p> <p>(l) Directiva (UE) 2017/1371 a Parlamentului European și a Consiliului;</p> <p>(m) Directiva 2008/99/CE a Parlamentului European și a Consiliului și Directiva 2005/35/CE a Parlamentului European și a Consiliului;</p> <p>(n) Decizia-cadru 2002/946/JAI și Directiva 2002/90/CE;</p> <p>(o) Directiva 2014/57/UE a Parlamentului European și a Consiliului;</p>	<p>cazul, după momentul săvârșirii infracțiunii, până la data emiterii actului de sesizare a instanței, depășește cu mai mult de 20 de salarii medii lunare pe economie prognozate, stabilite prin hotărâre de Guvern, veniturile dobândite licit de aceasta. Dacă este comisă o infracțiune continuă, este luată în considerare și perioada până la sfârșitul activității infracționale;</p> <p>b) instanța de judecată își formează convingerea că bunurile respective pot proveni din activități infracționale. Convingerea instanței se poate baza inclusiv pe diferența dintre veniturile dobândite licit și valoarea bunurilor dobândite în aceeași perioadă, nu există o sursă licită plauzibilă a bunurilor sau că persoana bănuită, învinuită, inculpată sau condamnată are legături cu criminalitatea organizată;</p> <p>c) au fost săvârșite infracțiunile indicate la alin. (1) pentru care legea prevede o pedeapsă maximă pedeapsa închisorii pe un termen de cel puțin 4 ani.</p>				
---	--	--	--	--	--

<p>(p) Directiva (UE) 2024/1226.</p>	<p>(3) La aplicarea prevederilor alin. (2) se va lua în considerare valoarea bunurilor deținute atât de către persoana bănuită, învinuită, inculpată sau condamnată, cât și de către persoanele terțe fizice sau juridice menționate la art. 106².</p> <p>(4) La stabilirea diferenței dintre veniturile licite și valoarea bunurilor dobândite se va ține cont de valoarea bunurilor la data dobândirii lor și de cheltuielile suportate de persoana bănuită, învinuită, inculpată sau condamnată, de membrii familiei acesteia, inclusiv de persoanele terțe fizice sau juridice menționate la art. 106².</p> <p>(5) Dacă, la adoptarea hotărârii de către instanță, bunurile supuse confiscării extinse nu mai există ori nu se găsesc sau au fost comasate cu bunuri dobândite licit și care nu pot fi separate de acestea sau dacă confiscarea lor este imposibilă din orice alt motiv, în locul lor se confiscă bani și alte bunuri care acoperă valoarea acestora.</p> <p>(6) Se confiscă, de asemenea, bunurile și banii obținuți din</p>				
--------------------------------------	---	--	--	--	--

	<p>exploatarea sau folosirea bunurilor supuse confiscării, inclusiv bunurile în care au fost transformate sau convertite bunurile provenite din activitățile infracționale, precum și veniturile sau foloasele obținute din aceste bunuri.</p> <p>(7) Dacă persoana bănuită, învinuită, inculpată sau condamnată deține bani, aceștia vor fi confiscați în mod prioritar. Dacă banii deținuți nu sunt suficienți, se confiscă celelalte bunuri.</p> <p>(8) Confiscarea nu poate depăși valoarea bunurilor dobândite în perioada prevăzută la alin. (2) lit. a), care excedează nivelului veniturilor licite ale persoanei bănuite, învinuite, inculpate sau condamnate.</p> <p>(9) Confiscarea extinsă se aplică și în cazul în care persoana nu poate fi trasă la răspundere penală din cauza decesului sau este liberată de răspundere penală sau de pedeapsă din motivele prevăzute de prezentul cod sau dacă a fost aplicată amnistia. Confiscarea extinsă nu se aplică în cazul liberării</p>				
--	--	--	--	--	--

	persoanei de răspundere penală ca urmare a expirării termenului de prescripție, cu excepția infracțiunilor mai puțin grave sau grave și dacă termenul a expirat după pornirea procesului penal.”.				
(2) Prezenta directivă se aplică infracțiunilor, astfel cum sunt menționate la articolul 1 punctul 1 din Decizia-cadru 2008/841/JAI, săvârșite în cadrul unei organizații criminale.	<p>Art. II – Codul de procedură penală al Republicii Moldova nr. 122/2003 (republicat în Monitorul Oficial al Republicii Moldova, 2012, nr. 263-269, art. 855), cu modificările ulterioare, se modifică după cum urmează:</p> <p>La articolul 229² alineatul (2) va avea următorul cuprins:</p> <p>„(2) În cazul urmăririi penale cu privire la una sau mai multe infracțiuni, cu excepția infracțiunilor ușoare, dintre care cel puțin una este prevăzută la art. 140¹–142, 144, 158, 164 alin. (2) lit. f), 165–168, 171 alin. (2) lit. a) și alin. (3) lit. b), 172 alin. (2) lit. a) și alin. (3) lit. a), 173 alin. (2), 174–175¹, 181¹–181³, 186 alin. (3)–(5), 187 alin. (3)–(5), 188 alin. (3)–(5), 189 alin. (3)–(6), 190 alin. (2) lit. d) și alin. (4)–(6), 191 alin. (2) lit. d) și alin. (2¹)–(5), 206, 208–208², 217¹–217³, 220, 220¹, 223–233, 236, 237, 239–239¹, 240, 241¹–244¹,</p>	Compatibil		Legislația națională prevede selectiv categoriile de infracțiuni pentru care era aplicabilă confiscarea bunurilor.	<p>Ministerul Justiției</p> <p>Victor Stratu, șef adjunct Direcție elaborare acte normative</p>

	<p>245-245⁸, 245¹⁰, 245¹², 246, 248-253, 257, 259-260⁶, 260⁸, 275, 278-280, 283, 284, 289¹, 290, 292, 295-295², 324-329, 330², 332-335¹, 342-343, 352¹, 361 și 362¹ din Codul penal, organul de urmărire penală dispune, prin delegație, Agenției de Recuperare a Bunurilor Infracționale urmărirea și identificarea bunurilor infracționale, precum și acumularea probelor cu privire la acestea, în condițiile art. 258 din prezentul cod.”</p> <p>se completează cu alineatul (2¹) cu următorul cuprins: „(2¹) Dispozițiile alin. (2) se aplică și în cazul infracțiunilor săvârșite de un grup criminal organizat sau de o organizație criminală.”</p>				
<p>(3) Prezenta directivă se aplică oricăror infracțiuni prevăzute în alte acte juridice ale Uniunii, atunci când astfel de acte prevăd că prezenta directivă se aplică infracțiunilor respective.</p>		<p>Opțiune nepreluată prin prezentul proiect de lege</p>			

<p>(4) Dispozițiile din capitolul II privind urmărirea și identificarea instrumentelor, a produselor sau a bunurilor se aplică tuturor infracțiunilor, astfel cum sunt definite în dreptul intern, care se pedepsesc cu privarea de libertate sau cu o măsură de siguranță privativă de libertate de cel puțin un an.</p>	<p>Art. II – Codul de procedură penală al Republicii Moldova nr. 122/2003 (republicat în Monitorul Oficial al Republicii Moldova, 2012, nr. 263-269, art. 855), cu modificările ulterioare, se modifică după cum urmează: La articolul 229² alineatul (2) va avea următorul cuprins: „(2) În cazul urmăririi penale cu privire la una sau mai multe infracțiuni, cu excepția infracțiunilor ușoare, dintre care cel puțin una este prevăzută la art. 140¹–142, 144, 158, 164 alin. (2) lit. f), 165–168, 171 alin. (2) lit. a) și alin. (3) lit. b), 172 alin. (2) lit. a) și alin. (3) lit. a), 173 alin. (2), 174–175¹, 181¹–181³, 186 alin. (3)–(5), 187 alin. (3)–(5), 188 alin. (3)–(5), 189 alin. (3)–(6), 190 alin. (2) lit. d) și alin. (4)–(6), 191 alin. (2) lit. d) și alin. (2¹)–(5), 206, 208–208², 217¹–217³, 220, 220¹, 223–233, 236, 237, 239–239¹, 240, 241¹–244¹, 245–245⁸, 245¹⁰, 245¹², 246, 248–253, 257, 259–260⁶, 260⁸, 275, 278–280, 283, 284, 289¹, 290, 292, 295–295², 324–329, 330², 332–335¹, 342–343, 352¹, 361 și 362¹ din Codul penal,</p>	<p>Parțial compatibil</p>		<p>Legislația națională diferențiază categoriile de infracțiuni în dependență de pedeapsa maximă a închisorii stabilită de Codul penal. Astfel, pentru infracțiunile ușoare, pedeapsa maximă a închisorii este de 2 ani. În acest sens, dispozițiile respective a Directivei în această parte a fost raportate la categoria infracțiunilor ușoare.</p>	<p>Ministerul Justiției</p> <p>Victor Stratu, șef adjunct Direcție elaborare acte normative</p>
---	--	----------------------------------	--	--	---

	<p>organul de urmărire penală dispune, prin delegație, Agenției de Recuperare a Bunurilor Infraționale urmărirea și identificarea bunurilor infraționale, precum și acumularea probelor cu privire la acestea, în condițiile art. 258 din prezentul cod.”</p> <p>Art. VI – Legea nr. 48/2017 privind Agenția de Recuperare a Bunurilor Infraționale (Monitorul Oficial al Republicii Moldova, 2017, nr. 155-166, art. 251) cu modificările ulterioare, se modifică după cum urmează: Articolul 2 alineatul (2) va avea următorul cuprins: „(2) Prezenta lege se aplică în cazul infracțiunilor prevăzute în art. 229² alin. (2) și (2¹) din Codul de procedură penală.” Se completează cu alineatul (2¹) cu următorul cuprins: „(2¹) Prin derogare de la alin. (2), atribuțiile Agenției de Recuperare a Bunurilor Infraționale prevăzute la art. 5 lit. a¹)-f), h), i) sunt efectuate pentru toate infracțiunile.”</p>				
--	--	--	--	--	--

	se completează cu alineatul (5) cu următorul cuprins: „(5) Prezenta lege se aplică și în cadrul procedurii de executare a hotărârilor judecătorești cu privire la confiscarea bunurilor și repararea prejudiciului cauzat de infracțiune statului.”.				
Articolul 3 Definiții În sensul prezentei directive, se aplică următoarele definiții: 1. „produse” înseamnă orice avantaj economic obținut direct sau indirect din săvârșirea unei infracțiuni, constând în orice tip de bun și incluzând orice reinvestire sau transformare ulterioară a produselor directe, precum și orice beneficiu de valoare		Opțiune nepreluată prin prezentul proiect de lege			
2. „bunuri” înseamnă bunuri de orice fel, corporale sau necorporale, mobile sau imobile, inclusiv criptoactivele, și actele sau instrumentele juridice sub orice formă, care dovedesc un titlu sau un drept asupra acestor bunuri		Opțiune nepreluată prin prezentul proiect de lege			

3. „instrumente” înseamnă orice bun utilizat sau destinat a fi utilizat, în orice mod, total sau parțial, la săvârșirea unei infracțiuni		Opțiune nepreluată prin prezentul proiect de lege			
4. „urmărire și identificare” înseamnă orice investigație efectuată de autoritățile competente pentru a determina instrumentele, produsele sau bunurile care ar putea proveni din activități infracționale	<p>Art. VI – Legea nr. 48/2017 privind Agenția de Recuperare a Bunurilor Infracționale (Monitorul Oficial al Republicii Moldova, 2017, nr. 155-166, art. 251) cu modificările ulterioare, se modifică după cum urmează:</p> <p>Se completează cu art. 9¹ cu următorul cuprins: „Articolul 9¹. Investigații financiare (1) În sensul prezentei legi investigații financiare constituie totalitatea activităților care constau în acumularea</p>	Compatibil		Nu există prevederi actuale care să definească noțiunea de investigații financiare pe care trebuie să le efectueze biroul de recuperare a activelor.	Ministerul Justiției Victor Stratu, șef adjunct Direcție elaborare acte normative

	<p>informației, analiza și verificarea tuturor relațiilor financiare și economice și de altă natură, ce țin de urmărirea și identificarea bunurilor care nu au proveniență legală ori care sînt sau pot fi obiect al măsurilor de indisponibilizare și/sau al confiscării.</p> <p>(2) Investigațiile financiare prevăzute de prezenta lege sunt distincte de investigațiile financiare reglementate de Legea nr. 308/2017 cu privire la prevenirea și combaterea spălării banilor și finanțării terorismului și investigațiile speciale reglementate de Legea nr. 59/2012 privind activitatea specială de investigații.”</p>				
<p>5. „indisponibilizare” înseamnă interzicerea temporară a transferului, a distrugerii, a transformării, a înstrăinării ori a deplasării bunurilor sau asumarea temporară a custodiei ori a controlului asupra bunurilor;</p>	<p>Art. II – Codul de procedură penală al Republicii Moldova nr. 122/2003 (republicat în Monitorul Oficial al Republicii Moldova, 2012, nr. 263-269, art. 855), cu modificările ulterioare, se modifică după cum urmează:</p> <p>Articolul 205 alineatul (1) va avea următorul cuprins: „(1) Punerea sub sechestru a bunurilor poate fi dispusă</p>	<p>Compatibil</p>		<p>Prevederile actuale prevăd deja temeiurile pentru aplicarea sechestrului.</p> <p>Totuși dispozițiile prezentului proiect de lege propune uniformizarea noțiunilor de indisponibilizare.</p>	<p>Ministerul Justiției</p> <p>Victor Stratu, șef adjunct Direcție elaborare acte normative,</p>

	<p>motivată de către organul de urmărire penală sau de către instanța de judecată pentru a evita distrugerea, transformarea, cheltuirea, transferul, deplasarea sau înstrăinarea bunurilor prevăzute la art. 204.”.</p> <p>Art. IV – Legea nr. 371/2006 cu privire la asistența juridică internațională în materie penală (Monitorul Oficial al Republicii Moldova, 2006, nr. 14-17, art.42) cu modificările ulterioare, se modifică după cum urmează:</p> <p>„Articolul 31. Măsuri de indisponibilizare a bunurilor (1) Măsură de indisponibilizare a bunurilor reprezintă orice măsură luată în cadrul procesului penal de o autoritate competentă care constă în interzicerea temporară a oricăror acțiuni pentru a preveni distrugerea, transformarea, îndepărtarea, transferul sau înstrăinarea unui bun.</p> <p>Art. VI – Legea nr. 48/2017 privind Agenția de Recuperare a</p>				
--	---	--	--	--	--

	<p>Bunurilor Infracționale (Monitorul Oficial al Republicii Moldova, 2017, nr. 155-166, art. 251) cu modificările ulterioare, se modifică după cum urmează:</p> <p>Articolul 10 se completează cu alineatul (1¹) cu următorul cuprins:</p> <p>„(1¹) Indisponibilizarea bunurilor infracționale prin emiterea ordinului de înghețare constă în interzicerea temporară a transferului, a distrugerii, a transformării, a înstrăinării ori a deplasării bunurilor în vederea recuperării bunurilor sau asumarea temporară a administrării ori a controlului asupra bunurilor.”;</p>				
<p>6. „confiscare” înseamnă o deposedare definitivă de bunuri dispusă de o instanță în legătură cu o infracțiune</p>		<p>Opțiune nepreluată prin prezentul proiect de lege</p>			

7. „organizație criminală” înseamnă o organizație criminală, astfel cum este definită la articolul 1 punctul 1 din Decizia-cadru 2008/841/JAI		Opțiune nepreluată prin prezentul proiect de lege			
8. „victimă” înseamnă o victimă, astfel cum este definită la articolul 2 alineatul (1) litera (a) din Directiva 2012/29/UE, sau o persoană juridică, astfel cum este definită în dreptul intern, care a suferit prejudicii sau pierderi economice ca urmare directă a oricăreia dintre infracțiunile care intră în domeniul de aplicare al prezentei directive		Opțiune nepreluată prin prezentul proiect de lege			
9. „beneficiar real” înseamnă un beneficiar real, astfel cum este definit la articolul 3 punctul 6 din Directiva (UE) 2015/849		Opțiune nepreluată prin prezentul proiect de lege			

<p>10. „persoană afectată” înseamnă:</p> <p>(a) o persoană fizică sau juridică împotriva căreia se emite un ordin de indisponibilizare sau un ordin de confiscare;</p> <p>(b) o persoană fizică sau juridică care deține bunuri care fac obiectul unui ordin de indisponibilizare sau al unui ordin de confiscare;</p> <p>(c) un terț ale cărui drepturi în legătură cu bunurile care fac obiectul unui ordin de indisponibilizare sau al unui ordin de confiscare sunt direct prejudiciate prin respectivul ordin; ori</p> <p>(d) o persoană fizică sau juridică ale cărei bunuri fac obiectul unei valorificări anticipate în temeiul articolului 21 din prezenta directivă.</p>		<p>Opțiune nepreluată prin prezentul proiect de lege</p>			
--	--	---	--	--	--

<p style="text-align: center;"><i>Articolul 4</i></p> <p>Investigații privind urmărirea activelor</p> <p>(1) Pentru a facilita cooperarea transfrontalieră, statele membre iau măsuri pentru a permite urmărirea și identificarea rapidă a instrumentelor și a produselor sau a bunurilor care fac sau care ar putea face obiectul unui ordin de indisponibilizare sau de confiscare în cursul procedurilor în materie penală</p>	<p>Art. VI – Legea nr. 48/2017 privind Agenția de Recuperare a Bunurilor Infraționale (Monitorul Oficial al Republicii Moldova, 2017, nr. 155-166, art. 251) cu modificările ulterioare, se modifică după cum urmează:</p> <p>Se completează cu art. 9¹ cu următorul cuprins:</p> <p>„Articolul 9¹. Investigații financiare</p> <p>(1) În sensul prezentei legi investigații financiare constituie totalitatea activităților care constau în acumularea informației, analiza și verificarea tuturor relațiilor financiare și economice și de altă natură, ce țin de urmărirea și identificarea bunurilor care nu au proveniență legală ori care sînt sau pot fi obiect al măsurilor de indisponibilizare și/sau al confiscării.</p> <p>(2) Investigațiile financiare prevăzute de prezenta lege sunt distincte de investigațiile financiare reglementate de Legea nr. 308/2017 cu privire la prevenirea și combaterea spălării banilor și finanțării terorismului</p>	<p>Compatibil</p>		<p>Legea privind Agenția de Recuperare a Bunurilor Infraționale nu specifică expres în ce ar consta investigațiile financiare.</p>	<p>Ministerul Justiției</p> <p>Victor Stratu, șef adjunct Direcție elaborare acte normative,</p>
--	---	--------------------------	--	--	--

	și investigațiile speciale reglementate de Legea nr. 59/2012 privind activitatea specială de investigații.”				
(2) Bunurile menționate la alineatul (1) includ și bunurile care fac sau care ar putea face obiectul unui ordin de indisponibilizare sau de confiscare în conformitate cu articolul 10 alineatul (2) din Directiva (UE) 2024/1226.		Opțiune nepreluată prin prezentul proiect de lege			
(3) Atunci când se inițiază o investigație în legătură cu o infracțiune care este probabil să genereze beneficii economice substanțiale, autoritățile competente efectuează imediat investigații privind urmărirea activelor în temeiul alineatului (1). Statele membre pot limita sfera de cuprindere a acestor investigații privind urmărirea activelor la investigații	Art. II – Codul de procedură penală al Republicii Moldova nr. 122/2003 (republicat în Monitorul Oficial al Republicii Moldova, 2012, nr. 263-269, art. 855), cu modificările ulterioare, se modifică după cum urmează: 1. Articolul 6: La punctul 201) la noțiunea investigații financiare paralele, se exclude textul „pe care le dețin în calitate de beneficiar efectiv în	Compatibil		Codul de procedură penală nu prevede ca odată cu pornirea urmăririi penale să se efectueze investigații financiare paralelele.	Ministerul Justiției Victor Stratu, șef adjunct Direcție elaborare acte normative,

<p>referitoare la infracțiuni care sunt susceptibile să fi fost săvârșite în cadrul unei organizații criminale.</p>	<p>sensul Legii nr. 308/2017 cu privire la prevenirea și combaterea spălării banilor și finanțării terorismului, la patrimoniul proprietarului și administratorului bunurilor deținute de bănuț, învinuit, partea civilmente responsabilă, inculpat sau condamnat în calitate de beneficiar efectiv”, se substituie cu textul „care sunt proprietate efectivă ale acestora, la patrimoniul proprietarului și administratorului bunurilor care sunt proprietatea efectivă a bănuțului, învinuitului, părții civilmente responsabilă, inculpatului sau condamnatului”, iar la final se completează cu textul „sau cu scopul identificării și urmării bunurilor care fac sau pot face obiectul măsurilor de indisponibilizare și confiscare.”.</p> <p>2. Articolul 274 se completează cu alineatul (3²) cu următorul cuprins: „(3²) Odată cu începerea urmării penale cu privire la una sau mai multe infracțiuni dintre care una este de natură să</p>				
---	---	--	--	--	--

	<p>genereze un beneficiu economic în proporții mari și există bănuială rezonabilă ca a fost săvârșită de un grup criminal organizat ori de o organizație criminală sau a fost săvârșită infracțiunea prevăzută la art. 243 și art. 330² din Codul penal, procurorul dispune, prin delegație, Agenției de Recuperare a Bunurilor Infracționale efectuarea investigațiilor financiare paralele.”.</p>				
--	--	--	--	--	--

<p style="text-align: center;"><i>Articolul 5</i></p> <p style="text-align: center;">Birourile de recuperare a activelor</p> <p>(1) Fiecare stat membru înființează cel puțin un birou de recuperare a activelor pentru a facilita cooperarea transfrontalieră în legătură cu investigațiile privind urmărirea activelor.</p> <p>(2) Birourile de recuperare a activelor au următoarele sarcini:</p> <p>(a) urmărirea și identificarea instrumentelor, a produselor sau a bunurilor atunci când este necesar pentru a sprijini alte autorități naționale competente responsabile de investigații privind urmărirea activelor în temeiul articolului 4 sau Parchetul European (EPPO);</p> <p>(b) urmărirea și identificarea instrumentelor, a produselor sau a bunurilor care fac sau care ar putea face obiectul unui ordin de indisponibilizare sau de confiscare emis de o autoritate competentă în alt stat membru;</p>		<p>Opțiune nepreluată prin prezentul proiect de lege</p>			
---	--	---	--	--	--

(c) cooperarea și schimbul de informații cu birourile de recuperare a activelor din alte state membre și cu EPPO în ceea ce privește urmărirea și identificarea instrumentelor, a produselor sau a bunurilor care fac sau care ar putea face obiectul unui ordin de indisponibilizare sau de confiscare.

(3) Pentru a-și îndeplini sarcinile prevăzute la alineatul (2) litera (b), birourile de recuperare a activelor au dreptul de a solicita autorităților competente relevante, în conformitate cu dreptul intern, să coopereze cu ele, în cazul în care acest lucru este necesar pentru urmărirea și identificarea instrumentelor, a produselor sau a bunurilor

(4) Birourile de recuperare a activelor sunt împuternicite să urmărească și să identifice bunurile persoanelor și ale entităților cărora li se aplică măsuri restrictive ale Uniunii, în cazul în care acest lucru este

necesar pentru a facilita depistarea infracțiunilor menționate la articolul 2 alineatul (1) litera (p) din prezenta directivă, la cererea autorităților naționale competente, pe baza unor indicii și a unor motive întemeiate să se considere că a fost săvârșită o infracțiune în temeiul articolului 3 din Directiva (UE) 2024/1226. Astfel de competențe nu aduc atingere cerințelor și garanțiilor procedurale relevante stabilite în temeiul dreptului procesual intern, inclusiv normelor privind inițierea procedurilor penale sau, dacă este cazul, obligației de a obține o autorizație judiciară.

<p style="text-align: center;"><i>Articolul 6</i></p> <p style="text-align: center;">Accesul la informații</p> <p>(1) În scopul îndeplinirii sarcinilor menționate la articolul 5, statele membre se asigură că birourile de recuperare a activelor au acces la informațiile menționate la prezentul articol în măsura în care astfel de informații sunt necesare pentru urmărirea și identificarea instrumentelor, a produselor sau a bunurilor.</p>	<p>Art. VI – Legea nr. 48/2017 privind Agenția de Recuperare a Bunurilor Infraționale (Monitorul Oficial al Republicii Moldova, 2017, nr. 155-166, art. 251) cu modificările ulterioare, se modifică după cum urmează:</p> <p>Se completează cu articolul 9² cu următorul cuprins:</p> <p>Articolul 9². Acumularea informației</p> <p>(1) Agenția de Recuperare a Bunurilor Infraționale are acces gratuit și în timp real la sisteme informaționale care conțin date necesare pentru realizarea investigațiilor financiară, în condițiile legislației privind schimbul de date și interoperabilitatea.</p> <p>(2) În procesul de investigații financiare, Agenția de Recuperare a Bunurilor Infraționale are dreptul să solicite de la persoanele fizice și juridice de drept public și privat, documentele și informația necesară în vederea urmării și identificării bunurilor care nu au proveniență legală ori care sînt sau pot fi obiect al măsurilor</p>	<p>Compatibil</p>		<p>Nu există prevederi actuale care să reglementeze aspectele cu privire la modul de acces la informații și modul de solicitare a informațiilor</p>	<p>Ministerul Justiției</p> <p>Victor Stratu, șef adjunct Direcția elaborare acte normative</p>
--	--	--------------------------	--	---	---

	asigurătorii, măsurilor de indisponibilizare și/sau al confiscării. Informațiile solicitate se prezintă Agenției de Recuperare a Bunurilor Infractionale gratuit în cel mai restrâns termen.”.				
(2) Statele membre se asigură că birourile de recuperare a activelor au acces imediat și direct la următoarele informații, cu condiția ca astfel de informații să fie stocate în baze de date sau registre centralizate sau interconectate deținute de autorități publice: (a) registre ale bunurilor imobile sau sisteme electronice de extragere a datelor și registre funciare și cadastrale de la nivel național;		Opțiune nepreluată prin prezentul proiect de lege			
(b) registre naționale de evidență a cetățeniei și a populației în ceea ce privește persoanele fizice;		Opțiune nepreluată prin prezentul proiect de lege			
(c) registre naționale de autovehicule, aeronave și ambarcațiuni;		Opțiune nepreluată prin prezentul proiect de lege			

(d) registre comerciale, inclusiv registrele comerțului și ale societăților;		Opțiune nepreluată prin prezentul proiect de lege			
(e) registre naționale ale beneficiarilor reali în conformitate cu Directiva (UE) 2015/849 și date disponibile prin interconectarea registrelor beneficiarilor reali în conformitate cu directiva respectivă;		Opțiune nepreluată prin prezentul proiect de lege			
(f) registre centralizate de conturi bancare în conformitate cu Directiva (UE) 2019/1153		Opțiune nepreluată prin prezentul proiect de lege			
(3) În sensul alineatului (1), statele membre se asigură că birourile de recuperare a activelor pot obține rapid, fie imediat și direct, fie la cerere, următoarele informații:		Opțiune nepreluată prin prezentul proiect de lege			

(a) date fiscal-bugetare, inclusiv date deținute de autoritățile fiscale;					
(b) date naționale privind securitatea socială;		Opțiune nepreluată prin prezentul proiect de lege			
(c) informații relevante deținute de autoritățile competente pentru prevenirea, depistarea, investigarea sau urmărirea penală a infracțiunilor;		Opțiune nepreluată prin prezentul proiect de lege			
(d) informații privind ipotecile și împrumuturile;		Opțiune nepreluată prin prezentul proiect de lege			
(e) informații conținute în bazele de date privind moneda națională și în bazele de date privind schimbul valutar;		Opțiune nepreluată prin prezentul proiect de lege			
(f) informații privind titlurile de valoare;		Opțiune nepreluată prin prezentul proiect de lege			
(g) date vamale, inclusiv transferurile fizice transfrontaliere de numerar;		Opțiune nepreluată prin prezentul proiect de lege			

(h) informații privind situațiile financiare anuale ale societăților;		Opțiune nepreluată prin prezentul proiect de lege			
(i) informații privind transferurile electronice de fonduri și soldurile conturilor;	<p>Art. VI – Legea nr. 48/2017 privind Agenția de Recuperare a Bunurilor Infracționale (Monitorul Oficial al Republicii Moldova, 2017, nr. 155-166, art. 251) cu modificările ulterioare, se modifică după cum urmează:</p> <p>Se completează cu articolul 9² cu următorul cuprins:</p> <p>Articolul 9². Acumularea informației</p> <p>(1) Agenția de Recuperare a Bunurilor Infracționale are acces gratuit și în timp real la sisteme informaționale care conțin date necesare pentru realizarea investigațiilor financiare, în condițiile legislației privind schimbul de date și interoperabilitatea.</p> <p>(2) În procesul de investigații financiare, Agenția de Recuperare a Bunurilor Infracționale are dreptul să solicite de la persoanele fizice și juridice de drept public și privat, documentele și informația</p>	Compatibil		Prevederile actuale nu prevăd expres dreptul ARBI-ului de a obține de la instituțiile financiare 1. informații privind transferurile electronice de fonduri sau soldurile; 2. datele de identificare ale persoanelor care dețin conturi bancare, precum și datele despre conturi bancare deținute de acestea.	Ministerul Justiției Victor Stratu, șef adjunct Direcția elaborare acte normative

	necesară în vederea urmăririi și identificării bunurilor care nu au proveniență legală ori care sînt sau pot fi obiect al măsurilor asigurătorii, măsurilor de indisponibilizare și/sau al confiscării. Informațiile solicitate se prezintă Agenției de Recuperare a Bunurilor Infracționale gratuit în cel mai restrâns termen.”.				
(j) informații privind conturile de criptoactive și transferurile de criptoactive, astfel cum sunt definite la articolul 3 din Regulamentul (UE) 2023/1113 al Parlamentului European și al Consiliului;		Opțiune nepreluată prin prezentul proiect de lege			
(k) în conformitate cu dreptul Uniunii, date stocate în Sistemul de informații privind vizele (VIS), în Sistemul de informații Schengen (SIS II), în Sistemul de intrare/ieșire (EES), în Sistemul european de informații și de autorizare privind călătoriile (ETIAS) și în Sistemul european de informații cu privire la cazierile judiciare ale		Opțiune nepreluată prin prezentul proiect de lege			

resortisanților țărilor terțe (ECRIS-TCN).					
(4) În cazul în care informațiile menționate la alineatele (2) și (3) nu sunt stocate în baze de date sau registre centralizate sau interconectate deținute de autorități publice, statele membre iau măsurile necesare pentru a se asigura că birourile de recuperare a activelor pot obține rapid informațiile respective de la instituțiile relevante prin alte mijloace într-un mod raționalizat și standardizat.	<p>Art. V – Legea nr. 59/2012 privind activitatea specială de investigații (Monitorul Oficial al Republicii Moldova, 2012, nr. 113–118, art. 373), cu modificările ulterioare, se modifică după cum urmează:</p> <p>La articolul 19 alineatul (1) punctul 2) se completează cu litera c) cu următorul cuprins:</p> <p>„c) necesitatea urmăririi și identificării bunurilor care nu au proveniență legală ori care sînt sau pot fi obiect al măsurilor asigurătorii, măsurilor de indisponibilizare și/sau al confiscării.”.</p> <p>Se completează cu alineatul (5) cu următorul cuprins:</p> <p>„(5) Măsurile speciale de investigații dispuse în baza temeiului prevăzut la art. 19 alin. (1) pct. 2) lit. c) se efectuează exclusiv de către Agenția de Recuperare a Bunurilor Infractionale ca subdiviziune</p>	Compatibil		Actualmente prevederile legale nu reglementează atribuțiile ARBI-ului de a avea acces la sistemele informațiilor precum și a modului de obținere rapidă a informațiilor.	<p>Ministerul Justiției</p> <p>Victor Stratu, șef adjunct Direcția elaborare acte normative</p>

	<p>specializată din cadrul Centrului Național Anticorupție.”</p> <p>Art. VI – Legea nr. 48/2017 privind Agenția de Recuperare a Bunurilor Infracționale (Monitorul Oficial al Republicii Moldova, 2017, nr. 155-166, art. 251) cu modificările ulterioare, se modifică după cum urmează:</p> <p>Se completează cu articolul 9² cu următorul cuprins:</p> <p>Articolul 9². Acumularea informației</p> <p>(1) Agenția de Recuperare a Bunurilor Infracționale are acces gratuit și în timp real la sisteme informaționale care conțin date necesare pentru realizarea investigațiilor financiară, în condițiile legislației privind schimbul de date și interoperabilitatea.</p>				
<p>(5) Statele membre pot decide că accesul la informațiile menționate la alineatul (3) literele (a), (b) și (c) necesită o cerere motivată și că o astfel de cerere poate fi refuzată atunci când furnizarea informațiilor solicitate:</p>		<p>Opțiune nepreluată prin prezentul proiect de lege</p>			

<p>(a) ar pune în pericol succesul unei anchete în curs;</p> <p>(b) ar fi clar disproporționată față de interesele legitime ale unei persoane fizice sau juridice în raport cu scopurile în care a fost solicitat accesul; sau</p> <p>(c) ar include informații furnizate de un alt stat membru sau de o țară terță și nu este posibil să se obțină consimțământul pentru transmiterea lor mai departe.</p>					
<p>(6) Accesul la informațiile menționate la prezentul articol nu aduce atingere garanțiilor procedurale stabilite în temeiul dreptului intern, inclusiv, după caz, cerinței de a obține o autorizație judiciară</p>		<p>Opțiune nepreluată prin prezentul proiect de lege</p>			
<p><i>Articolul 7</i></p> <p>Condiții pentru accesul la informații al birourilor de recuperare a activelor</p> <p>(1) Informațiile menționate la articolul 6 sunt accesate de la caz la caz numai atunci când este necesar și proporțional pentru</p>		<p>Opțiune nepreluată prin prezentul proiect de lege</p>			

îndeplinirea sarcinilor în temeiul articolului 5 și de către personalul special desemnat și autorizat să acceseze astfel de informații.					
---	--	--	--	--	--

<p>(2) Statele membre se asigură că personalul birourilor de recuperare a activelor respectă normele privind confidențialitatea și secretul profesional, astfel cum sunt prevăzute în dreptul intern aplicabil, precum și în acquis-ul Uniunii în materie de protecție a datelor. Statele membre se asigură că personalul birourilor de recuperare a activelor dispune de competențele și de abilitățile specializate necesare pentru a-și îndeplini rolurile în mod eficace.</p> <p>(3) Statele membre se asigură că sunt instituite măsuri tehnice și organizatorice adecvate pentru a garanta un nivel de securitate corespunzător riscului prelucrării datelor, astfel încât birourile de recuperare a activelor să aibă acces la informațiile menționate la articolul 6 și să efectueze căutări în acestea.</p>		<p>Opțiune nepreluată prin prezentul proiect de lege</p>			
--	--	---	--	--	--

<p align="center"><i>Articolul 8</i></p> <p align="center">Monitorizarea accesului și a căutărilor efectuate de birourile de recuperare a activelor</p> <p>Statele membre se asigură că activitățile de accesare și de căutare desfășurate de birourile de recuperare a activelor în temeiul prezentei directive se înregistrează în conformitate cu articolul 25 din Directiva (UE) 2016/680</p>		<p>Opțiune nepreluată prin prezentul proiect de lege</p>			
<p align="center"><i>Articolul 9</i></p> <p align="center">Schimbul de informații</p> <p>(1) Statele membre iau măsurile necesare pentru a se asigura că birourile lor de recuperare a activelor furnizează, la cererea unui birou de recuperare a activelor dintr-un alt stat membru, toate informațiile la care au acces respectivele birouri de recuperare a activelor și care sunt necesare pentru îndeplinirea sarcinilor în temeiul articolului 5 ale biroului de recuperare a activelor care solicită</p>		<p>Opțiune nepreluată prin prezentul proiect de lege</p>			

<p>informațiile respective (denumit în continuare „biroul de recuperare a activelor solicitant”). Pot fi furnizate numai categoriile de date cu caracter personal enumerate în secțiunea B punctul 2 din anexa II la Regulamentul (UE) 2016/794, cu excepția informațiilor de identificare criminalistică menționate în secțiunea B punctul 2 litera (c) subpunctul (v) din anexa respectivă.</p> <p>Orice date cu caracter personal care urmează să fie furnizate se stabilesc de la caz la caz, în funcție de ceea ce este necesar pentru îndeplinirea sarcinilor prevăzute la articolul 5, și în conformitate cu Directiva (UE) 2016/680.</p>					
--	--	--	--	--	--

<p>(2) Atunci când formulează o cerere în temeiul alineatului (1), biroul de recuperare a activelor solicitant precizează cât mai exact posibil următoarele:</p> <p>(a) obiectul cererii;</p> <p>(b) motivele cererii, inclusiv relevanța informațiilor solicitate pentru urmărirea și identificarea bunurilor relevante;</p> <p>(c) natura procedurilor;</p> <p>(d) tipul de infracțiune la care se referă cererea;</p> <p>(e) legătura dintre proceduri și statul membru în care este situat biroul de recuperare a activelor care primește cererea;</p> <p>(f) detalii privind bunurile vizate sau căutate, cum ar fi conturi bancare, bunuri imobile, vehicule, nave, aeronave, societăți și alte elemente cu valoare ridicat;</p> <p>(g) atunci când sunt necesare în scopuri de identificare a persoanelor fizice sau juridice prezumate a fi implicate, orice acte de identitate, dacă sunt</p>		<p>Opțiune nepreluată prin prezentul proiect de lege</p>			
--	--	---	--	--	--

<p>disponibile, detalii cum ar fi numele, cetățenia, locul de reședință, numărul național de identificare sau numărul de securitate socială, adresele, data și locul nașterii, data înregistrării, țara de stabilire, acționarii, sediul central și filialele;</p> <p>(h) dacă este cazul, motivele care stau la baza caracterului urgent al cererii.</p>					
<p>(3) Statele membre iau măsurile necesare pentru a permite birourilor lor de recuperare a activelor să furnizeze informații unui birou de recuperare a activelor dintr-un alt stat membru, fără o cerere în acest sens, atunci când birourile respective au cunoștință de informații privind instrumentele, produsele sau bunurile pe care le consideră necesare pentru îndeplinirea sarcinilor în temeiul articolului 5 ale birourilor de recuperare a activelor din celălalt stat membru. Atunci când furnizează astfel de informații,</p>		<p>Opțiune nepreluată prin prezentul proiect de lege</p>			

<p>birourile de recuperare a activelor prezintă motivele pentru care informațiile furnizate sunt considerate necesare.</p>					
<p>(4) Cu excepția cazului în care biroul de recuperare a activelor care furnizează informațiile în temeiul alineatului (1) sau (2) indică altfel, informațiile furnizate pot fi prezentate ca probe în fața unei instanțe naționale sau a unei autorități competente a statului membru în care este situat biroul de recuperare a activelor care primește informațiile respective, în conformitate cu procedurile prevăzute în dreptul intern, inclusiv cu normele procedurale privind admisibilitatea probelor în cadrul procedurilor în materie penală în concordanță cu Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene și cu</p>		<p>Opțiune nepreluată prin prezentul proiect de lege</p>			

<p>obligatiile statelor membre prevăzute la articolul 6 din Tratatul privind Uniunea Europeană.</p>					
<p>(5) Statele membre se asigură că birourile de recuperare a activelor au acces direct la aplicația de rețea pentru schimbul securizat de informații (SIENA) și utilizează câmpurile specifice destinate birourilor de recuperare a activelor din SIENA care corespund informațiilor solicitate în temeiul alineatului (2) sau, după caz, în mod excepțional, la alte canale securizate pentru schimbul de informații în temeiul prezentului articol.</p>		<p>Opțiune nepreluată prin prezentul proiect de lege</p>			

<p>(6) Birourile de recuperare a activelor pot refuza să furnizeze informații unui birou de recuperare a activelor solicitant în cazul în care există motive concrete pentru a presupune că furnizarea de informații:</p> <p>(a) ar aduce atingere intereselor fundamentale în materie de securitate națională ale statului membru în care este situat biroul de recuperare a activelor care primește cererea;</p> <p>(b) ar pune în pericol o anchetă în curs sau o operațiune de colectare de informații în materie penală sau ar reprezenta o amenințare iminentă la adresa vieții sau a integrității fizice a unei persoane; sau</p> <p>(c) ar fi în mod clar disproporționată sau fără relevanță în raport cu scopurile în care a fost solicitată.</p>		<p>Opțiune nepreluată prin prezentul proiect de lege</p>			
---	--	---	--	--	--

(7) Atunci când un birou de recuperare a activelor refuză, în temeiul alineatului (6), să furnizeze informații unui birou de recuperare a activelor solicitant, statul membru în care este situat biroul de recuperare a activelor care primește cererea ia măsurile necesare pentru a se asigura că sunt furnizate motivele care au stat la baza refuzului și că biroul de recuperare a activelor solicitant este consultat în prealabil. Un astfel de refuz afectează numai partea din informațiile solicitate la care se referă motivele prevăzute la alineatul (6) și nu afectează obligația de a furniza alte părți ale informațiilor respective, după caz, în conformitate cu prezenta directivă

	Opțiune nepreluată prin prezentul proiect de lege			
--	--	--	--	--

<p align="center"><i>Articolul 10</i></p> <p>Termenele pentru furnizarea de informații</p> <p>(1) Statele membre se asigură că birourile de recuperare a activelor răspund cererilor de informații în temeiul articolului 9 alineatul (1) cât mai curând posibil și, în orice caz, în termen de:</p> <p>(a) șapte zile calendaristice, în cazul tuturor cererilor care nu sunt urgente;</p> <p>(b) opt ore, pentru cererile urgente referitoare la informațiile menționate la articolul 6, care sunt stocate în baze de date și registre la care birourile de recuperare a activelor respective au acces direct;</p> <p>(c) trei zile calendaristice, pentru cererile urgente referitoare la informații la care birourile de recuperare a activelor respective nu au acces direct</p>		<p>Opțiune nepreluată prin prezentul proiect de lege</p>			
<p>(2) Atunci când informațiile solicitate în temeiul alineatului (1) litera (b) nu sunt disponibile</p>		<p>Opțiune nepreluată prin</p>			

<p>în mod direct sau în cazul în care cererea în temeiul alineatului (1) litera (a) impune o sarcină disproporționată biroului de recuperare a activelor care primește cererea, biroul de recuperare a activelor respectiv poate amâna furnizarea informațiilor. Într-un astfel de caz, biroul de recuperare a activelor care primește cererea informează imediat biroul de recuperare a activelor solicitant cu privire la amânarea respectivă și furnizează informațiile solicitate cât mai curând posibil și, în orice caz, în termen de șapte zile de la expirarea termenului inițial stabilit în temeiul alineatului (1) litera (a) sau în termen de trei zile de la termenul inițial stabilit în temeiul alineatului (1) literele (b) și (c).</p>		<p>prezentul proiect de lege</p>			
---	--	---	--	--	--

<p>(3) Termenele prevăzute la alineatul (1) încep să curgă din momentul primirii cererii de informații</p>		<p>Opțiune nepreluată prin prezentul proiect de lege</p>			
<p><i>Articolul 11</i> Indisponibilizare (1) Statele membre iau măsurile care se impun pentru a permite indisponibilizarea bunurilor necesare astfel încât să se asigure o eventuală confiscare a bunurilor respective în temeiul articolelor 12-16. Măsurile de indisponibilizare constau în ordine de indisponibilizare și în măsuri imediate</p>		<p>Opțiune nepreluată prin prezentul proiect de lege</p>			
<p>(2) Măsurile imediate sunt luate atunci când acest lucru este necesar pentru conservarea bunurilor până la emiterea unui ordin de indisponibilizare. Atunci când măsurile imediate nu iau forma unui ordin de indisponibilizare, statele membre</p>	<p>Art. VI – Legea nr. 48/2017 privind Agenția de Recuperare a Bunurilor Infraționale (Monitorul Oficial al Republicii Moldova, 2017, nr. 155-166, art. 251) cu modificările ulterioare, se modifică după cum urmează: Articolul 10:</p>	<p>Compatibil</p>		<p>Actualmente art. 10 din Legea nr. 48/2017 privind Agenția de Recuperare a Bunurilor Infraționale prevede modalitatea de</p>	<p>Ministerul Justiției Victor Stratu, șef adjunct Direcția elaborare acte normative</p>

<p>limitează valabilitatea temporară a măsurilor imediate.</p>	<p>alineatul (3) se completează cu litera f) și g) cu următorul cuprins: „f) dispoziția cu privire la indisponibilizarea bunului, precum și modul de executare a ordinului de înghețare; g) termenul și modul de atac.”</p>			<p>emitere a ordinului de înghețare. Totuși, prin proiect se menționează expres necesitatea emiterii ordinului de înghețare, precum și elementul de dispoziție a acestuia, însoțit de elementele privind termenul și modul de atac.</p>	
<p>(3) Fără a aduce atingere competențelor altor autorități competente, statele membre permit birourilor de recuperare a activelor să ia măsuri imediate în temeiul alineatului (2) atunci când există un risc iminent de dispariție a bunurilor pe care le-au urmărit și identificat în exercitarea sarcinilor lor în temeiul articolului 5 alineatul (2) litera (b). Valabilitatea unor astfel de măsuri imediate nu poate depăși șapte zile lucrătoare.</p>		<p>Opțiune nepreluată prin prezentul proiect de lege</p>			

<p>(4) Statele membre se asigură că măsurile de indisponibilizare sunt luate de o autoritate competentă și că motivele care stau la baza unor astfel de măsuri sunt enunțate în decizia relevantă sau sunt incluse în dosarul cauzei dacă măsura de indisponibilizare nu este dispusă în scris.</p>		<p>Opțiune nepreluată prin prezentul proiect de lege</p>			
<p>(5) Ordinul de indisponibilizare a bunurilor rămâne în vigoare numai atât timp cât este necesar pentru conservarea bunurilor în vederea unei eventuale confiscări ulterioare. Măsurile de indisponibilizare a bunurilor care nu sunt ulterior confiscate vor fi ridicate fără întârzieri nejustificate. Condițiile sau normele procedurale în temeiul cărora sunt ridicate măsurile de indisponibilizare a bunurilor respective se stabilesc în dreptul intern.</p>		<p>Opțiune nepreluată prin prezentul proiect de lege</p>			

<p align="center">Articolul 12 Confiscarea</p> <p>(1) Statele membre iau măsurile necesare pentru a permite confiscarea, totală sau parțială, a instrumentelor și a produselor provenite din săvârșirea unei infracțiuni pentru care s-a pronunțat o hotărâre definitivă de condamnare, chiar și în urma unor proceduri <i>in absentia</i>.</p>		<p>Opțiune nepreluată prin prezentul proiect de lege</p>			
<p>(2) Statele membre adoptă măsurile necesare pentru a permite confiscarea bunurilor a căror valoare corespunde instrumentelor sau produselor provenite din săvârșirea unei infracțiuni pentru care s-a pronunțat o hotărâre definitivă de condamnare, chiar și în urma unor proceduri <i>in absentia</i>. O asemenea confiscare poate fi dispusă în subsidiar sau alternativ măsurii confiscării dispuse în temeiul alineatului (1)</p>	<p>Art. I – Codul penal al Republicii Moldova nr. 985/2002 (republicat în Monitorul Oficial al Republicii Moldova, 2009, nr.72–74, art.195), cu modificările ulterioare, se modifică după cum urmează:</p> <p>1. Articolul 106 va avea următorul cuprins: „Articolul 106. Confiscarea specială (1) Confiscarea specială constă în trecerea, forțată și gratuită, în proprietatea statului a bunurilor indicate la alin. (2). În cazul în care aceste bunuri nu mai există, nu pot fi găsite, nu pot fi</p>	<p>Parțial compatibil</p>	<p>Noțiunea de „bunuri” prevăzute la art. 132¹ din Codul penal nu acoperă noțiunile de „bunuri”, „produse” și „instrumente” definite de Directivă</p>	<p>Articolul 106 din <i>Codul penal</i> nu prevede: - posibilitatea confiscării „unui alt bun echivalent”. - confiscarea foloaselor obținute din bunurile rezultate din infracțiune care au fost (i) valorificate, (ii) convertite sau transformate și (iii) comasate cu bunuri obținute legal.</p>	<p>Ministerul Justiției</p> <p>Victor Stratu, șef adjunct Direcția elaborare acte normative</p>

	<p>recuperate sau confiscarea acestora este imposibilă din orice alt motiv, se confiscă prioritar un alt bun cu valoare echivalentă, iar în lipsa acestuia contravaloarea lor.</p> <p>(2) Sînt supuse confiscării speciale bunurile (inclusiv valorile valutare):</p> <p>a) utilizate sau destinate pentru săvîrșirea unei infracțiuni;</p> <p>b) rezultate din infracțiuni, precum și orice venituri sau foloase ce derivă din astfel de bunuri;</p> <p>c) date pentru a determina săvîrșirea unei infracțiuni sau pentru a-l răsplăti pe infractor;</p> <p>d) deținute contrar dispozițiilor legale.</p> <p>e) convertite sau transformate, parțial sau integral, din bunurile rezultate din infracțiuni și din veniturile sau foloasele de la aceste bunuri;</p> <p>f) care constituie obiectul infracțiunilor de spălare a banilor sau de finanțare a terorismului.</p> <p>(3) Dacă bunurile indicate la alin. (2) au fost comasate cu bunurile dobîndite legal, se confiscă acea parte din bunuri sau</p>				
--	--	--	--	--	--

	<p>contravaloarea acestora care corespunde valorii bunurilor rezultate din infracțiuni și a veniturilor sau foloaselor de la aceste bunuri.</p> <p>(4) Confiscarea specială se aplică chiar dacă bănuitul, învinuitul, inculpatul sau condamnatul este liberat de răspundere penală sau de pedeapsă penală ori a fost aplicată amnistia sau survenit decesul acestuia. Confiscarea specială nu se aplică în cazul liberării persoanei de răspundere penală ca urmare a expirării termenului de prescripție, cu excepția infracțiunilor ușoare, mai puțin grave sau grave și dacă termenul a expirat după pornirea procesului penal.</p> <p>(5) Confiscarea specială nu se aplică în cazul infracțiunilor săvârșite prin intermediul unui organ de presă sau al oricărui alt mijloc de informare în masă.</p>				
--	--	--	--	--	--

<p align="center"><i>Articolul 13</i></p> <p>Confiscarea aplicată terților</p> <p>(1) Statele membre iau măsurile necesare pentru a permite confiscarea produselor sau a altor bunuri a căror valoare corespunde produselor care, în mod direct sau indirect, au fost transferate de către o persoană suspectată sau acuzată unor terți sau care au fost dobândite de către terți de la o persoană suspectată sau acuzată.</p> <p>Confiscarea produselor sau a altor bunuri menționate la primul paragraf este posibilă în cazul în care o instanță națională a stabilit, pe baza faptelor și circumstanțelor concrete ale cauzei, că terții respectivi știau sau ar fi trebuit să știe că scopul transferului sau al achiziției era evitarea confiscării. Astfel de fapte și circumstanțe includ:</p> <p>(a) transferul sau achiziția a avut loc în mod gratuit sau în schimbul unei sume de bani care</p>	<p>Art. I – Codul penal al Republicii Moldova nr. 985/2002 (republicat în Monitorul Oficial al Republicii Moldova, 2009, nr.72–74, art.195), cu modificările ulterioare, se modifică după cum urmează:</p> <p>2. Codul se completează cu articolul 106² cu următorul cuprins:</p> <p>„Articolul 106². Confiscarea aplicată terților</p> <p>(1) Bunurile obiect al confiscării speciale sau confiscării extinse ce au fost transferate de către bănuit, învinuit, inculpat sau condamnat unor persoane terțe fizice sau juridice sau care au fost dobândite de către acestea de la bănuit, învinuit, inculpat sau condamnat se confiscă în condițiile alin. (2) și (3).</p> <p>(2) Confiscarea bunurilor menționate la alin. (1) este posibilă în una dintre următoarele situații:</p> <p>1) persoanele terțe fizice sau juridice știau sau ar fi trebuit să știe că:</p>	<p>Compatibil</p>		<p>Actualmente legislația nu prevede expres modalitatea de confiscare a bunurilor aplicată persoanelor terțe în sensul Directivei.</p>	<p>Ministerul Justiției</p> <p>Victor Stratu, șef adjunct Direcție elaborare acte normative</p>
--	--	--------------------------	--	--	---

<p>este în mod clar disproporționată în raport cu valoarea de piață a bunului; sau</p> <p>(b) bunurile au fost transferate unor părți aflate în legătură strânsă, rămânând în același timp sub controlul efectiv al persoanei suspectate sau acuzate.</p> <p>(2) Alineatul (1) nu aduce atingere drepturilor terților de bună credință.</p>	<p>a) bunurile transferate sau dobândite corespund bunurilor prevăzute la art. 106 alin. (2) și art. 106¹ alin. (2); sau</p> <p>b) scopul transferului sau dobândirii bunurilor era evitarea confiscării, inclusiv atunci când transferul sau achiziția a avut loc în mod gratuit sau în schimbul unei sume de bani care este în mod clar disproporționată în raport cu valoarea de piață a bunului;</p> <p>2) bunurile au fost dobândite de către persoanele terțe fizice sau juridice ori au fost transferate unor persoane terțe fizice sau juridice în timp ce rămăneau în proprietatea efectivă al bănuیتului, învinuitului, inculpatului sau condamnatului.</p> <p>(3) Confiscarea specială și confiscarea extinsă nu poate fi aplicată bunurilor deținute de persoanele terțe fizice sau juridice de bună-credință. Persoanele terțe fizice sau juridice care au dobândit bunurile sau cărora le-au fost transferate bunurile în cel puțin una dintre situațiile prevăzute la</p>				
---	---	--	--	--	--

alin. (2) nu pot fi considerați proprietari de bună-credință.”.

Art. II – Codul de procedură penală al Republicii Moldova nr. 122/2003 (republicat în Monitorul Oficial al Republicii Moldova, 2012, nr. 263-269, art. 855), cu modificările ulterioare, se modifică după cum urmează:

1. Articolul 469 alineatul (1) se completează cu punctul 17³) cu următorul conținut:

„17³) soluționarea chestiunilor privind modul de punere în executare a hotărârilor judecătorești cu privire la confiscarea bunurilor;”

2. La articolul 471 alineatul (3), textul „14)-17) și 17²)” se substituie cu textul „14)-17), 17²) și 17³)”;

3. Se completează cu articolul 471² cu următorul cuprins:

„**Articolul 471²**. Modul de soluționare a cazurilor prevăzute la art. 469 alin. (1) pct. 17³)

(1) Procurorul înaintează demers în instanța de judecată pentru soluționarea modului de punere în executare a hotărârii judecătorești cu privire la confiscarea bunurilor în cazul în care în procesul de executare a hotărârii judecătorești cu privire la confiscarea specială sau confiscarea extinsă se constată că:

a) bunurile în privința cărora instanța a dispus confiscarea se află în proprietate sau în posesia unei persoane terțe fizice sau juridice în condițiile art. 106² din Codul penal, despre care instanța de judecată nu avea cunoștință; sau

b) în procedura de executare au fost identificate bunuri ale condamnatului sau bunuri care se află în proprietate sau posesia unei persoane terțe fizice sau juridice în condițiile art. 106² din Codul penal.

(2) La examinarea demersului procurorului privind soluționarea chestiunilor privind executarea hotărârilor judecătorești cu privire la confiscarea bunurilor, este obligatorie participarea

organului care pune în executare hotărârea precum și proprietarul bunului sau persoanele ale căror drepturi ori interese pot fi afectate. Neprezentarea părților legal citate nu împiedică examinarea demersului.

(3) Confiscarea bunurilor din contul persoanelor terțe fizice sau juridice indicate la alin. (1), este posibilă în condițiile prevăzute la art. 106² din Codul penal.

(4) Dispozitivul încheierii trebuie să conțină soluția adoptată, cu indicarea bunurilor ce urmează a fi confiscate și din contul cărei persoane se confiscă, alte chestiuni ce au importanță pentru executarea măsurii de siguranță, precum și modul și termenul de atac al încheierii.”.

--	--	--	--

<p align="center"><i>Articolul 14</i></p> <p align="center">Confiscarea extinsă</p> <p>(1) Statele membre iau măsurile necesare pentru a permite confiscarea, totală sau parțială, a bunurilor aparținând unei persoane condamnate pentru săvârșirea unei infracțiuni, în cazul în care infracțiunea săvârșită este de natură să genereze, direct sau indirect, beneficii economice și în cazul în care instanța națională are convingerea că bunurile provin din activități infracționale.</p>		<p>Opțiune nepreluată prin prezentul proiect de lege</p>			
<p>(2) Pentru a stabili dacă bunurile respective provin din activități infracționale, se ține seama de toate circumstanțele cauzei, inclusiv de faptele specifice și de probele disponibile precum valoarea disproporționată a bunurilor în raport cu venitul legal al persoanei condamnate.</p>	<p>Art. I – Codul penal al Republicii Moldova nr. 985/2002 (republicat în Monitorul Oficial al Republicii Moldova, 2009, nr.72–74, art.195), cu modificările ulterioare, se modifică după cum urmează: Articolul 106¹ va avea următorul cuprins: „Articolul 106¹. Confiscarea extinsă (...) </p>	<p>Compatibil</p>		<p>Legislația nu prevede posibilitatea instanței de lua în considerare faptele specifice și de probele disponibile precum valoarea disproporționată a bunurilor în raport cu venitul legal al persoanei condamnate pentru stabilirea că bunurile supuse</p>	<p>Ministerul Justiției</p> <p>Victor Stratu, șef adjunct Direcție elaborare acte normative</p>

	<p>(2) Confiscarea extinsă se dispune dacă sunt întrunite cumulativ următoarele condiții: (...) b) instanța de judecată își formează convingerea că bunurile respective pot proveni din activități infracționale. Convingerea instanței se poate baza inclusiv pe diferența dintre veniturile dobândite licit și valoarea bunurilor dobândite în aceeași perioadă, nu există o sursă licită plauzibilă a bunurilor sau că persoana bănuită, învinuită, inculpată sau condamnată are legături cu criminalitatea organizată; (...)”</p>			confiscării extinse provin din activități criminale.	
<p>(3) În sensul prezentului articol, noțiunea de „infracțiune” include cel puțin infracțiunile enumerate la articolul 2 alineatele (1)-(3), atunci când astfel de infracțiuni sunt pasibile de o pedeapsă privativă de libertate cu o durată maximă de cel puțin patru ani.</p>	<p>Art. I – Codul penal al Republicii Moldova nr. 985/2002 (republicat în Monitorul Oficial al Republicii Moldova, 2009, nr.72–74, art.195), cu modificările ulterioare, se modifică după cum urmează: Articolul 106¹ va avea următorul cuprins: „Articolul 106¹. Confiscarea extinsă</p>	<p>Parțial compatibilă</p>	<p>În contextul art. 2 alin. (3) din Directivă, nu a fost preluată opțiunea în întregime</p>	<p>Legislația actuală prevede posibilitatea confiscării extinse în cazul infracțiunilor enumerate la art. 20 alin. (1)-(2) pentru care legea prevede o pedeapsă maximă pedeapsa închisorii</p>	<p>Ministerul Justiției</p> <p>Victor Stratu, șef adjunct Direcție elaborare acte normative</p>

	<p>(1) Sunt supuse confiscării extinse și alte bunuri decât cele indicate la art. 106, în cazul în care persoana este bănuită, învinuită, inculpată sau condamnată pentru comiterea infracțiunilor prevăzute la art. 140¹-142, 144, 158, 164 alin. (2) lit. f), 165-168, 171 alin. (2) lit. a) și alin. (3) lit. a), 172 alin. (2) lit. a) și alin. (3) lit. a), 173 alin. (2), 174-175¹, 181¹-181³, 186-191, 206, 208-208², 214¹, 217-217⁴, 218-220¹, 223-233, 236-246¹, 247 alin. (2), 248-253, 257, 259-260⁶, 260⁸, 275, 278-280, 282-286, 289-290, 292, 295-295², 302, 324-329, 330², 332-335¹, 342, 343, 361 și 362¹, dacă fapta este de natură să genereze un beneficiu economic.</p> <p>(2) Confiscarea extinsă se dispune dacă sunt întrunite cumulativ următoarele condiții:</p> <p>a) valoarea bunurilor dobândite de persoana bănuită, învinuită, inculpată sau condamnată, în ultimii 5 ani înainte și, dacă este cazul, după momentul săvârșirii infracțiunii, până la data emiterii actului de sesizare a instanței, depășește cu mai mult de 20 de</p>			<p>pe un termen mai mare de 4 ani.</p>	
--	--	--	--	--	--

	<p>salarii medii lunare pe economie prognozate, stabilite prin hotărâre de Guvern, veniturile dobândite licit de aceasta. Dacă este comisă o infracțiune continuă, este luată în considerare și perioada până la sfârșitul activității infracționale;</p> <p>b) instanța de judecată își formează convingerea că bunurile respective pot proveni din activități infracționale. Convingerea instanței se poate baza inclusiv pe diferența dintre veniturile dobândite licit și valoarea bunurilor dobândite în aceeași perioadă, nu există o sursă licită plauzibilă a bunurilor sau că persoana bănuită, învinuită, inculpată sau condamnată are legături cu criminalitatea organizată;</p> <p>c) au fost săvârșite infracțiunile indicate la alin. (1) pentru care legea prevede o pedeapsă maximă pedeapsa închisorii pe un termen de cel puțin 4 ani.</p> <p>(3) La aplicarea prevederilor alin. (2) se va lua în considerare valoarea bunurilor deținute atât de către persoana bănuită, învinuită, inculpată sau</p>				
--	---	--	--	--	--

	<p>condamnată, cât și de către persoanele terțe fizice sau juridice menționate la art. 106².</p> <p>(4) La stabilirea diferenței dintre veniturile licite și valoarea bunurilor dobândite se va ține cont de valoarea bunurilor la data dobândirii lor și de cheltuielile suportate de persoana bănuită, învinuită, inculpată sau condamnată, de membrii familiei acesteia, inclusiv de persoanele terțe fizice sau juridice menționate la art. 106².</p> <p>(5) Dacă, la adoptarea hotărârii de către instanță, bunurile supuse confiscării extinse nu mai există ori nu se găsesc sau au fost comasate cu bunuri dobândite licit și care nu pot fi separate de acestea sau dacă confiscarea lor este imposibilă din orice alt motiv, în locul lor se confiscă bani și alte bunuri care acoperă valoarea acestora.</p> <p>(6) Se confiscă, de asemenea, bunurile și banii obținuți din exploatarea sau folosirea bunurilor supuse confiscării, inclusiv bunurile în care au fost transformate sau convertite bunurile provenite din</p>				
--	--	--	--	--	--

	<p>activitățile infracționale, precum și veniturile sau foloasele obținute din aceste bunuri.</p> <p>(7) Dacă persoana bănuită, învinuită, inculpată sau condamnată deține bani, aceștia vor fi confiscați în mod prioritar. Dacă banii deținuți nu sunt suficienți, se confiscă celelalte bunuri.</p> <p>(8) Confiscarea nu poate depăși valoarea bunurilor dobândite în perioada prevăzută la alin. (2) lit. a), care excedează nivelului veniturilor licite ale persoanei bănuite, învinuite, inculpate sau condamnate.</p> <p>(9) Confiscarea extinsă se aplică și în cazul în care persoana nu poate fi trasă la răspundere penală din cauza decesului sau este liberată de răspundere penală sau de pedeapsă din motivele prevăzute de prezentul cod sau dacă a fost aplicată amnistia. Confiscarea extinsă nu se aplică în cazul liberării persoanei de răspundere penală ca urmare a expirării termenului de prescripție, cu excepția infracțiunilor mai puțin grave sau</p>				
--	--	--	--	--	--

	grave și dacă termenul a expirat după pornirea procesului penal.”.				
<p><i>Articolul 15</i></p> <p>Confiscarea care nu se bazează pe o hotărâre de condamnare</p> <p>(1) Statele membre iau măsurile necesare pentru a permite, în condițiile prevăzute la alineatul (2) de la prezentul articol, confiscarea instrumentelor, a produselor sau a bunurilor menționate la articolul 12 sau a produselor sau a bunurilor transferate unor terți, astfel cum se menționează la articolul 13, atunci când au fost inițiate proceduri penale, dar nu au putut fi continuate din unul sau mai multe dintre următoarele motive:</p> <p>(a) boala persoanei suspectate sau acuzate;</p>	<p>Art. I – Codul penal al Republicii Moldova nr. 985/2002 (republicat în Monitorul Oficial al Republicii Moldova, 2009, nr.72–74, art.195), cu modificările ulterioare, se modifică după cum urmează:</p> <p>1. Articolul 106 Confiscarea specială. (...) (4) Confiscarea specială se aplică chiar dacă bănuitul, învinuitul, inculpatul sau condamnatul este liberat de răspundere penală sau de pedeapsă penală ori a fost aplicată amnistia sau survenit decesul acestuia. Confiscarea specială nu se aplică în cazul liberării persoanei de răspundere penală ca urmare a expirării</p>	Parțial compatibil	Nu a fost preluată opțiunea de la articolul 15 alineatul (2) litera b) din Directivă	Legislația actuală nu prevede un mecanism de confiscare a bunurilor care nu se bazează pe o hotărâre de condamnare.	Ministerul Justiției Victor Stratu, șef adjunct Direcție elaborare acte normative

<p>(b) sustragerea persoanei suspectate sau acuzate;</p> <p>(c) decesul persoanei suspectate sau acuzate;</p> <p>(d) termenul de prescripție a răspunderii penale prevăzut în dreptul intern pentru infracțiunea relevantă este mai mic de 15 ani și a expirat după inițierea procedurilor penale.</p>	<p>termenului de prescripție, cu excepția infracțiunilor ușoare, mai puțin grave sau grave și dacă termenul a expirat după pornirea procesului penal.”.</p> <p>2. Articolul 106¹ va avea următorul cuprins: „Articolul 106¹. Confiscarea extinsă (...)</p> <p>(9) Confiscarea extinsă se aplică și în cazul în care persoana nu poate fi trasă la răspundere penală din cauza decesului sau este liberată de răspundere penală sau de pedeapsă din motivele prevăzute de prezentul cod sau dacă a fost aplicată amnistia. Confiscarea extinsă nu se aplică în cazul liberării persoanei de răspundere penală ca urmare a expirării termenului de prescripție, cu excepția infracțiunilor mai puțin grave sau grave și dacă termenul a expirat după pornirea procesului penal.”.</p>				
--	--	--	--	--	--

	<p>Art. II – Codul de procedură penală al Republicii Moldova nr. 122/2003 (republicat în Monitorul Oficial al Republicii Moldova, 2012, nr. 263-269, art. 855), cu modificările ulterioare, se modifică după cum urmează:</p> <p>1. Articolul 285 se completează cu alineatul (6¹) cu următorul cuprins: „(6¹) În cazul încetării urmăririi penale pe temeuri de nereabilitare cu aplicarea măsurilor de siguranță a confiscării speciale sau extinse, procurorul înaintează în instanța de judecată un demers motivat privind dispunerea confiscării speciale sau extinse a bunurilor infracționale.”.</p> <p>2. Articolul 332 se completează cu alineatul (6) cu următorul cuprins: „(6) Concomitent cu încetarea procesului penal pe motivul intervenirii termenului de prescripție de tragere la răspundere penală, amnistie ori decesului făptuitorului, instanța examinează chestiunile privind</p>				
--	--	--	--	--	--

	<p>confiscarea specială sau extinsă a bunurilor infracționale, în ședință de judecată, cu participarea obligatorie a procurorului și cu citarea proprietarului bunului sau a persoanelor ale căror drepturi sau interese pot fi afectate și cărora li se solicită să depună o referință. Neprezentarea părților legal citate nu împiedică examinarea chestiunilor privind confiscarea specială sau extinsă.”.</p> <p>3. Articolul 350 alineatul (1) se completează cu propoziția „În acest caz, dispozițiile art. 332 alin. (6) se aplică în mod corespunzător.”</p> <p>4. Articolul 499 alineatul (3) se completează cu propoziția „În acest caz, dispozițiile art. 332 alin. (6) se aplică în mod corespunzător.”.</p> <p>5. Titlul III partea specială se completează după articolul 530 cu capitolul VIII¹ cu următorul cuprins: „Capitolul VIII¹</p>				
--	---	--	--	--	--

**PROCEDURA DE
CONFISCARE
ÎN CAZUL ÎNCETĂRII
URMĂRIII PENALE**

Articolul 530¹. Modul de înaintare a demersului privind dispunerea

confiscării speciale sau extinse a bunurilor infracționale

(1) În cazul în care procurorul a dispus încetarea urmării penale pe temeiri de nereabilitare în condițiile art. 285 alin. (6¹), înaintează în termen de 30 de zile de la data rămîinerii definitive a hotărîrii respective, un demers motivat privind dispunerea confiscării speciale sau extinse a bunurilor infracționale, în instanța de judecată căreia i-ar fi revenit competența să judece cauza în prima instanță.

(2) La demers se anexează în copii certificate actele care interesează soluționarea confiscării speciale sau extinse a bunurilor infracționale.

--	--	--	--

	<p>Articolul 530². Procedura de examinare a demersului privind dispunerea confiscării speciale sau extinse a bunurilor infracționale</p> <p>(1) Demersul privind dispunerea confiscării speciale sau extinse a bunurilor infracționale se examinează în ședință de judecată, cu participarea obligatorie a procurorului și cu citarea proprietarului bunului sau a persoanelor ale căror drepturi sau interese pot fi afectate cărora li se transmite o copie a demersului privind dispunerea confiscării speciale sau extinse a bunurilor infracționale, solicitându-le să depună referința. Neprezentarea părților legal citate și a referinței nu împiedică examinarea demersului.</p> <p>(2) În cadrul ședinței de judecată se prezintă demersul privind dispunerea confiscării speciale sau extinse a bunurilor infracționale, care se expune de către procuror și se ascultă proprietarul bunului sau persoanele ale căror drepturi sau interese pot fi afectate.</p>				
--	---	--	--	--	--

	<p>Dispozițiile titlului II din Partea specială se aplică în mod corespunzător în măsura în care nu contravin prevederilor prezentului capitol.</p> <p>Articolul 530³. Soluția instanței de judecată</p> <p>(1) După examinarea demersului privind dispunerea confiscării speciale sau extinse a bunurilor infracționale instanța de judecată poate dispune una dintre următoarele soluții:</p> <p>a) respinge demersul și dispune, după caz, restituirea bunului ori ridicarea măsurii asigurătorii luate în vederea confiscării;</p> <p>b) admite propunerea și dispune confiscarea bunurilor.</p> <p>(2) Încheierea instanței de judecată poate fi contestată cu recurs de către procuror și persoanele prevăzute la art. 530² alin. (1) în termen de 3 zile de la comunicarea încheierii.</p> <p>(3) Recursul se judecă de către instanța ierarhic superioară în conformitate cu prevederile art. 447 și 448.”.</p>				
--	--	--	--	--	--

<p>(2) Confiscarea în absența unei condamnări prealabile în temeiul prezentului articol este limitată la cazurile în care, în absența circumstanțelor prevăzute la alineatul (1), ar fi fost posibil ca procedurile penale relevante să conducă la pronunțarea unei hotărâri de condamnare penală cel puțin pentru infracțiunile de natură să genereze, direct sau indirect, beneficii economice substanțiale și la cazurile în care instanța națională are convingerea că instrumentele, produsele sau bunurile care urmează să fie confiscate provin din infracțiune sau sunt direct sau indirect legate de infracțiunea respectivă.</p>	<p>Art. I – Codul penal al Republicii Moldova nr. 985/2002 (republicat în Monitorul Oficial al Republicii Moldova, 2009, nr.72–74, art.195), cu modificările ulterioare, se modifică după cum urmează: Articolul 106¹ va avea următorul cuprins: „Articolul 106¹. Confiscarea extinsă (...) (2) Confiscarea extinsă se dispune dacă sunt întrunite cumulativ următoarele condiții: (...) b) instanța de judecată își formează convingerea că bunurile respective pot proveni din activități infracționale. Convingerea instanței se poate baza inclusiv pe diferența dintre veniturile dobândite licit și valoarea bunurilor dobândite în aceeași perioadă, nu există o sursă licită plauzibilă a bunurilor sau că persoana bănuită, învinuită, inculpată sau condamnată are legături cu criminalitatea organizată; (...)”</p>	<p>Compatibil</p>		<p>Legislația națională nu prevede expres că instanța își poate forma convingerea pentru confiscarea care nu se bazează pe o hotărâre de condamnare, inclusiv pe faptul că persoana urmărită penal sau condamnată are legături cu criminalitatea organizată.</p>	<p>Ministerul Justiției Victor Stratu, șef adjunct Direcție elaborare acte normative</p>
--	---	--------------------------	--	--	---

<p><i>Articolul 16</i></p> <p>Confiscarea averilor nejustificate în legătură cu desfășurarea unor activități infracționale</p> <p>(1) Statele membre iau măsurile necesare pentru a permite, atunci când, în conformitate cu dreptul intern, nu se pot aplica măsurile de confiscare prevăzute la articolele 12-15, confiscarea bunurilor identificate în contextul unei investigații referitoare la o infracțiune, cu condiția ca o instanță națională să aibă convingerea că bunurile identificate au fost obținute din activități infracționale desfășurate în cadrul unei organizații criminale și că</p>		<p>Opțiune nepreluată prin prezentul proiect de lege</p>			

<p>respectivă activități infracționale sunt de natură să genereze, direct sau indirect, beneficii economice substanțiale.</p>					
<p>(2) Atunci când se stabilește dacă bunurile menționate la alineatul (1) ar trebui confiscate, se ține seama de toate circumstanțele cauzei, inclusiv de probele disponibile și de faptele specifice, care pot include faptul că:</p> <p>(a) valoarea bunurilor este în mod substanțial disproporționată în raport cu venitul legal al persoanei afectate;</p> <p>(b) nu există nicio sursă legală plauzibilă a bunurilor respective;</p> <p>(c) persoana afectată are legături cu persoane asociate unei organizații criminale.</p>		<p>Opțiune nepreluată prin prezentul proiect de lege</p>			

<p>(3) Alineatul (1) nu aduce atingere drepturilor terților de bună credință</p>		<p>Opțiune nepreluată prin prezentul proiect de lege</p>			
<p>(4) În sensul prezentului articol, noțiunea de „infracțiune” include infracțiunile menționate la articolul 2 alineatele (1)-(3) atunci când respectivele infracțiuni sunt pasibile de o pedeapsă privativă de libertate cu o durată maximă de cel puțin patru ani.</p>		<p>Opțiune nepreluată prin prezentul proiect de lege</p>			
<p>(5) Statele membre pot prevedea că confiscarea averilor nejustificate în conformitate cu prezentul articol se dispune numai în cazul în care bunurile care urmează să fie confiscate au fost indisponibilizate anterior în contextul unei investigații referitoare la o infracțiune săvârșită în cadrul unei organizații criminale.</p>		<p>Opțiune nepreluată prin prezentul proiect de lege</p>			

<p style="text-align: center;"><i>Articolul 17</i></p> <p style="text-align: center;">Confiscarea și executarea efective</p> <p>(1) Statele membre iau măsurile necesare pentru a permite urmărirea și identificarea bunurilor care urmează să fie indisponibilizate și confiscate chiar și după pronunțarea unei hotărâri definitive de condamnare pentru o infracțiune sau ca urmare a unor proceduri privind confiscarea în temeiul articolelor 15 și 16.</p>	<p>Art. V – Legea nr. 59/2012 privind activitatea specială de investigații (Monitorul Oficial al Republicii Moldova, 2012, nr. 113–118, art. 373), cu modificările ulterioare, se modifică după cum urmează:</p> <p>1. Articolul 2 se completează cu litera g) cu următorul cuprins: „g) asigurarea executării hotărârilor judecătorești în materie penală cu privire la confiscarea specială și confiscarea extinsă a bunurilor, repararea prejudiciului cauzat de infracțiune statului și compensarea cheltuielilor de judecată.”;</p> <p>2. Articolul 19: alineatul (1) punctul 2) se completează cu litera c) cu următorul cuprins: „c) necesitatea urmăririi și identificării bunurilor care nu au proveniență legală ori care sînt sau pot fi obiect al măsurilor asigurătorii, măsurilor de indisponibilizare și/sau al confiscării.”.</p>	<p>Compatibil</p>		<p>Legislația națională nu prevede măsuri pentru urmărirea și identificarea bunurilor infracționale la etapa de executare a hotărîrilor.</p>	<p>Ministerul Justiției</p> <p>Victor Stratu, șef adjunct Direcție elaborare acte normative</p>
---	--	--------------------------	--	--	---

	<p>Se completează cu alineatul (5) cu următorul cuprins: „(5) Măsurile speciale de investigații dispuse în baza temeiului prevăzut la art. 19 alin. (1) pct. 2) lit. c) se efectuează exclusiv de către Agenția de Recuperare a Bunurilor Infracționale ca subdiviziune specializată din cadrul Centrului Național Anticorupție.”.</p> <p>Art. VI – Legea nr. 48/2017 privind Agenția de Recuperare a Bunurilor Infracționale (Monitorul Oficial al Republicii Moldova, 2017, nr. 155-166, art. 251) cu modificările ulterioare, se modifică după cum urmează:</p> <p>Se completează cu articolele 9¹ și 9² cu următorul cuprins: „Articolul 9¹. Investigații financiare (1) În sensul prezentei legi investigații financiare constituie totalitatea activităților care constau în acumularea informației, analiza și verificarea tuturor relațiilor financiare și economice și de altă natură, ce țin de urmărirea și identificarea</p>				
--	--	--	--	--	--

	<p>bunurilor care nu au proveniență legală ori care sînt sau pot fi obiect al măsurilor de indisponibilizare și/sau al confiscării.</p> <p>(2) Investigațiile financiare prevăzute de prezenta lege sunt distincte de investigațiile financiare reglementate de Legea nr. 308/2017 cu privire la prevenirea și combaterea spălării banilor și finanțării terorismului și investigațiile speciale reglementate de Legea nr. 59/2012 privind activitatea specială de investigații.</p> <p>Articolul 9². Acumularea informației</p> <p>(1) Agenția de Recuperare a Bunurilor Infracționale are acces gratuit și în timp real la sisteme informaționale care conțin date necesare pentru realizarea investigațiilor financiară, în condițiile legislației privind schimbul de date și interoperabilitatea.</p> <p>(2) În procesul de investigații financiare, Agenția de Recuperare a Bunurilor Infracționale are dreptul să</p>				
--	--	--	--	--	--

	<p>solicite de la persoanele fizice și juridice de drept public și privat, documentele și informația necesară în vederea urmăririi și identificării bunurilor care nu au proveniență legală ori care sînt sau pot fi obiect al măsurilor asigurătorii, măsurilor de indisponibilizare și/sau al confiscării. Informațiile solicitate se prezintă Agenției de Recuperare a Bunurilor Infracționale gratuit în cel mai restrâns termen.”.</p>				
<p>(2) În sensul alineatului (1), statele membre se asigură că autoritățile competente pot să utilizeze instrumente de urmărire și identificare la fel de eficace ca cele disponibile pentru urmărirea și indisponibilizarea activelor în temeiul capitolului II din prezenta directivă.</p>	<p>Art. III – Codul de executare al Republicii Moldova nr. 443/2004 (republicat în Monitorul Oficial al Republicii Moldova, 2010, nr.214–220, art.704), cu modificările ulterioare, se modifică după cum urmează:</p> <p>Se completează cu articolul 293³ cu următorul cuprins: „Articolul 293³. Atragerea altor autorități în procedura de executare silită a cazurilor speciale de executare (1) Serviciul Fiscal de Stat poate antrena executorul</p>	Compatibil		<p>Proiectul de lege acordă posibilitatea Serviciului Fiscal de Stat de a antrena ARBI-ul la etapa de executare a hotărîrilor de confiscare, dacă bunurile se află peste hotarele țării. Respectiv, ARBI-ul ar putea utiliza aceleași mecanisme de investigații pentru urmărire și identificarea bunurilor</p>	<p>Ministerul Justiției</p> <p>Victor Stratu, șef adjunct Direcție elaborare acte normative</p>

	<p>judecătoresc în procesul de executare a hotărârilor judecătorești cu privire la confiscarea specială și confiscarea extinsă a bunurilor care se află pe teritoriul Republicii Moldova, în cazul în care au fost întreprinse toate măsurile necesare în vederea executării hotărârii respective.</p> <p>(2) Pentru urmărirea și identificarea bunurilor confiscate aflate peste hotarele țării, Serviciul Fiscal de Stat poate antrena Agenția de Recuperare a Bunurilor Infracționale în procesul de executare a hotărârilor judecătorești cu privire la confiscarea specială și confiscarea extinsă a bunurilor, inclusiv în cazurile urmăririi și identificării bunurilor deținute prin intermediul terțelor persoane.</p> <p>(3) La executarea hotărârilor judecătorești cu privire la repararea prejudiciului cauzat de infracțiune statului și cu privire la compensarea cheltuielilor de judecată, dispozițiile alin. (1) și (2) se aplică în mod corespunzător.</p>				
--	---	--	--	--	--

<p>(3) Statele membre pot încheia acorduri de partajare a costurilor cu alte state membre privind executarea ordinelor de indisponibilizare și de confiscare</p>		<p>Opțiune nepreluată prin prezentul proiect de lege</p>			
<p><i>Articolul 18</i> Despăgubirea victimelor (1) Statele membre iau măsurile adecvate pentru a se asigura că, atunci când, în urma săvârșirii unei infracțiuni, victimele formulează pretenții împotriva persoanei care face obiectul unei măsuri de confiscare prevăzute în prezenta directivă, astfel de pretenții sunt luate în considerare în cadrul procedurilor relevante de urmărire, indisponibilizare și confiscare a activelor.</p>		<p>Opțiune nepreluată prin prezentul proiect de lege</p>			

<p>(2) Statele membre permit autorităților competente responsabile de investigațiile privind urmărirea activelor în temeiul articolului 4 să furnizeze, la cerere, autorităților responsabile cu luarea deciziilor referitoare la pretențiile de restituire și de despăgubire sau cu executarea unor astfel de decizii, orice informații privind activele identificate care ar putea fi relevante în scopul unor astfel de pretenții. De asemenea, statele membre pot permite autorităților competente responsabile de investigațiile privind urmărirea activelor în temeiul articolului 4 să furnizeze astfel de informații fără formularea unei astfel de cereri.</p>		<p>Opțiune nepreluată prin prezentul proiect de lege</p>			
---	--	---	--	--	--

<p>(3) Statele membre se asigură că birourile de recuperare a activelor pot urmări și identifica instrumentele și produsele sau bunurile care fac sau care pot face obiectul unei hotărâri de despăgubire sau de restituire a bunurilor către o victimă, cel puțin în cazul în care birourile de recuperare a activelor acționează în cazuri transfrontaliere în conformitate cu articolul 5 alineatul (2) litera (b) și în cazul în care hotărârea este pronunțată de o instanță competentă în materie penală într-un alt stat membru în cursul procedurilor penale.</p>		<p>Opțiune nepreluată prin prezentul proiect de lege</p>			
<p>(4) În cazul în care o victimă are dreptul la restituirea bunurilor care fac sau care ar putea face obiectul unei măsuri de confiscare prevăzute în prezenta directivă, statele membre iau măsurile necesare pentru a restitui victimei bunurile în cauză, în condițiile prevăzute la</p>		<p>Opțiune nepreluată prin prezentul proiect de lege</p>			

<p>articolul 15 din Directiva 2012/29/UE</p>					
<p>(5) Statele membre iau măsurile necesare pentru a se asigura că executarea măsurilor de confiscare prevăzute în prezenta directivă nu aduce atingere drepturilor victimelor de a obține despăgubiri. Statele membre pot decide să limiteze astfel de măsuri la situațiile în care activele legale ale autorului infracțiunii nu sunt suficiente pentru a acoperi valoarea totală a despăgubirii.</p>	<p>Art. II – Codul de procedură penală al Republicii Moldova nr. 122/2003 (republicat în Monitorul Oficial al Republicii Moldova, 2012, nr. 263-269, art. 855), cu modificările ulterioare, se modifică după cum urmează:</p> <p>Articolul 229⁴ alineatul unic devine alineatul (1) și se completează cu alineatele (2) și (3) cu următorul cuprins:</p> <p>„(2) În cazul în care bunurile sechestrate nu sunt confiscate, instanța de judecată dispune restituirea acestora proprietarului sau, după caz, posesorului legal, iar dacă aceștia nu sînt identificați, se trec în proprietatea statului.</p> <p>(3) Confiscarea bunurilor nu afectează drepturile victimei, părții vătămate și părții civile de a obține repararea prejudiciului cauzat prin infracțiune.”.</p>	<p>Compatibil</p>		<p>Deși legislația națională nu îngreădește dreptul victimelor infracțiunilor să-și valorifice dreptul la despăgubiri, prin proiect se menționează expres acest fapt.</p>	<p>Ministerul Justiției</p> <p>Victor Stratu, șef adjunct Direcție elaborare acte normative</p>

<p style="text-align: center;"><i>Articolul 19</i> Utilizarea ulterioară a bunurilor confiscate</p> <p>(1) Statele membre sunt încurajate să ia măsurile necesare pentru a permite posibilitatea ca bunurile confiscate să fie utilizate, după caz, în interes public sau în scopuri sociale.</p>	<p>Art. II – Codul de procedură penală al Republicii Moldova nr. 122/2003 (republicat în Monitorul Oficial al Republicii Moldova, 2012, nr. 263-269, art. 855), cu modificările ulterioare, se modifică după cum urmează:</p> <p>„Articolul 229⁵. Executarea efectivă a hotărârii privind recuperarea bunurilor infracționale</p> <p>(1) Hotărârile judecătorești cu privire la confiscarea specială și extinsă a bunurilor infracționale se execută conform prevederilor legislației de executare..</p> <p>(2) Bunurile infracționale sau contravaloarea acestora, confiscate de instanțele naționale, care se află peste hotarele țării, se repatriază în Republica Moldova în cadrul asistenței juridice internaționale.</p> <p>(3) Bunurile confiscate pot fi utilizate în scopuri sociale sau în interes public, în condițiile legii.”.</p>	<p>Compatibil parțial</p>	<p>Urmează a se reglementa printr-o lege separată mecanismul de utilizare a bunurilor confiscate în interes public sau în scopuri sociale</p>	<p>Legislația națională nu prevede un mecanism care ar permite reutilizarea bunurilor confiscate. Prin proiect se urmărește deschiderea acestei oportunități, în vederea reglementării mai detaliate a acestuia într-o lege separată.</p>	<p>Ministerul Justiției</p> <p>Victor Stratu, șef adjunct Direcție elaborare acte normative</p>
--	---	----------------------------------	---	---	---

<p>(2) Fără a aduce atingere dreptului internațional aplicabil, statele membre pot utiliza instrumentele, produsele sau bunurile confiscate în legătură cu infracțiunile menționate în Directiva (UE) 2024/1226, pentru a contribui la mecanisme de sprijinire a țărilor terțe afectate de situații la care s-a răspuns prin adoptarea de măsuri restrictive ale Uniunii, în special în cazuri de război de agresiune. Comisia poate oferi orientări cu privire la modalități pentru astfel de contribuții.</p>		<p>Opțiune nepreluată prin prezentul proiect de lege</p>			
<p><i>Articolul 20</i> Gestionarea activelor și planificarea</p> <p>(1) Statele membre adoptă măsurile corespunzătoare pentru a asigura gestionarea eficientă a entităților, cum ar fi întreprinderile, care sunt menținute ca entități care au capacitatea de ași continua activitatea.</p>		<p>Opțiune nepreluată prin prezentul proiect de lege</p>			

<p>(2) Statele membre sunt încurajate să ia măsurile corespunzătoare pentru a împiedica dobândirea bunurilor, în timpul înstrăinării acestora în urma unui ordin de confiscare, de către persoanele condamnate în cadrul procedurilor penale prin care bunurile au fost indisponibilizate.</p>		<p>Opțiune nepreluată prin prezentul proiect de lege</p>			
<p>(3) Statele membre asigură gestionarea eficientă a bunurilor indisponibilizate și confiscate până la înstrăinarea acestora în urma unui ordin de confiscare definitiv.</p>		<p>Opțiune nepreluată prin prezentul proiect de lege</p>			
<p>(4) Atunci când natura bunurilor o justifică, statele membre se asigură că autoritățile competente responsabile cu gestionarea bunurilor indisponibilizate efectuează o evaluare a circumstanțelor specifice bunurilor care ar putea face obiectul unui ordin de confiscare, pentru a reduce la minimum costurile estimate de gestionare a acestora și pentru a conserva</p>	<p>Art. II – Codul de procedură penală al Republicii Moldova nr. 122/2003 (republicat în Monitorul Oficial al Republicii Moldova, 2012, nr. 263-269, art. 855), cu modificările ulterioare, se modifică după cum urmează: se completează cu articolul 206¹ cu următorul cuprins: „Articolul 206¹. Planificarea sechestrului</p>				<p>Ministerul Justiției</p> <p>Victor Stratu, șef adjunct Direcție elaborare acte normative</p>

<p>valoarea bunurilor respective până la înstrăinarea acestora. O astfel de evaluare se efectuează cu ocazia elaborării sau, cel târziu, fără întârzieri nejustificate, după executarea ordinului de indisponibilizare</p>	<p>(1) Autoritatea cu drept de aplicare a sechestrului, urmează să țină cont de cheltuielile care pot fi suportate pentru o eventuală administrare și/sau valorificare a bunurilor infraționale asupra cărora se planifică aplicarea sechestrului, în scopul reducerii la minimum a cheltuielilor estimate de administrare a bunurilor respective, precum și conservării valorii bunurilor infraționale până la înstrăinarea acestora.</p> <p>(2) În cazul în care cheltuielile de administrare a bunurilor infraționale asupra cărora se planifică aplicarea sechestrului sunt disproporționate față de valoarea lor preconizată în momentul aplicării sechestrului ori administrarea acestor bunuri necesită condiții speciale și expertiză care nu este ușor accesibilă se evaluează cheltuielile de valorificare anticipată a acestor bunuri.</p> <p>(3) Autoritatea cu drept de aplicare a sechestrului va urmări, în mod prioritar, bunurile infraționale asupra</p>				
--	--	--	--	--	--

	căroră se planifică aplicarea sechestrului care generează cele mai mici cheltuieli estimate de administrare sau bunurile infracționale a căror valorificare asigură repararea prejudiciului cauzat de infracțiune, garantarea executării pedepsei amenzii, eventuala confiscare specială sau confiscare extinsă ori compensarea cheltuielilor judiciare.”				
(5) Statele membre pot solicita ca beneficiarul real să suporte, cel puțin parțial, costurile de gestionare aferente bunurilor indisponibilizate.	<p>Art. II – Codul de procedură penală al Republicii Moldova nr. 122/2003 (republicat în Monitorul Oficial al Republicii Moldova, 2012, nr. 263-269, art. 855), cu modificările ulterioare, se modifică după cum urmează:</p> <p>1. la articol 197 alineatul (1): se completează cu punctele 6) și 7) cu următorul conținut: „6) măsuri asiguratorii pentru eventuala confiscare specială sau extinsă; 7) măsuri asiguratorii pentru compensarea cheltuielilor judiciare.”.</p>	Compatibil		Deși legislația actuală prevede modalitatea de încasare a cheltuielilor judiciare, aceasta nu cuprindea temeiurile pentru care era necesară aplicarea sechestrului. Proiectul vine să instituie clar că sumele de bani care au fost cheltuite pentru administrarea bunurilor sechestrate să se regăsească la	Ministerul Justiției Victor Stratu, șef adjunct Direcție elaborare acte normative

	<p>2. la articolul 227 alineatul (2) se completează cu punctul 2¹⁾ cu următorul cuprins: „2¹⁾ cheltuite pentru administrarea bunurilor sechestrate;”</p> <p>3. la articolul 229, alineatul (1) va avea următorul cuprins: „(1) Cheltuielile judiciare sînt suportate de condamnat, de persoana în privința căreia urmărirea penală a fost încetată pe temeuri de nereabilitare sau sînt trecute în contul statului.”.</p>			<p>categoria cheltuieli judiciare, iar acestea urmează a fi suportate și de persoana în privința căreia urmărirea penală a fost încetată pe temeuri de nereabilitare</p>	
<p><i>Articolul 21</i> Valorificări anticipate (1) Statele membre se asigură că bunurile care fac obiectul unui ordin de indisponibilizare pot fi transferate sau vândute înaintea emiterii unui ordin de confiscare definitiv într-una sau mai multe dintre următoarele situații: (a) bunul care face obiectul indisponibilizării este perisabil sau se depreciază rapid; (b) costurile de depozitare sau de întreținere a bunului sunt</p>	<p>Art. II – Codul de procedură penală al Republicii Moldova nr. 122/2003 (republicat în Monitorul Oficial al Republicii Moldova, 2012, nr. 263-269, art. 855), cu modificările ulterioare, se modifică după cum urmează:</p> <p>La articolul 207¹⁾: În denumirea articolului , după cuvîntul „valorificare” se completează cu cuvîntul „anticipată”. Se completează cu punctul 1¹⁾ cu următorul cuprins: „1¹⁾ administrarea bunului necesită condiții speciale și</p>	Compatibil		<p>Legislația prevede temeiurile pentru care este posibilă valorificare anticipată a bunurilor sechestrate. Totuși, prin proiect se completează cu încă un temei.</p>	<p>Ministerul Justiției</p> <p>Victor Stratu, șef adjunct Direcție elaborare acte normative</p>

<p>disproporționate în raport cu valoarea sa de piață; (c) gestionarea bunurilor necesită condiții speciale și expertiză care nu este ușor accesibilă.</p>	<p>expertiză care nu sunt ușor accesibile;”</p>				
<p>(2) Statele membre se asigură că interesele persoanei afectate sunt luate în considerare la emiterea unui ordin de valorificare anticipată, inclusiv dacă bunul care urmează să fie vândut este ușor de înlocuit. Cu excepția cazurilor în care persoana afectată s-a sustras de la procedură sau nu poate fi localizată, statele membre se asigură că persoanei afectate i se trimite o notificare în acest sens și că, cu excepția cazurilor de urgență, i se oferă posibilitatea de a fi audiată înainte de valorificare. Persoanei afectate i se oferă posibilitatea de a solicita valorificarea bunului.</p>	<p>Art. II – Codul de procedură penală al Republicii Moldova nr. 122/2003 (republicat în Monitorul Oficial al Republicii Moldova, 2012, nr. 263-269, art. 855), cu modificările ulterioare, se modifică după cum urmează:</p> <p>La articolul 207²: alineatul (2) va avea următorul cuprins: „(2) Demersul procurorului cu privire la valorificarea bunurilor sechestrate și scoaterea acestora de sub sechestru se examinează în ședință de judecată cu participarea obligatorie a procurorului și cu citarea proprietarului sau posesorului bunurilor puse sub sechestru sau a persoanelor ale căror drepturi sau interese pot fi afectate.</p>	<p>Compatibil</p>		<p>Codul de procedură penală prevede o modalitate de valorificare a bunurilor sechestrate. Prin proiect se concretizează faptul că aceasta să se examineze în ședință de judecată cu citarea proprietarului bunului sau a altor persoane ale căror drepturi sau interese pot fi afectate</p>	<p>Ministerul Justiției</p> <p>Victor Stratu, șef adjunct Direcție elaborare acte normative</p>

	<p>Neprezentarea părților legal citate nu împiedică examinarea demersului. În ședința de judecată se aduce la cunoștința părților demersul procurorului cu privire la valorificarea bunurilor sechestrate și scoaterea de sub sechestru a acestora și se informează despre drepturile prevăzute la art. 206² alin. (2).”</p> <p>se completează cu alineatul (2¹) cu următorul cuprins: „(2¹) Judecătorul emite o încheiere motivată în termen de cel mult 30 de zile de la înaintarea demersului. Scoaterea bunurilor de sub sechestru se dispune doar în cauza penală în cadrul căreia a fost dispusă valorificarea bunurilor sechestrate. Recursul se examinează în termen de 5 zile și suspendă executarea încheierii.”.</p>				
<p>(3) Veniturile obținute din valorificări anticipate sunt securizate până la pronunțarea unei hotărâri judecătorești privind confiscarea.</p>	<p>Art. II – Codul de procedură penală al Republicii Moldova nr. 122/2003 (republicat în Monitorul Oficial al Republicii Moldova, 2012, nr. 263-269, art. 855), cu modificările ulterioare, se modifică după cum urmează:</p>	<p>Compatibil</p>		<p>Actualmente este prevăzută modalitatea de vânzare a bunurilor sechestrate, însă prin proiect se va menționa expres că banii obținuți din</p>	<p>Ministerul Justiției</p> <p>Victor Stratu, șef adjunct Direcție elaborare acte normative</p>

	<p>La articolul 207²: se completează cu alineatul (5) și (6) cu următorul conținut: „(5) În cazul valorificării bunurilor prin licitație publică, Agenția de Recuperare a Bunurilor Infracționale poate transmite bunurile sechestrate către Serviciul Fiscal de Stat pentru a fi vândute la preț egal sau mai mare decât cel evaluat, în condițiile regulamentului aprobat de Guvern. Dacă bunurile sechestrate nu au fost vândute la preț egal sau mai mare decât cel evaluat după organizarea a două licitații publice, vânzarea lor are loc în cadrul licitațiilor publice cu reducerea treptată a prețului sau, în cazul unui singur cumpărător, prin negocieri directe. (6) Sumele obținute din valorificarea bunurilor infracționale se depun pe un cont temporar administrat de Agenția de Recuperare a Bunurilor Infracționale. În termen de cel mult 3 zile, organul de urmărire penală este informat de către Agenția de Recuperare a Bunurilor Infracționale despre</p>			<p>valorificare se transmit spre administrare ARBI-ului</p>	
--	--	--	--	---	--

	depunerea banilor pe contul respectiv.”.				
<p><i>Articolul 22</i></p> <p>Birourile de gestionare a activelor</p> <p>(1) Fiecare stat membru înființează sau desemnează cel puțin o autoritate competentă care să funcționeze ca birou de gestionare a activelor în scopul gestionării bunurilor indisponibilizate și confiscate până la înstrăinarea bunurilor respective în urma emiterii unui ordin de confiscare definitiv.</p>		Opțiune nepreluată prin prezentul proiect de lege			
<p>(2) Birourile de gestionare a activelor îndeplinesc următoarele sarcini:</p> <p>(a) asigură gestionarea eficientă a bunurilor indisponibilizate și confiscate, fie prin gestionarea directă a bunurilor indisponibilizate și confiscate, fie prin acordarea de sprijin și</p>	<p>Art. II – Codul de procedură penală al Republicii Moldova nr. 122/2003 (republicat în Monitorul Oficial al Republicii Moldova, 2012, nr. 263-269, art. 855), cu modificările ulterioare, se modifică după cum urmează:</p> <p>Se completează cu articolul 206¹:</p>	Compatibil	Opțiunea de la art. 22 alin. (2) lit. a) a fost preluată.	Deși legislația națională acordă competență Agenției de Recuperare a Bunurilor Infraționale de a evalua și administra bunurile infraționale	<p>Ministerul Justiției</p> <p>Victor Stratu, șef adjunct Direcție elaborare acte normative</p>

<p>expertiză altor autorități competente care sunt responsabile cu gestionarea bunurilor indisponibilizate și confiscate și cu planificarea în conformitate cu articolul 20 alineatul (4);</p> <p>(b) cooperează cu alte autorități competente responsabile cu urmărirea și identificarea, cu indisponibilizarea și confiscarea bunurilor, în temeiul prezentei directive;</p> <p>(c) cooperează cu alte autorități competente responsabile cu gestionarea bunurilor indisponibilizate și confiscate în cazuri transfrontaliere.</p>	<p>„Articolul 206¹. Planificarea sechestrului</p> <p>(1) Autoritatea cu drept de aplicare a sechestrului, urmează să țină cont de cheltuielile care pot fi suportate pentru o eventuală administrare și/sau valorificare a bunurilor infracționale asupra cărora se planifică aplicarea sechestrului, în scopul reducerii la minimum a cheltuielilor estimate de administrare a bunurilor respective, precum și conservării valorii bunurilor infracționale până la înstrăinarea acestora.</p> <p>(2) În cazul în care cheltuielile de administrare a bunurilor infracționale asupra cărora se planifică aplicarea sechestrului sunt disproporționate față de valoarea lor preconizată în momentul aplicării sechestrului ori administrarea acestor bunuri necesită condiții speciale și expertiză care nu este ușor accesibilă se evaluează cheltuielile de valorificare anticipată a acestor bunuri.</p> <p>(3) Autoritatea cu drept de aplicare a sechestrului va urmări, în mod prioritar, bunurile</p>			<p>indisponibilizate, totuși prin proiect se stabilește oportunitatea aplicării unui sechestru, printr-o analiză cost-beneficiu a bunurilor urmărite, precum și costul de administrare a lor.</p>	
--	---	--	--	---	--

	<p>infracționale asupra cărora se planifică aplicarea sechestrului care generează cele mai mici cheltuieli estimate de administrare sau bunurile infracționale a căror valorificare asigură repararea prejudiciului cauzat de infracțiune, garantarea executării pedepsei amenzii, eventuala confiscare specială sau confiscare extinsă ori compensarea cheltuielilor judiciare.”</p>				
<p><i>Articolul 23</i> Obligația de a informa persoanele afectate Statele membre se asigură că ordinele de indisponibilizare menționate la articolul 11, ordinele de confiscare menționate la articolele 12-16 și ordinele de vânzare menționate la articolul 21 le sunt comunicate persoanelor afectate, fără întârzieri nejustificate. Astfel de ordine cuprind motivele măsurii, precum și drepturile și căile de atac de care dispune persoana</p>	<p>Art. II – Codul de procedură penală al Republicii Moldova nr. 122/2003 (republicat în Monitorul Oficial al Republicii Moldova, 2012, nr. 263-269, art. 855), cu modificările ulterioare, se modifică după cum urmează:</p> <p>Se completează cu articolul 206² cu următorul cuprins:</p> <p>Articolul 206². Informarea persoanelor despre punerea bunurilor sub sechestru (1) Hotărârea judecătorească cu privire la punerea bunurilor sub sechestru se aduce la cunoștință proprietarului sau posesorului</p>	<p>Compatibil</p>		<p>Legislația actuală nu prevede expres obligația informării persoanei asupra cărora au fost puse bunurile sub sechestru</p>	<p>Ministerul Justiției</p> <p>Victor Stratu, șef adjunct Direcție elaborare acte normative</p>

<p>afectată în temeiul articolului 24. Statele membre pot prevedea dreptul autorităților competente de a amâna comunicarea ordinelor de indisponibilizare către persoana afectată atât timp cât este necesar pentru a nu fi afectată buna desfășurare a unei anchete penale.</p>	<p>acestor bunuri în ordinea prevăzută la art. 207.</p> <p>(2) Odată cu aducerea la cunoștință a hotărârii judecătorești cu privire la punerea bunurilor sub sechestru, proprietarul sau posesorul acestor bunuri este informat în scris despre dreptul de a cunoaște motivele care au stat la baza aplicării sechestrului, de a fi asistat de un apărător, de a solicita vânzarea anticipată, scoaterea sau înlocuirea bunurilor puse sub sechestru, de a fi audiat înainte de valorificarea bunurilor puse sub sechestru, de a contesta punerea bunurilor sub sechestru.</p> <p>(3) Pentru motive care justifică existența riscului de împiedicare a desfășurării normale a urmăririi penale, aducerea la cunoștință a hotărârii judecătorești cu privire la punerea bunurilor sub sechestru poate fi amânată pentru un termen de până la 30 de zile de către judecătorul de instrucție sau instanța de judecată, la demersul motivat al procurorului, cu posibilitatea prelungirii motivate a termenului</p>				
--	---	--	--	--	--

	<p>respectiv, însă nu mai mult de 6 luni. Fiecare prelungire a termenului de amânare a aducerii la cunoștință a hotărârii judecătorești cu privire la punerea bunurilor sub sechestru nu poate depăși 30 de zile.</p> <p>(4) În cazul în care proprietarul sau posesorul bunurilor puse sub sechestru ori locul în care se află aceștia nu sunt cunoscute sau în cazul în care comunicarea către fiecare dintre persoanele respective ar presupune o sarcină disproporționată, aducerea la cunoștință a hotărârii judecătorești cu privire la punerea bunurilor sub sechestru se comunică prin intermediul unui anunț public.”.</p>				
<p><i>Articolul 24</i> Căi de atac</p> <p>(1) Statele membre se asigură că persoanele afectate de ordinele de indisponibilizare emise în temeiul articolului 11 și de ordinele de confiscare emise în temeiul articolelor 12-16 au dreptul la o cale de atac efectivă</p>		<p>Opțiune nepreluată prin prezentul proiect de lege</p>			

<p>și la un proces echitabil, în vederea exercitării drepturilor lor.</p>					
<p>(2) Statele membre se asigură că drepturile la apărare, inclusiv dreptul de a consulta dosarul, dreptul de a fi audiat cu privire la aspecte de drept și de fapt și, după caz, dreptul la interpretare și traducere, sunt garantate persoanelor afectate care sunt persoane suspectate sau acuzate sau persoanelor afectate de confiscare în temeiul articolului 16.</p> <p>Statele membre pot prevedea ca și alte persoane afectate să beneficieze de drepturile menționate la primul paragraf. Statele membre adoptă prevederi în temeiul cărora aceste alte persoane afectate au dreptul de a consulta dosarul și dreptul de a fi</p>		<p>Opțiune nepreluată prin prezentul proiect de lege</p>			

<p>audiate cu privire la aspecte de drept și de fapt, precum și orice alte drepturi procedurale necesare pentru exercitarea efectivă a dreptului lor la o cale de atac efectivă. Dreptul de a consulta dosarul poate fi limitat la documentele legate de măsura de indisponibilizare sau de confiscare, cu condiția ca persoanele afectate să aibă acces la documentele necesare pentru exercitarea dreptului lor la o cale de atac efectivă.</p>					
<p>(3) Statele membre adoptă prevederi în temeiul cărora persoana ale cărei bunuri sunt afectate să aibă posibilitatea efectivă de a contesta în fața unei instanțe ordinul de indisponibilizare emis în temeiul articolului 11, în conformitate cu procedurile prevăzute în dreptul intern. În cazul în care ordinul de indisponibilizare a fost emis de o autoritate competentă care nu este o autoritate judiciară, dreptul intern poate prevedea că un astfel</p>		<p>Opțiune nepreluată prin prezentul proiect de lege</p>			

<p>de ordin este supus mai întâi validării sau controlului de către o autoritate judiciară înainte de a putea fi contestat în instanță.</p>					
<p>(4) În cazul în care persoana suspectată sau acuzată se sustrage de la procedură, statele membre iau toate măsurile rezonabile pentru a garanta posibilitatea efectivă ca respectiva persoană să își poată exercita dreptul de a contesta ordinul de confiscare și solicite ca persoana în cauză să fie citată pentru a lua parte la procedura de confiscare sau să se depună eforturi rezonabile pentru ca aceste proceduri să fie aduse la cunoștința persoanei în cauză.</p>		<p>Opțiune nepreluată prin prezentul proiect de lege</p>			

<p>(5) Statele membre adoptă prevederi în temeiul cărora persoana ale cărei bunuri sunt afectate să aibă posibilitatea efectivă de a contesta ordinul de confiscare în temeiul articolelor 12-16, inclusiv circumstanțele relevante ale cauzei și probele disponibile pe care se bazează concluziile, în fața unei instanțe, în conformitate cu procedurile prevăzute în dreptul intern.</p>		<p>Opțiune nepreluată prin prezentul proiect de lege</p>			
<p>(6) Statele membre adoptă prevederi în temeiul cărora o persoană afectată să aibă posibilitatea efectivă de a contesta un ordin de valorificare anticipată în temeiul articolului 21 și acordă persoanelor afectate toate drepturile procedurale necesare pentru exercitarea dreptului lor la o cale de atac efectivă. Statele membre prevăd posibilitatea suspendării de către o instanță a executării unui astfel de ordin de vânzare, dacă altfel ar exista un prejudiciu ireparabil pentru persoana afectată</p>		<p>Opțiune nepreluată prin prezentul proiect de lege</p>			

(7) Părțile terțe au dreptul de a invoca titlul de proprietate sau alte drepturi de proprietate, inclusiv în cazurile menționate la articolul 13		Opțiune nepreluată prin prezentul proiect de lege			
(8) Persoanele afectate de măsurile prevăzute în prezenta directivă au dreptul de a avea acces la un avocat pe toată durata procedurilor de indisponibilizare și de confiscare. Persoanele în cauză sunt informate că au acest drept.	<p>Art. II – Codul de procedură penală al Republicii Moldova nr. 122/2003 (republicat în Monitorul Oficial al Republicii Moldova, 2012, nr. 263-269, art. 855), cu modificările ulterioare, se modifică după cum urmează:</p> <p>Se completează cu articolul 206² cu următorul cuprins:</p> <p>Articolul 206². Informarea persoanelor despre punerea bunurilor sub sechestru</p> <p>(1) Hotărîrea judecătorească cu privire la punerea bunurilor sub</p>	Compatibil		Legislația actuală nu prevede expres obligația informării persoanei asupra cărora au fost puse bunurile sub sechestru	<p>Ministerul Justiției</p> <p>Victor Stratu, șef adjunct Direcție elaborare acte normative</p>

	<p>sechestrului se aduce la cunoștință proprietarului sau posesorului acestor bunuri în ordinea prevăzută la art. 207.</p> <p>(2) Odată cu aducerea la cunoștință a hotărârii judecătorești cu privire la punerea bunurilor sub sechestrul, proprietarul sau posesorul acestor bunuri este informat în scris despre dreptul de a cunoaște motivele care au stat la baza aplicării sechestrului, de a fi asistat de un apărător, de a solicita vânzarea anticipată, scoaterea sau înlocuirea bunurilor puse sub sechestrul, de a fi audiat înainte de valorificarea bunurilor puse sub sechestrul, de a contesta punerea bunurilor sub sechestrul.</p> <p>(3) Pentru motive care justifică existența riscului de împiedicare a desfășurării normale a urmăririi penale, aducerea la cunoștință a hotărârii judecătorești cu privire la punerea bunurilor sub sechestrul poate fi amânată pentru un termen de până la 30 de zile de către judecătorul de instrucție sau instanța de judecată, la demersul motivat al</p>				
--	--	--	--	--	--

	<p>procurorului, cu posibilitatea prelungirii motivate a termenului respectiv, însă nu mai mult de 6 luni. Fiecare prelungire a termenului de amânare a aducerii la cunoștință a hotărârii judecătorești cu privire la punerea bunurilor sub sechestru nu poate depăși 30 de zile.</p> <p>(4) În cazul în care proprietarul sau posesorul bunurilor puse sub sechestru ori locul în care se află aceștia nu sunt cunoscute sau în cazul în care comunicarea către fiecare dintre persoanele respective ar presupune o sarcină disproporționată, aducerea la cunoștință a hotărârii judecătorești cu privire la punerea bunurilor sub sechestru se comunică prin intermediul unui anunț public.”.</p>				
<p><i>Articolul 25</i></p> <p>Strategia națională privind recuperarea activelor</p> <p>(1) Statele membre adoptă până la 24 mai 2027 o strategie națională privind recuperarea activelor și o actualizează la</p>		<p>Prevedere aplicabilă statelor membre UE</p>			

<p>intervale regulate de cel mult cinci ani.</p>					
<p>(2) Strategia menționată la alineatul (1) include:</p> <p>(a) elemente privind prioritățile politicii naționale în acest domeniu și obiectivele și măsurile de realizare a acestora;</p> <p>(b) rolul și responsabilitățile autorităților competente, inclusiv modalitățile de coordonare și cooperare între acestea;</p> <p>(c) resursele;</p> <p>(d) formarea;</p> <p>(e) măsurile care trebuie luate, după caz, cu privire la utilizarea activelor confiscate în interes public sau în scopuri sociale;</p> <p>(f) activitățile care urmează să fie întreprinse în cadrul cooperării cu țările terțe;</p>		<p>Prevedere aplicabilă statelor membre UE</p>			

(g) modalitățile care permit evaluarea periodică a rezultatelor					
(3) Statele membre transmit Comisiei strategiile lor și orice actualizări ale acestora în termen de trei luni de la adoptarea lor.		Prevedere aplicabilă statelor membre UE			
<p align="center"><i>Articolul 26</i></p> <p align="center">Resurse</p> <p>Statele membre se asigură că birourile de recuperare a activelor și birourile de gestionare a activelor care îndeplinesc sarcini în temeiul prezentei directive dispun de personal calificat în mod corespunzător și de resurse financiare, tehnice și tehnologice adecvate, care sunt necesare</p>		Prevedere aplicabilă statelor membre UE			

<p>pentru îndeplinirea eficace a funcțiilor lor legate de punerea în aplicare a prezentei directive. Fără a aduce atingere independenței sistemului judiciar și diferențelor de organizare a sistemelor judiciare din Uniune, statele membre se asigură că personalul implicat în identificarea, urmărirea, recuperarea și confiscarea activelor beneficiază de formare specializată și de schimburi de bune practici.</p>					
<p><i>Articolul 27</i> Gestionarea eficientă a bunurilor indisponibilizate (1) În scopul gestionării bunurilor indisponibilizate și confiscate, statele membre se asigură că birourile de gestionare a activelor și, după caz, birourile de recuperare a activelor, precum și alte autorități competente care îndeplinesc sarcini în temeiul prezentei directive sunt în măsură să obțină rapid informații privind bunurile indisponibilizate și</p>		<p>Opțiune nepreluată prin prezentul proiect de lege</p>			

<p>confiscate care trebuie gestionate în temeiul prezentei directive. În acest scop, statele membre stabilesc instrumente eficiente de gestionare a bunurilor indisponibilizate sau confiscate, cum ar fi un registru central sau alte registre ale bunurilor indisponibilizate și confiscate în temeiul prezentei directive.</p>					
<p>(2) În sensul alineatului (1), statele membre se asigură că se pot obține informații privind următoarele: (a) bunul care face obiectul unui ordin de indisponibilizare sau de confiscare și care urmează să fie gestionat în temeiul articolului 20 alineatul (3) până la înstrăinarea acestuia în urma unui ordin de confiscare definitiv, inclusiv detaliile care permit identificarea bunului respectiv; (b) valoarea estimată sau reală, după caz, a bunului în momentul indisponibilizării, al confiscării și al înstrăinării;</p>	<p>Art. VI – Legea nr. 48/2017 privind Agenția de Recuperare a Bunurilor Infraționale (Monitorul Oficial al Republicii Moldova, 2017, nr. 155-166, art. 251) cu modificările ulterioare, se modifică după cum urmează:</p> <p>1. Articolul 5: Se completează cu litera c¹) cu următorul cuprins:</p> <p>„c¹) gestionarea sistemului informatic național de evidență a bunurilor sechestrate, a hotărîrilor de punere sub sechestru și hotărîrilor de confiscare, precum și a hotărîrilor ce au fost adoptate</p>	<p>Compatibil</p>		<p>Deși Legea nr. 48/2017 privind Agenția de Recuperare a Bunurilor Infraționale prevede că ARBI-ul asigură ținerea evidenței unice a informației cu privire la bunurile infraționale indisponibilizate, totuși prin proiect se menționează care informații urmează a fi stocate în baza de date pe care o dețin.</p>	<p>Ministerul Justiției</p> <p>Victor Stratu, șef adjunct Direcție elaborare acte normative</p>

<p>(c) proprietarul bunului, inclusiv beneficiarul real, în cazul în care astfel de informații sunt disponibile;</p> <p>(d) referința națională a dosarului referitor la procedura aferentă bunului.</p>	<p>ulterior referitor la bunurile respective;”</p> <p>2. Articolul 12 se completează cu alineatul (3) cu următorul cuprins:</p> <p>„(3) În baza de date prevăzută la alin. (2) trebuie să fie introduse informații care să fie accesibile și să poată fi căutate privind:</p> <p>a) bunul care face obiectul unei măsuri de indisponibilizare sau hotărâri de confiscare, inclusiv detaliile care permit identificarea acestuia;</p> <p>b) valoarea estimată sau reală a bunului în momentul indisponibilizării, al confiscării și al înstrăinării;</p> <p>c) proprietarul bunului, inclusiv beneficiarul efectiv, în cazul în care astfel de informații sunt disponibile;</p> <p>d) referința la dosarul privind procedura aferentă bunului;</p> <p>e) denumirea autorității care solicită introducerea de informații în baza de date;</p> <p>f) identificarea funcționarului care a introdus informațiile în baza de date.”</p>				
--	---	--	--	--	--

<p>(3) În cazul în care instituie un registru al bunurilor indisponibilizate și confiscate în temeiul alineatului (1), statele membre se asigură că autoritățile care au acces la registru pot face căutări și obține informații cu privire la numele autorității care introduce informațiile în registru și cu privire la identificatorul unic de utilizator al funcționarului care a introdus informațiile în registru.</p>	<p>Art. VI – Legea nr. 48/2017 privind Agenția de Recuperare a Bunurilor Infracționale (Monitorul Oficial al Republicii Moldova, 2017, nr. 155-166, art. 251) cu modificările ulterioare, se modifică după cum urmează:</p> <p>Articolul 12 se completează cu alineatul (3) cu următorul cuprins:</p> <p>„(3) În baza de date prevăzută la alin. (2) trebuie să fie introduse informații care să fie accesibile și să poată fi căutate privind:</p> <p>a) bunul care face obiectul unei măsuri de indisponibilizare sau hotărâri de confiscare, inclusiv detaliile care permit identificarea acestuia;</p> <p>b) valoarea estimată sau reală a bunului în momentul indisponibilizării, al confiscării și al înstrăinării;</p> <p>c) proprietarul bunului, inclusiv beneficiarul efectiv, în cazul în care astfel de informații sunt disponibile;</p> <p>d) referința la dosarul privind procedura aferentă bunului;</p>	<p>Compatibil</p>		<p>Deși Legea nr. 48/2017 privind Agenția de Recuperare a Bunurilor Infracționale prevede că ARBI-ul asigură ținerea evidenței unice a informației cu privire la bunurile infracționale indisponibilizate, totuși prin proiect se menționează care informații urmează a fi stocate în baza de date pe care o dețin.</p>	<p>Ministerul Justiției</p> <p>Victor Stratu, șef adjunct Direcție elaborare acte normative</p>
---	--	--------------------------	--	---	---

	<p>e) denumirea autorității care solicită introducerea de informații în baza de date;</p> <p>f) identificarea funcționarului care a introdus informațiile în baza de date.”</p>				
<p>(4) În cazul în care statele membre instituie un registru al bunurilor indisponibilizate și confiscate în temeiul alineatului (1) de la prezentul articol, ele se asigură că informațiile menționate la alineatul (2) de la prezentul articol se păstrează atât timp cât este necesar în scopul păstrării unei evidențe și a unei imagini de ansamblu a bunurilor indisponibilizate, confiscate sau aflate în gestiune și nu mai târziu de data înstrăinării bunurilor, sau în scopul furnizării de statistici anuale, astfel cum se menționează la articolul 28.</p>		<p>Opțiune nepreluată prin prezentul proiect de lege</p>			

<p>(5) În cazul în care statele membre instituie un registru al bunurilor indisponibilizate și confiscate în temeiul alineatului (1), statele membre se asigură că toate datele cu caracter personal stocate în registre pot fi accesate și utilizate în scopul indisponibilizării, al confiscării și al gestionării instrumentelor, produselor sau bunurilor care fac sau care ar putea face obiectul unui ordin de confiscare, în conformitate cu normele aplicabile privind protecția datelor.</p>		<p>Opțiune nepreluată prin prezentul proiect de lege</p>			
<p>(6) În cazul în care statele membre instituie un registru al bunurilor indisponibilizate și confiscate în temeiul alineatului (1), ele se asigură că sunt instituite măsuri tehnice și organizatorice adecvate pentru a asigura securitatea datelor conținute în registrele bunurilor indisponibilizate și confiscate și desemnează autoritatea sau autoritățile competente</p>		<p>Opțiune nepreluată prin prezentul proiect de lege</p>			

<p>responsabile cu gestionarea registrelor și cu îndeplinirea sarcinilor operatorului, astfel cum sunt definite în normele aplicabile privind protecția datelor.</p>					
<p><i>Articolul 28</i> Statistici Statele membre colectează periodic de la autoritățile relevante și mențin statistici cuprinzătoare, în vederea evaluării eficacității propriilor sisteme de confiscare. Datele statistice colectate sunt transmise Comisiei în fiecare an până la data de 31 decembrie a anului următor și includ:</p> <ul style="list-style-type: none"> (a) numărul ordinelor de indisponibilizare executate; (b) numărul ordinelor de confiscare executate; (c) valoarea estimată a bunurilor indisponibilizate în vederea unei eventuale confiscări ulterioare, la momentul indisponibilizării; 		<p>Prevedere aplicabilă statelor membre UE</p>			

<p>(d) valoarea estimată a bunurilor recuperate, la momentul confiscării;</p> <p>(e) numărul de solicitări de executare a unor ordine de indisponibilizare într-un alt stat membru;</p> <p>(f) numărul de solicitări de executare a unor ordine de confiscare într-un alt stat membru;</p> <p>(g) valoarea sau valoarea estimată a bunurilor recuperate ca urmare a executării într-un alt stat membru;</p> <p>(h) valoarea bunurilor confiscate în comparație cu valoarea acestora la momentul indisponibilizării, dacă este disponibilă la nivel central;</p> <p>(i) defalcarea cifrelor și valorilor menționate la literele (b) și (d) în funcție de tipul de confiscare, dacă este disponibilă la nivel central;</p> <p>(j) numărul de valorificări anticipate, în cazul în care este disponibil la nivel central;</p>					
--	--	--	--	--	--

(k) valoarea bunurilor destinate reutilizării în scopuri sociale					
<p><i>Articolul 29</i></p> <p>Rețeaua de cooperare pentru recuperarea și confiscarea activelor</p> <p>(1) Comisia instituie o rețea de cooperare pentru recuperarea și confiscarea activelor pentru a facilita cooperarea între birourile de recuperare a activelor și birourile de gestionare a activelor și cu Europol în ceea ce privește punerea în aplicare a prezentei directive, precum și pentru a consilia Comisia și a permite schimbul de bune practici în ceea ce privește punerea în aplicare a prezentei directive.</p>		<p>Prevedere aplicabilă statelor membre UE</p>			

<p>(2) Comisia poate invita reprezentanți ai Eurojust, ai EPPO și, după caz, ai Autorității pentru Combaterea Spălării Banilor să participe la reuniunile rețelei menționate la alineatul (1).</p>		<p>Prevedere aplicabilă statelor membre UE</p>			
<p><i>Articolul 30</i> Cooperarea cu organismele și agențiile Uniunii (1) Birourile de recuperare a activelor din statele membre, în limitele competențelor lor respective și în conformitate cu cadrul juridic aplicabil, cooperează îndeaproape cu EPPO în scopul facilitării identificării instrumentelor, a produselor sau a bunurilor care fac sau care ar putea face obiectul unui ordin de indisponibilizare sau de confiscare în cadrul procedurilor în materie penală referitoare la infracțiuni care țin de competența EPPO.</p>	<p>Art. VI – Legea nr. 48/2017 privind Agenția de Recuperare a Bunurilor Infracționale (Monitorul Oficial al Republicii Moldova, 2017, nr. 155-166, art. 251) cu modificările ulterioare, se modifică după cum urmează: 1. Articolul 5: la litera e) se completează cu textul „, inclusiv cu organismele și agențiile de specialitate ale Uniunii Europene”;</p>	<p>Compatibil</p>		<p>Cu toate că Legea nr. 48/2017 privind Agenția de Recuperare a Bunurilor Infracționale prevede expres atribuțiile ARBI-ului de cooperare internațională și schimbul de informații cu autoritățile competente străine, totuși prin proiect se va menționa expres și cooperarea cu organismele și agențiile de specialitate ale UE</p>	<p>Ministerul Justiției Victor Stratu, șef adjunct Direcție elaborare acte normative</p>

<p>(2) Birourile de recuperare a activelor și birourile de gestionare a activelor cooperează cu Europol și cu Eurojust, în conformitate cu domeniile lor de competență, în scopul facilitării identificării instrumentelor, a produselor sau a bunurilor care fac sau care ar putea face obiectul unui ordin de indisponibilizare sau de confiscare emis de o autoritate competentă în cursul procedurilor în materie penală, pentru a facilita gestionarea activelor indisponibilizate și confiscate.</p>		<p>Prevedere aplicabilă statelor membre UE</p>			
<p><i>Articolul 31</i> Cooperarea cu țările terțe (1) Statele membre se asigură că birourile de recuperare a activelor cooperează, în limitele cadrului juridic internațional, cu omologii lor din țările terțe în cea mai mare măsură posibilă și sub rezerva cadrului juridic aplicabil privind protecția datelor, în scopul îndeplinirii sarcinilor prevăzute la articolul 5.</p>		<p>Prevedere aplicabilă statelor membre UE</p>			

<p>(2) Statele membre se asigură că birourile de gestionare a activelor cooperează, în limitele cadrului juridic internațional, cu omologiilor lor din țările terțe în cea mai mare măsură posibilă și sub rezerva cadrului juridic aplicabil privind protecția datelor, în scopul îndeplinirii sarcinilor prevăzute la articolul 22.</p>		<p>Prevedere aplicabilă statelor membre UE</p>			
<p><i>Articolul 32</i> Autoritățile competente și punctele de contact desemnate (1) Statele membre informează Comisia cu privire la autoritatea desemnată sau autoritățile desemnate să îndeplinească sarcinile prevăzute la articolele 5 și 22.</p>		<p>Prevedere aplicabilă statelor membre UE</p>			
<p>(2) Statele membre desemnează maximum două puncte de contact pentru a facilita cooperarea în cazurile transfrontaliere între birourile de recuperare a activelor și maximum două puncte de contact pentru a facilita cooperarea între birourile de gestionare a activelor. Nu este</p>		<p>Prevedere aplicabilă statelor membre UE</p>			

<p>necesar ca astfel de puncte de contact să fie însărcinate să îndeplinească ele însele sarcinile prevăzute la articolul 5 sau 22.</p>	
<p>(3) Până la 24 mai 2027, statele membre notifică Comisiei autoritatea competentă sau autoritățile competente, precum și, dacă este cazul, punctele de contact menționate la alineatele (1) și, respectiv, (2).</p>	
<p>(4) Până la 24 mai 2027, Comisia instituie un registru online în care sunt enumerate toate autoritățile competente și punctul de contact desemnat pentru fiecare autoritate competentă. Comisia publică și actualizează periodic pe pagina sa de internet lista autorităților menționate la alineatul (1).</p>	
<p style="text-align: center;"><i>Articolul 33</i> Transpunere</p> <p>(1) Statele membre asigură intrarea în vigoare a actelor cu</p>	

	Prevedere aplicabilă statelor membre UE			
	Prevedere aplicabilă statelor membre UE			

<p>putere de lege și a actelor administrative necesare pentru a se conforma prezentei directive până la 23 noiembrie 2026. Statele membre informează de îndată Comisia cu privire la aceasta.</p> <p>Atunci când statele membre adoptă dispozițiile respective, acestea conțin o trimitere la prezenta directivă sau sunt însoțite de o asemenea trimitere la data publicării lor oficiale. Statele membre stabilesc modalitatea de efectuare a unei astfel de trimiteri.</p>					
<p>(2) Comisiei îi sunt comunicate de către statele membre textele dispozițiilor de drept intern pe care le adoptă în domeniul reglementat de prezenta directivă.</p>		<p>Prevedere aplicabilă statelor membre UE</p>			

<p><i>Articolul 34</i></p> <p>Raportare</p> <p>(1) Până la 24 noiembrie 2028, Comisia prezintă Parlamentului European și Consiliului un raport de evaluare a punerii în aplicare a prezentei directive.</p>		<p>Prevedere aplicabilă statelor membre UE</p>			
<p>(2) Până la 24 noiembrie 2031, Comisia prezintă Parlamentului European și Consiliului un raport de evaluare a prezentei directive. Comisia ia în considerare informațiile furnizate de statele membre și orice alte informații relevante legate de transpunerea și punerea în aplicare a prezentei directive. Pe baza acestei evaluări, Comisia decide cu privire la acțiunile ulterioare adecvate, inclusiv, dacă este necesar, cu privire la oportunitatea prezentării unei propuneri legislative.</p>		<p>Prevedere aplicabilă statelor membre UE</p>			
<p><i>Articolul 35</i></p> <p>Relația cu alte instrumente</p> <p>Prezenta directivă nu aduce atingere Directivei (UE) 2019/1153</p>		<p>Prevedere aplicabilă statelor membre UE</p>			

<p style="text-align: center;"><i>Articolul 36</i></p> <p>Înlocuirea Acțiunii comune 98/699/JAI, a Deciziilor-cadru 2001/500/JAI și 2005/212/JAI, a Deciziei 2007/845/JAI și a Directivei 2014/42/UE</p> <p>(1) Acțiunea comună 98/699/JAI, Deciziile-cadru 2001/500/JAI și 2005/212/JAI, Decizia 2007/845/JAI și Directiva 2014/42/UE sunt înlocuite în ceea ce privește statele membre pentru care prezenta directivă este obligatorie, fără a se aduce atingere obligațiilor statelor membre respective în privința datei de transpunere a respectivelor instrumente în dreptul intern.</p>		<p>Prevedere aplicabilă statelor membre UE</p>			
<p>(2) În ceea ce privește statele membre pentru care prezenta directivă este obligatorie, trimiterile la instrumentele menționate la alineatul (1) se interpretează ca trimiteri la prezenta directivă.</p>					

<p><i>Articolul 38</i> Destinatari Prezenta directivă se adresează statelor membre în conformitate cu tratatele.</p>		<p>Prevedere aplicabilă statelor membre UE</p>			
---	--	---	--	--	--